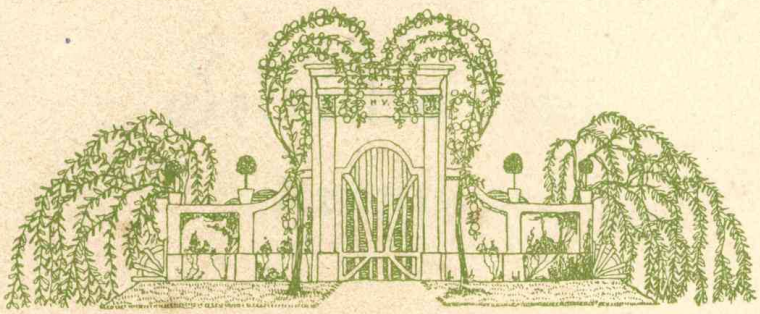
PAMĚTNÍ KNIHA

OBCE

VOLENIC

Knihtiskárna Ant. Strombacha v Lounech. Nákl. vl

Zastupitelstvo obce volené 1930.

Jirát Josef.
starosta.

Jurchart Václav.
náměstek – starosty.

Petržilka Josef. 1 radní.

Pavlovský František 1 radní.

Šlik Josef.

Jirát Bohumil.

Jelen Antonín.

Zach Josef.

Šafr Josef

Kubáč Josef. 38.

Pondráček Václav

Fišer Alois.

Členové obecního zástupetelstva.

Petržilka Josef.

kronikář.

Dne 5 dubna 1930 při schůzi obecního zastupitelstva, byl jsem pověřen vésti a psáti místní kroniku. Ačkoliv mám jen obecnou školu v Radonicích vychozenou dvoutřídní, podjal jsem se tomu úkolu, a chci pokud síly a vědomosti mé k tomu stačí, práci té se věnovat.

Petržilka Josef. tesař a domkář ve Volenicích č. 50.
narozen 30 ledna 1876. v Radonicích čp. 67.

Z pamětní knihy farnosti Radonické.

Dějiny obce Volenice (Dp. Cyril Straka)

Jméno Volenice pochází od osobního jména Olen (Volen) z něhož vzešlo rodové jméno Olenici: Olenici pak usadivše se na místě dnešních Volenic, dali své nové osadě tím jméno. Původem svým náležeji tedy Volenice, podobně jako Radonice, Strádonice, a t.d. k nejstarším osadám slovanským na poříčí Ohře.

Volenice patřily spolu s Radonicemi, s Brasicemi snad ku původnímu nadání kláštera Strahovského. Poprve vyskytuji se zřetelně v listině od papeže Řehoře X. r 1273. klášteru Strahovskému vystavené, tam se jmenuji Volenice mezi zbožím kláštera ke dvoru Radonickému patřícím.

Strahovský Urbář pocházející z r 1410 popisuje obšírněji o Volenicích a dává zprávy o Volenicích.

Urbářem nazýváme seznam nemovitého jmění, platů, důchodů, a rozmanitých práv, držitelů velkých zboží.

Urbáře byli jakési prvotními knihami pozemkovými a byly zakládány téměř výhradně od vrchnosti duchovních.

Strahovský Urbář se chová jako vzácná památka v archivu Strahovském. Psán je na pergamenu.

Je tu 6 lánů poplatných („villa Olenice") bez jedné části a z každého lánu na svátek sv. Havla platí 68 gr. a na svátek sv. Jiří rovněž 68 grošů. Jiřím platí každý z lánu 8 strychů mouky neb obilí Slavětínské míry. totiž 4 strychy žita a 4 strychy ⅞.

ječmene. Zmíněné obili mají dovážeti do Kláštera v době oktávu Narození Páně, neb před Narozením P. Kdy se jim od Páleckého správce přikáže. Jdem platí z každého lánu 4 kuřata a 60 vajec, kdykoli se jim přikáže. Jdem budou dodávati z lánu 6 řenců a povinni budou na jez mlynský v Pádku voziti dříví z lesa, nebo z klášterního luhu — podobně jako lidé na Pádku.

Jdem jest tu 5 podsedků (pod sedláky: chalupníků) a každý má 4 strychy dědičné, a každý z nich platí na svátek sv Havla 10 gr a tolikéž na sv. Jiří. Jdem je tu jeden rybář z těch podsedků, který platí z břehu řeky ročně ½ kopy grošů - má dáti správci ryby v ceně oněch grošů, ale jen tehdy, když loviti může.
Jdem platí berní a daň vzlášťní; má konopí trhati ovce mýti a stříhati.
Jdem je tu jeden dvůr se 3 dobrými poplužími, jednou chmelnicí a 3 luhami a jedna štěpnice, dobře štípená na ostrově

Zmíněné lány drží dolepsaní lidé světští, a mají právo ráchupní jak níže výsada obsahuje.
Jdem Jakub má ¾, Lukáš 1 čtvrť, Václav Šapka ½ lánu Petr ¾ čtvrti, Prokop 1½ čtvrti; Kocúr 1½ čtvrti, Martin ¾ Blozplachta 1½ čtvrti, Črt 1½ čtvrti, Osednik ¼, Havel ½ lánu Jiří 1 čtvrť.
Podsedkové: Duchoň, Prščata, Horásek, Kříž, Blažek, každý 4 strychy dědiny. Urbář končí slovy: — —
Oni lidé ve vsi budou míti právo města Launského.
Psáno léta Páně 1351 na zítří sv Víta; Na svědectví toho naše pečeti: kotiž opatova z konventu našeho a pečet města Lúnckého přivěšený k listině.

Další osudy Volenic spojeny (jsou) byly těsně s osudem Paťku Přecházely potom na majitele Páleckého panství:

Při popsání zboží Páleckého dne 15 června 1587 od Kryštofa z Lobkovic, byli ve Volenicích tito osedlí s pálletními platy:

Andres Slesigar	1 kopu 36 gr.	Petr rychtář	— 16 gr
Janek Chromej	1 " " 12 gr.	Matouš Krejza	— 12 "
Hons Pecher	— 48 "	Vondráček rybář	— 36 "
Jan Cibulka	— 48 "	Václav na staré Krčmě	— 24 gr
Vít Mahovej	— 48.	Jan Mls	1 kopu
Volfra Hubová	— 12	Urban	— 12 gr.
Havel Suchý	— 48	Mikuláš Skuma	1 kopu.

Jak je viděti, byli mezi nimi již 2 Němci:

Slesigar a Pecher.

Při odhadu panství Páleckého za Jana Stěpana Maxmiliana ze Šternberka r 1654 byli ve Volenicích tito osedlí a následující chalupy spustlé válkou

	strychů ornýchh	pustých
Havel Klima	30	15
Václav Berounský	15	15
Jakub Slík chalupník	2½	5
Jakub Veber "	2½	5
Václav Slivka	25	12½
Maxová chalupa	—	45
Posekanovská "	—	7½

	orné	pusté
Hanz Pekárek	5	10
Václav Beznoska	2½	5
Karloňovská chalupa	—	45
Havlovských "	—	60
Koukalových "	—	30
Rybářská "	—	7½
Horynovských		37½

Celkem 82½ ornýchh strychů a 300 pustých

= 382½ strychů

(ze Zemského archivu opis
Dp. Fr. Štědrého - ze Slavětína)

Když byl Strahovský klášter za husitských bouří vypálen, byli bratři dílem pobiti, dílem rozprášeni. Ve příležitosti se ujal Žikmund na blízkých Třebicích a zmocnil se panství Páteckého a zboží ve Volenicích, později je přenechal synu Matúšovi ze Žichova. Od té doby se pak měnili držitelé zboží. Žikmund po roce 1436 zastavil různé statky a zboží jak královské, tak vzlášť duchovní a klášterní, aby si pomohl v nesnázích peněžitých a odměňoval jiné z ziska. Tak se dostali k panství nad Volenicemi (Pátkem) : Vřesovci z Vřesovic – Vilém z Konic a Kamýka – Roku 1473. převzal po Vilému z Konic zboží Jindřich z Klinštejna a z Roztok seděním na Třeštíně.

(: Poznámka : V archivu města Prahy jest zástavní list z r 1454. 29 října : Pátek, Volejnice, psáno Skradonice, Radonice, předává se zboží od Krále Ladislava Vilému z Konic.)

R 1545 prodal císař Ferdinand, nedbaje dřívějších majestátu a výsad krále Vladislava z r 1515 Páteckě zboží Janu Popelovi z Lobkovic pánu na Horšově Týnci „starší.“ Rudolf II později potvrdil 1591 staré privilegium Strahovskému klášteru z r 1515, že zboží celé může zase pro sebe klášter vyplatiti - jeżto zustává jen v zástavě – Bylo to však stále jen na papíře.

Roku 1614 přešla „ves Volenice“ s dvorem poplužním v též obci skrčmou vejsadní“ prodejem na Štěpána Jiřího ze Šemberka na Postoloprtech (znak zlatá hvězda v modrém poli) Rok 1676 na Gundahara hrabě z Dietrichsteina z Korutan.

V té době zhotoven nový inventář panství
Ve Volenicích bylo: 13 krav, býk starý, Konec, 6 slepic, —
stav tedy ubohý.

Po 300 letech koupil klášter zboží Páteckě (s Volenicemi) r 1710 zpět. Tehdy prodal hospodu ve Volenicích (Adamovi Udečkovi) Dorotě Sluchlikové za 150 zl. a roční plat 13 zl 30 kr. patřilo k ní 20½ strychů a 8 loučekR

Prodej uskutečněn r 1730 16 října:

Sedmiletou válkou (1756-1763) pocítili osadníci celého farního kraje i ve Volenicích velmi trpce. Každého roku byla uložena dávka mouky, ovsa, sena, vedle různých přípřeží, a ubytování vojáků, k nimž byli nuceni vojenskými úřady.

Přikázáno odvézti z Volenic:

Ovsa 30 strychu a 3 věrtele, 2 míry: sena 75 centů, 6 liber, mouky 8 centu 99 liber; Za to dostali od státu náhrady, počítajíc 1 centnýř mouky po 2 rynských 30 kr a cent ovsa po 1 rynským (za seno nic) 75 rynských 58 kr. 3 hal. (Na celé panství přišlo náhrady 1149 ryns. 22 kr. 3 haléře na papíře. Z toho se museli odpočítávati, náhrada cestovného rychtářům, kteří dovoz provázeli, diškrece vojenským přejímatelům (Beckermeisterům) aby mohli brzy složiti a nemuseli čekati; přípřež svobodníkům a tid. Zbytek se srazil na dlužné kontribuce, tak že poddaní nedostali ani krejcaru do rukou za všechnu odvedenou spíži.

Roku 1757 zřídili Prušáci tábor u Pátku, odtud vylákli na drancování od obcí žádali vypalné (28 dubna 600 mužů s děly) Obce velmi trpěly.

Když r 1775 byl vydán od Josefa II nový robotní patent byla robota 1777 na panstvích nově upravovaná a zmírněná 1777.
V archivu Páteckém byl přesný záznam povinnosti, také stav lidu byl sepsán jakož i poměr před r 1773. a po něm

/.

a) Půllánici: Jan Kučera č 6. platil ročně 2 fl 11 kr. 3/4 h. dani a měl týdně 3 dny po celý rok párem volů robotovati, ve žních pak týdně 1 den ručně pracovati. Zvolil si však starou robotu, pracovati párem volů po celý rok 1 1/2 dne v týdnu.

Toteż přijali Maxmilian Tvrzník č 8. Jrant Kučera č 11 Jrant. Střeibl č 12., Václav Hubáček č 4. Vavřinec Slík č 17. Jrant. Slík č 3., Mates Vondráček č 2, a Jrant. Slík č 5.

b) Domkáři na obecním gruntě: V. Lanc č 18. Barbora Hotovo č 19. Josef Robek č 20. vdova Kubáčová 21. zůstali při staré robotě ruční 13 dní ročně.

Domkáři na velkých gruntech: Tvrzník M. č 7 a Jrant. Střeibl č 10. při staré robotě, posličkovati mimo obec.

c). Podruzi volí též starou povinost posličkovati po obci.

Roku 1789 vydán (10 února) nový patent, ježto pevním se mnoho nenapravilo, ba naopak: Novým patentem dáno vykupní právo, nahrazovati práci odváděním obili, peněz, neb jiných naturalii – uzavírana smlouva, kontrakt na Pátku na 6 let. Sedláci se zavázali místo dosavádní naturální roboty platiti 40 zl. rynských, v letě potah na 2 dny, v zimní setbě též 2 dny, míseni 1 den, v senách 2 dny pěší roboty ve žních 4 dny. Chalupnici polovici – čtvrtníci 10 zl rynských domkáři 2 zl ročně – vše ve čtvrtletních lhůtách.

V čas potřeby měla vrchnost povolávati za plat poddané k orání, vození hnoje a t.d. Platilo se ve Volenicích:

Orání úhoru od 1 strychu 30 kr. míseni brby 27 kr, vláčeni 3 kr. vození hnoje za špejchar, za dvůr 3 kr. ke Kříži 4 kr. na zadní hona 6 kr. převáženi obili z Volenic na Pátek z 1 str žita obili 2 kr. dělání dříví v lese 12 kr. od vození dříví dle vzdálenosti 12–48 kr. sekání ledu denně 10 kr. tahání 8 kr. fůra na Pátek 2 kr až 7 kr. do jiné obce 7–8 kr. vození kamene 40–48 kr. písku z fury 18–48 kr.

Tato robotní ustanovení platila až do r 1848 kdy ./.

poddanství bylo úplně zrušeno; sněm říšský se usnesl 31 srpna, potom Ferdinand Dobrotivý císař potvrdil 7 září. Tím se stali i občané ve Volenicích samostatnými a nezávislými držiteli bez robotních povinností.
Dle výkazu z r. 1799 odvádělo vrchnosti 9 sedláků a chalupníků z Volenic 18 zlatých 9 kr. ——

Povodně ve Volenicích:

R. 1781. — 1784. Tehdy nákladem státu u Radonic byla postavena hráz proti řece.
1789 protržena. — 1799 zácpa ledu a povodeň.
1819. na Štědrý večer Tehdy se utopil Volenický panský hajný Dominik Kubáč při velké vodě.
Rok 1831 byla cholera v různých krajích; na farnosti umřelo 120 lidí z Volenic 14.
R. 1834 slavil zlatou svatbu Václav Kučera chalupník z Volenic s manželkou Terezií: Za hlaholu zvonů, s hudbou bubny a intrádami šli z Volenic až do kostela v Radonicích.
Toho roku byl ve Volenicích dovedný hodinář a zámečník — pátecké zámky jsou od něho. Jan Kindl č 32.
R. 1837 vyhořel ve Volenicích č 3 pachtýř Václav Rybář a stáje č 2. souseda Vondráčka † č rychtáře.
Zátopa v roce 1837. 1839. Po 3 neděle nebylo spojení s Volenicemi. Tehdy se protrhla hráz při starém přečištění „vrbenské louky“ v délce 8 sáhů. Návozem 2000 povozů zasypaná průtrž a hráz od Švin k vrbenské louce 75 sáhu vystavěna.
R. 1841. po 10 lednu byla náhlá obleva a ohromná zátopa vody. týž rok prosekán led až k Vorasicům 16 ledna pak klidně (odešel) odplul.
Téhož roku vysekán alej „jablonského.“

R. 1845 velmi tuhá zima 23 března na Hod Boží Velikonoční 8 ministrantů dostalo „3 kopy" na památku velké zimy vrbovým prutem. — mazance, kus beránka a „štamprli" Jablonský uspořádal slavnost školní mládeže na ledě každý 10 kr. vajíčka, štamprli. 24/3 hudba ze 3 osad farních
Ráno 25/3 se hnul led, stav vody vyšší než r 1784.

Roku 1849 bylo ve Volenicích 32 domů.

Roku 1850 první obecní volby. Volenice volily Radonicemi spojeně jako 1 katastrální obec (malý počet pro samostatnou)
R. 1850 vypukla cholera ve V. umřelo v červnu 8 osob.
P. Dominik musel do Volenic pět noci pěšky za sebou zaopatřovat nemocné. Cholera zuřila do listopadu.
R. 1880. dosázená byla alej od Radonic luhem k Pátku
Toho roku postaven nový most z Radonic k Volenicům
Usneseno že dítky budou choditi do školy zdarma. Voleničtí chtěli prosaditi, aby jdoucc do kostela nemuseli platit Okresní hejtmanství však rozhodlo: platit.
8 července se zastřelil ve V. truhlář Ant Raif.

1886. 16/května a 31 května průtrž mračen a kroupy — Tuhá zima. Na ledě na oslavu Josefků 19/3 se hrály kuželky — Pozdeji značná zátopa.
22 srpna 1886 slaveno v Radonicích zasazení pamětní desky Boleslavu Jablonskému jehož se všechny osady účastnily působil v R. — 1843 — 1847.
Roku 1899 byli ve Volenicích 3 požáry 1 září zapálil blesk stodoly dvora, za měsíc hořela stodola Zlatohlavkova v únoru shořel domek Ant Budinského č 13.

Statistická data o Volenicích.

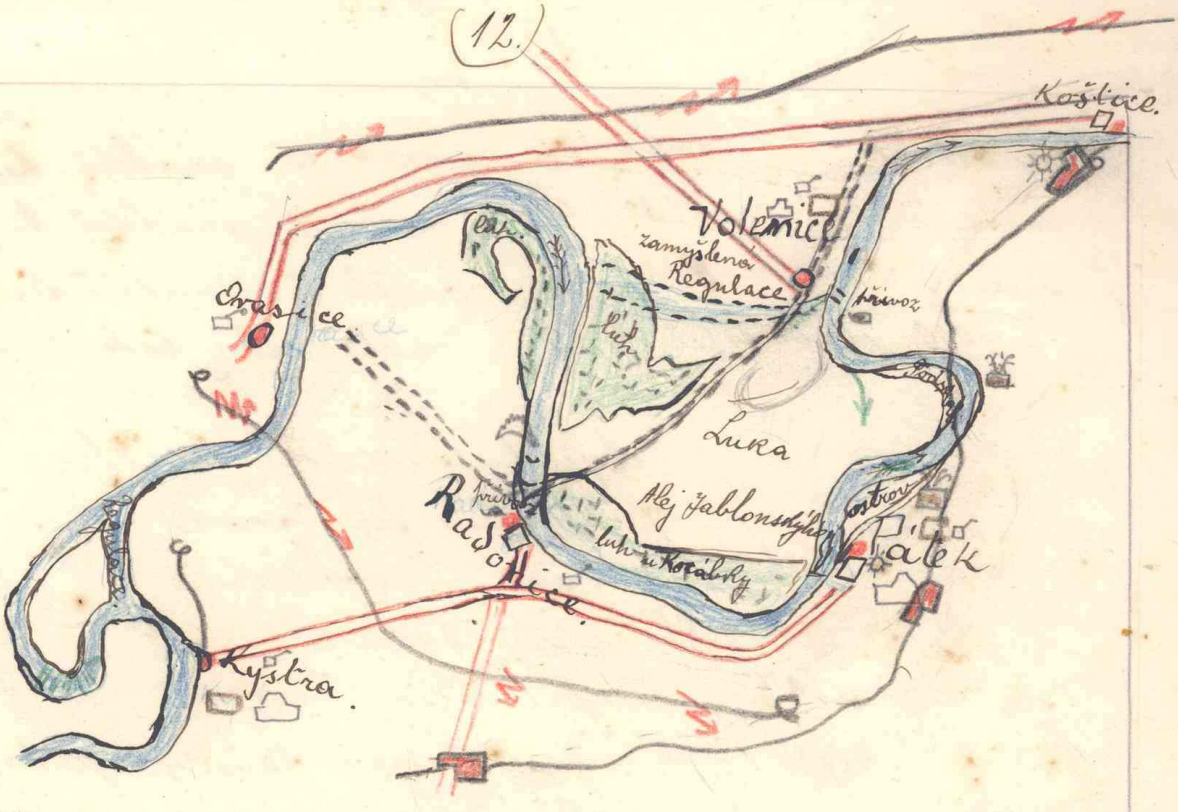
Obyvatel bylo r 1770 — 131: 1785 — 135. 1827 — 174.
1829 — 166. 1872 — 200. Domů bylo r 1872 — 35

Narodilo se r. 1850. – 6. zemřelo 15. sňatků 2.
Narodilo se r. 1860. 4. zemřelo 4. sňatků 1.
Narodilo se r. 1900. 8. zemřelo 6. sňatků 5.
v r. 1900. obyvatelů 335 náboženství katolického všichni.

Rychtáři v Volenicích.

Rok 1672–74. Jan Jiří Formánek
1679. Pavel Ondráček
1694–96. Matěj Ducheck
1699 Jiří Slík
1726. Jan Kučera panský rychtář
Tomáš Kybal obecní rychtář.
1735 Jan Kučera
1761.–70 Matěj Kybal
1774–77 František Slík
1778–99. Jan Kučera
1800–1810 Gabriel Graf.
1810–14 František Blažek
1814 Jan Houda
1821.–24. Jan Kučera
1824. Strympl.
1825–30 Martin Jirásek
30–40 Gabriel Vondráček
1840–48 Gabriel Kalivoda
1849. Václav Rybář
1850 Frant. Strympl.

Vypsáno z farní knihy fary Radenické.

Tok řeky Ohře kresleno 1932. »Zamýšlena regulace« jest plán aby řeka nedělala tak veliké škody a zátopy když se rozvodní, potom aby se odpomohlo té veliké krisi a nezaměstnanosti, která mezi venkovským lidem řádí. Bída jest mezi námi veliká. Práce málo, peníze žádný, lidé si nemohou koupiti ani to nejpotřebnější, chodí celý zoufalí,

Obec Volenice.

Obec Volenice leží na levém břehu řeky Ohře, okres Louny župa Louny. Katastr obce měří 401 ha a m.
Farou i školou patří do Radonic, až do r 1850 patřila k Radonicím i obci. Sousedí obcemi na východ přes řeku Paték, jihozápad přes řeku Radonice, na západ Orasice, na severovýchod Koštice.

Parceli jest 546. jež majitelé jsou 52 občané z Volenic, 18 z Orasic 4. z Koštic. 2z Loun 1z Lukohořan. 8z Radonic.
Obecních přirážek r 1930 jest 200% školních přímových
Čísel popisných jest 51. Obyvatelů 212.
Až do r. 1849 bylo čísel 32. z těch bylo 9 usedlosti (chalupy) asi po 62 korci polí i luk. a 1 hospoda č.p. 14 k te patří 42 strychů polí a luk. Nejdříve rozprodávány byli pole od č 4 patřící Hubáčkovi, asi v letech 1870. Potom rozprodány pole od č 6. majitel Jos. Kučera (Mikulaš) r 1878.
v roce 1880 prodáváno od č 17 Blažek. v r 1886 prodaná část pozemku od č 2 majitel Vojtěch Vondráček.
Roku 1903 prodaván statek č. 8 majitel Josef Tryb a r 1907 prodával chalupy č 10 a č 2 Václav Strympl.

v Letech 1870 byli asi této majitelé pop. čísel.

č 1. Dvůr,
2 Vondráček Vojtěch
3. Menzl
4. Hubáček
5. Karlík
6. Kučera Jos.
7 Raif Ant.
8 Tryb. Jos.
9 obecní pastouška
10 Vejminek u Strymplů.
11 Kladivo Václav
12 Strympl Václav

č.p.
13 Budinský
14 Purchart Florian
15 Pastýřík
16. Verner
17 Blažek
18 Friedrich
19. Hubáč Fr. ovčák
20. Robek Ant.,
21. Vais pokrývač.
22 Heller
23. Pova

č.p.
24 Morowec
25 (Bruna) Seipt Karel
26. Naiman
27 Maleček
28 Bruna
29. Výmenek u č 8.
30. Hubáč Vojt.
31. Kriener
32 Kindl Václav.

Asi v roce 1872 rozdělen byl domek č 19 a dostal č 33.
jehož majitelem se stal Vondráček v Roce 1878 když
rozprodávána chalupa č 6. a na jejím dvoře postavena čísla
34. 35. 36. Číslo 34 stavěl Josef Hotový tesař, č 35 byla komo=
ra (lepenák) koupil a na domek postavil Jan Prask učitel
ve výslužbě, který zady také zemřel. č 36 stavěl Josef Vondráček
tesař r 1881. Roku 1884 koupil lepenák komoru od Blažka č 17.
Josef Pova, který z toho postavil domek č 37. Od té doby ruch
stavební ve Kolenicích utichl až r 1893 postavil Frant.
Kubáč ovčák pro syna Josefa domek č 38 na místě stodoly
která patřila k č. 6. Roku 1893 koupil obytné stavení č 17.
od Blažku, Herkloc, který se r 1894 ve stodole oběsil.
Po jeho smrti prodala manželka po Herklocovi obytné stavení
č 17. Václavu Seinerovi a chlévy Alžbětě Vondráčkové, která
z nich postavila obytné stavení č 39 a stodolu koupil Zlatohlávek.
Roku 189 postavil Josef Kubáč majitel č 19 na pozemku od Štym=
pla domek č 40 vedle stodoly která bývala obecní, ale kterou
on dříve koupil.
Roku 1911 postavil domek č 41. Alois Fišer truhlář
a č 42 který stavěl Bohumil Jirát tesař.
Roku 1907 rozprodával usedlost č 2 a 12. Václav Štympl.
cena 1 Korce pole
byla 250 až 300 Kč a 1 stromy zahrady neb louky 400 Korun
Obytné stavení č 12 koupil jako spáleniště (vyhořelo r 1908.
Jan Kladivo a postavil na tom místě chlévy.
Stodolu, chlévy a špejchárek (lepenák) koupil Josef Bulický
Číslo 2 koupil od Štympla, Jan Kubáč sáňář a pozdě=
lil syna a dceru o toto číslo, Josef Kubáč ponechal si č 2
a zeť Vojtěch Kubáč dostal druhou polovic který dostala č 43.
Číslo 44 a 45 dostalo se dvoru že tam byla postavena kancelář
a váha. Číslo 46 stavěl Josef Kubáč zedník r 1919 Číslo 47 sta=
věl Ant Landor r 1920 Číslo 48 je u Kučeru přič 3 a stavěno je
r 1921. Číslo 49 postaveno po pozemkové reformě a stavěl je Jos. Vach
stavěno r 1928. č 50 stavěno je na pozemku ode dvora přidělenem pozem=
kovou reformou obci a stavěl je Petržilka Josef tesař. roku 1928.
č 51 stavěl Kricner Václav pro syna Josefa r 1930

Náves obce Volenic je obdélná, v prostřed stojí sklep, patřící k hostinci Václava Purchárta. byla prý tam též panská mlíčnice t. j. sklep na mléko nyní již zasypaná.

Před obytným stavením č 11. stojí zvonák. zvonek zavěšený na dřevěném vydlicovem sloupu. Zvonek jest z ocelové zvonoviny po válce koupený. Ve světové válce byl pěkný zvonek zrekvírován a rozbit a poslán k přelití do továrny na děla. To bylo r 1916. Na návsi jest též obecní studna. Kříž ve vsi byl postaven na místě dřevěného, Tento žulový kříž je darem od kláštera Strahovského postaven r 1894.

Ve Volenickem katastru v zahradách stálo 6 sušáren na švestky, které jsou až na 1 panskou rozbořeny. Švestkové stromy většinou r 1916 pomrzly, tak majitele sušárny rozbořily. 4 sušárny stály v loužku a 1 na zahrádkách proti dvoru, v loužku byli Vondráčková, Strymplová, Kladivová a Kučerová, na zahradkách Strymplová.

Roku 1909 uvedlo se ve Volenicích velmi mnoho švestek, že se nemohli postačit usušit. Poradil nám p. adjunkt ze dvora p. Mazánek, aby jsme z nich vypálili slivovici. Poradil a naučil vypálit. Vypálilo se ji 167 litrů, a prodala se do Koštic, do nádražní restaurace.

Za vsi ke Koštickům stojí z pískovce sloup. tak zvaný ukazovatel cesty. Na rozcestí silnice od obce k Drasicům Koštickům a ke Ptěnu stojí dřevěný kříž na poli Purchárta.

Pojmenování pozemku.

Za humny, přední díly, prostřední díly, zadní díly, na Selským. to bylo pole panské má výměry asi 40 korců, a dle pověsti, patřilo k č 16. ale při poslední vili, majitelka kterou nevím jak se jmenovala odkázala to panskem.

Pozemkovou reformou r 1926 bylo rozděleno mezi 7 občanů Volenických a dostal Pavlovský, Vondráček, Navara, Kricner Jelen, Šafr a Slik. Rozdělením tohoto pole, byla umožněna honitba pro obec, která dříve po všechny léta provádena byla lesní správou v Pátku. a platívalo se 40 zl ročně a po sklizni otavy na podskalí mohlo se pást na panských lukách.

Za humny, Nádavky u Koštic, v loužku, na ouském

Obecníky t.j. u hranic Orasických poli, to bývalo obecní, ale rozděleno bylo mezi chalupníky, kteří prý se zavázali za to spravovat obecní cesty. Nyní jsou chalupy rozprodány, nastoupily nový majitelé a cesty se musí spravovat od obce. To samé bylo v babkách, kde se pásavali husy, (Nyní se husy nepasou) a Býval t. zv. husopáš, t. j rodina která měla na starosti pásti celé léto husy, Ráno je vyhnal pod babky, kde na trávníku a u vody pěkně se jim dařilo. Po žních je pásal na strništi. Platívalo se 15 až 20 kr z jedné husy za celé léto. Také kousek jídla dostával u zámožnějších rodin. Husopasáci bývali obyčejně almužnici, kteří již na práci polní byli staří.

Na panských pozemcích se říká: Za dvorem, na ovčáckým nad vinicí. Na lukách a v lese se říká: Na podskali, u Kocabky ve farním, u vrbenské louky, Kopčovic mýto, za strouhou, pod topoly, ve svíny. u formanský tůně, u prasičí tůně na mrchovišti.

Kopčovic mýto.

V Luhu kde roste brzy z jara tráva, bylo dovoleno svobodně choditi na trávu. Za to dělávali Včelničtí domkáři „lásku", to je práce v lesních školkách, vysazování mladých stromků v lese, panu lesnímu a hajnému, sekání a sušení trávy v mýtech, sázet a vybírat brambory za darmo za to mohli zase z jara zadarmo na trávu a na zimu trochu suchého dříví si sebrat a listí na stelivo nahrabat.

Rok 1907 začali prvně trávu v lese prodávat, koupila se společně, každý mohl si jít nasekat kde se mu líbilo, to však nevyhovovalo, tak již vr. 1909 začala se prodávat na díly, každý si koupí svůj díl a je to nejlepší. R 1908 při poražení dříví v pasece, padl na podsekaný strom na oželníky Jana Zlatohlávka, a Josefa Šafra, Zlatohlávka zranil těžce, Šafra lehce.

Řeka Ohře protéká Volenickým katastrem počínaje od Orasic, okolo Radonic, Pátku až do Dobročova měří na hranicích mezi Volenicemi a Košticemi vléva se potůček od Třtěna do Ohře (Dobročka) Ohře měří v kat. V. 17 ha. 32 a. 98 m.
Ve Volenickém katastru není žádný vyšší vrch, jen návrší zadních dílů, táhnoucí se do katastru Orasického. V Orasicích na ukončení říkají mu Radlice.
Až do vypuknutí světové války byli Voleničtí občane větši=nou smýšlení agrarního, Po převratu rozvrstvilo se občanstvo na dva tábory, agrarní a socialně demokratický
1919. ve volbách 1919 zvítězili soc. dem. a obdrželi 8 mandátu a sta=rostu, agrarnici 4 mandáty. r 1923 jest občanstvo usmířeno a prošla ve volbách jednotná navržená kandidátka agrární. Ale při provádění pozemkové reformy r 1926 byla učiněna roztržka mezi obecním zástupitelstvem.
Obec totiž měla přiděleno a v grafickém plánu zakresleno 1 h na stavební místa, 1 ha šutrovny. a babky pro paseni hus, ale divným spůsobem dostala jen 84 ary na stav. místa. To nemile nesli domkáři, proto znemožňovali starostovi úřadování. Za to byli z obecního zástupitelstva vyloučeni, a vládli 4 zástupci agr. strany, kteří si najmeno=vali i své manželky do obec. zastup. jako náhradnici aby to dodrželi do nových voleb. které byli r 1927.
Domkáři kteří se přidrželi soc. dem. strany obdrželi 7 man=dátu a agrarni 5. Tim zase dostala strana soc. dem. vedeni v obci a starostou zvolen Jirát Josef.
Pozemková reforma byla 1926 byla pravím dobro=dinim pro chudý vehkovský lid, a hlavně utvořením družstva soc. dem. dostalo se do přídělu každé=mu žádatele. Poněvadž přídělový zákon přikazoval že osoby staré 60 roků, stát. zaměstnanci, řemeslnici, atd

/.

že nedostanou půdu přidělenou, sjednotili se, a utvořením družstva po způsobu Košic, a Vojnic, dostali do přídělu a po 10 letech do vlastnictví k vykoupení půdu.

	ha.	a	m.
Kricner Vac. cestař č.31. dostal	1.	99.	
Jelen Ant. Kovář 21. "	2.	23.	40.
Jirát Boh. tesař 42	2.	24.	25.
Krem Jos. domk. 33	2.	17.	
Kubáč Fr. domk. 30.	2.	35.	90.
Linhart Vac. domk. 19.	2	92	55
Petržilka Jos. tesař 50-26.	2	42.	80
Budinský Fr. dom. 6.	1.	94.	
Landa Ant. dom. 47.	1.	99.	15.
Kasa Jos. žel. zříz. 22.	1	07	60
Jirát Jos. žel. zříz. 34.	—	92	10.
Fišer Alois truhlář 41	1	40.	60.
Oulický Jos. domkař 12	1	39.	
Landa Lud. žel. zříz. 23	X	88.	50.
Fridrich Vac. žel. zříz. 18.		87	60.
Vach Jos. domkař 49.	1.	98.	—
Vach Vacl. domkář 27.		83.	—
Slík Jos. domkař 8.		30	—
Družstvo dohromady	ha. 30.	94.	30 m

Dále obdrželi občané z Volenic následující příděl půdy

adomkáři

	h.	a	m
Bruna Václav	2.	31.	23
Kubáč Josef č.46.	1.	57.	80
Kubáč Jos. č. 2	2.	24.	53.
Kubáč Vojtěch 43.	3.	43.	62.
Kubáč Rudolf 35	—	44.	62
Navara Václav 16	2.	26.	32
Pavlovský Frant.	2.	43.	49.
Pastýřík Karel	—	82.	02
Sáfr Josef 17.	2.	85	06.
Slík Josef 8	-	1.	17 76.
Celkem	ha. 19.	56 a	45 m
Vondráček V.	2.	71 a	84
Společnou cestu na luka		40 a	90 m
Celkem	22.	69.	19.

Dále obdrželi domkáři z Orasic příděl půdy ode dvora Volenického: Hejl Ondřej 1 h. 20 a 90 m Anilicová Ant. 0.53 a 12 m. Chmelík 0.49.20. Kelich Robert 1 ha 25 a 58 m Slehlík Rudolf 1 ha 61 a 85 Šafařík Ant. 1.50.05 m. Šrumová Viktorie — 87 a 01 m. Uhlík — 51.00 Potruba František 1 ha 38 a 32 m. Celkem dostali Orasičtí domkáři ode dvora Volenického — 7 ha 75 a 18 m.

Dále obdrželi domkáři z Radonic farní luka do přídělu Hubáček 58 a. 86 m. Kašpárek 46 a 34 m Klapka 59.77 m Pešek Ant. 35 a 50 m Pešek Jos. 32.69 m Sachr Jos 30 a 45 m Staněk Martin 29.31. Střeštík Jos. 30.48 m celkem obdrželi Radonský domkáři 3 ha 23 ar. 30 m do přídělu.

Dále obdržela obec Volenice na stavební místa 92 a 07 m.

Oddělilo se celkem od dvora Volenického: 65 ha. 54 arů 04 m. a zbylo u něho 110 ha 13 a 41 m. Za 1 ha. půdy museli zaplatit každý přes 7000 Kč jest to peněz mnoho, právě teď když všechny hospodářské plodiny jsou v tak mizerné ceně, za ti lide většinou chudí (lide) že se na ně museli vydlužit, nemaji ani čim platit úroky. V prvních letech pozemkové ref. 1922. když cena obili byla pšenice kontigentní 190 Kč za q žito 160 ječmen 145 Kč za volně prodávané žito a pšenici 400 až 450 Kč za cent. ječmen 310–380 za mouku 5 až 7 Kč za 1 kg. Za řepu 26 Kč za 1 mt. brambory 120–200 Kč. máslo 40 až 60 Kč za 1 kg. jedno vejce 1·20–2 Kč. kg hovězího masa 16–20 Kč vepřového 20–24 Kč za husu 30–50. par podsvinčat 350–400 Kč. byl jak je vidět na venkově zdroj příjmu pěkný, ale teď v r 1930-31 – když cena obili klesla a platí se pšenice 135–145 – žito 80–90 Kč – ječmen 100–125 Kč brambory 20–24 Kč – řepa 10 Kč. máslo 16–18 Kč za kg. vajičko 40–60 h. párek prasat 80–100 Kč. jest stav domácí na vesnici velmi špatný neb nezaplatí ta úroda ani výrobní cenu, tak že starosti vesničanů jsou veliké.

Roku 1925 postaven ve Volenicích nový hřbitov, 1925. až do toho roku pochovávali Volenice do Radonic. Dne 24 března 1925 zemřela mě 12 roků stará dcera Anna. 25 března začala přibývat voda v řece, a vystoupila ze břehu tak vysoko, že spojení s Radonicemi nebylo možný. Proto musel jsem pohřbení obstarat do Koštic. To vše bylo spojeno s obtížemi.

Proto při nejbližší schůzi obecního zástupitelstva usneseno bylo zažádat o povolení a postavit si hřbitov sami obecní. Pozemek na hřbitov od- prodal velkostatek 10 arů za 1·50 Kč za 1 m². Plánek a dohled nad práci zadán Václavu Koperni- ckým mistru zednickému ze Stradonic. Matrial, t j kamen a cihly přivezli občane Voleničtí podle dani rozpočitáno. Hřbitov stál 27.000 Kč a měl být za 2 roky podle rozpočtu zaplacen. v roce 1925 v březnu začěl se stavět a 16 dubna 1925 byla na něm pohřbena Anna Kindlová majitelka č 32. Jelikož nebylo žádnych potomků pod ten vymírá.

Roku 1927 bylo Volenicím přiznáno právo střílet zvěř na selskych pozemcích. Až do roku 1926 měli právo střílet zvěř ve Volenickém katastru páni t j velkostatek Usneseno aby honitba byla v režii obcanstva. První hon oslaven hudbou a průvodem střelců do vsi. Poněvadž se to ale nevyplácelo byl revír Volenický dne 5 dubna 1930 pronajat Karlu Pasty- řikovi za 2000 Kč ročně, na dobu 6 let.

Roku 1928 postaven pomnik padlým vojínům-rodákům a příslušníkům Volenickým. Pomnik postavil sbor dobrovolných hasičů. nákladem 4000 Kč úpravou kříže, vysázením agátů a ohrazení místa stálo celkem 11.000 Kč Uhrazeno bylo sbirkou po vsi, slavnosti dne 20 května, a ze sborové pokladny.

Roku 1929 byla velmi tuhá zima až 28° c. a velmi mnoho sněhu. Led na řece byl až 70 cm silný, přes zamrzlou řeku se jezdilo potahama. Odplul poměrně malou vodou. Pěkné zahrady kolem vsi všechny pomrzly též aleje podel silnice většina stromu pomrzla.

Při sčítání pomrzlých stromů, napočitáno bylo

ve Volenicích zmrzlých stromů jabloní 1148 kusů, a zůstalo na polozdrůvo. 461 kusů, Hrušek zmrzlo 338 kusů a zůstalo 66. Třešní zmrzlo 66 kusů a 6 zůstalo. Švestek zmrzlo 976 kusů a 65 zůstalo. Slivoň 85 zmrzlo a 5 zůstalo. Ořechy 9 zmrzlo a 4 obstály. Rybíz 14 keřů zmrzlo a 34 obstálo Angrešt 19 zmrzlo 21 obstálo. Ale po mraze zbyla památka, že zajde všechno stromoví. Jest namrzlé. Nejlepe vzdorovali ranné druhy jabloní. Celkem u Volenic zmrzlo 2626 stromů ovocných. Jak veliká je to hospodářská škoda, kterou nikdo neodčiní. Jak dlouho to bude trvat než přijdou zahrady zase do takového stavu. Kupují se mladé stromky a stojí švestka 16 Kč 1 kus jabloň a hruška po 18 Kč, třešně 20 Kč, a ořech 22 Kč za kus.

o r. 1929 soudil se s obcí Volenickou majitel domku č 18. V. F. o kousek přidělané cesty jež vede ke hřbitovu Soud odbýval se na obec. úřadě u zdejšího starosty. Přijeli sem z Loun 3 auta spany soudci a doktory na komisi, Staří lidé byli přiváženi na místo ke komisi v autech. Spor ten stál asi 7000 Kč a vyhrála to obec.

Roku 1930 bylo nařízeno sčítání a sice 27 května sčítání hospodářských živností, bylo usedlosti velkých přes 100 ha = 1 t. j dvůr od 10 ha do 20 ha = 5 usedlosti, od 5 do 10 ha = 8 usedlosti, od 2 ha do 5 ha = 15 usedlosti t j domků. od 1 ha do 2 ha = 6 domků, - od 50 arů do 1 ha = 4 domky, od 10 do 50 arů = 1 domek a do 10 arů t. j. jen domky se zahrádkou neb bez ni jsou 3 domky. Koní bylo napočítáno ve Volenicích
33. 33 s hříbaty, krav 86 kusů, 2 býci, 36 telat, 47 jalovic a volů. 34 koz. 159 prasat. 1090 kuřat, slepic a kohoutů. 80 kachen a kačerů a 8 krůt.

Dne 1 prosince 1930 provedeno bylo sčítání lidu a napočítáno bylo 212 lidí, z toho 74 mužů 87 žen a 51 dětí do 14 roku. Nejstarší muž 83 roků Moravec - žena 84 roku

Maleč[illegible]ová.

vyznání náboženské bylo: 115 římskokatolíků, 90 československých, a 7 bez vyznání.

Dne narodil se ve Volenicích Vojtěch Vondráček zakladatel nadace pro učně a chudé obce Volenic. Narodil se v čísle 2 a po odbyté tříleté vojenské službě měl převzíti po otci hospodářství.

Jako mladý, svobodný hospodář byl dávat do kopek zrcadlou čočku, na poli, v zadních dílech. Přišel déšť a on promokl. Než přišel domu, šaty a prádlo se na něm zapařilo, a než by se byl převlekl do suchého prádla, nechal vše na sobě a šel na pivo. Tím si přivodil souchotiny (tuberkulosa plic) Stonal a jezdil od lékaře k lékaři avšak pomoc nenašel. Hospodářství své prodal Ant Veselému Na radu lekařů odjel na léčení do Meranu v Tyrolsku Kde se dne 16/12 1886 zastřelil.

Jmění své v obnosu 10.702 zł 77 kr odkázal na nadace:
Úroky z 1/3 pozůstalého jmění na učně obce Volenic
Úroky z 1/3 pozůstalého jmění pro učně z obce Radonic
Úroky z 1/3 pozůstalého jmění pro chudé z obce Volenic

Opis nadace:

(Opis)

Moje poslední vůle!

Za úplně zdravých smyslů svých ustanovuju pro případ svého úmrtí svoji poslední vůli takto:
Ze svého pozustalostního jmění zřizuju a odkazuju dva fondy:

1. Fond ku podpoře chudých v obci Volenicích okresu Lounského-a sice jednou třetinou mé ponechalosti, tak sice, že tato třetina mého pozustalostního jmění co kapitál základní na úroky uložen, a úroky tyto v pololetních, půl roku po mé smrti počínajících lhůtách chudým obce Volenice rozdělovati bude, komu a

mnoho-li z těchto úroku přisouditi, a rozdělití jest ponechánо pokaždému představenstva obce Volenic.

2. Druhé dvě třetiny svého pozůstalostního jmění ustanovuju k zřízení fondu ku placení za učení se řemeslu dvěma učňům z obce Volenic a z obce Radonic, okresu Lounského, tak sice, že z obce Volenic jednomu a z obce Radonic též jednomu učni stejným dílem počínajíc po půl roku po mém úmrtí — úroky z tohoto fondu vyplácetí jest, z úroků těch necht učeň řádně se šatí, jeho plat za učení a vyučenou se zapraví, ale jest učeň povinen aby se řemeslu řádně naučil.

Do většího místa, tedy do města k řádnému mistru, kteryž se vykázati může, že oto jest učni řádné vyučeni dáti - na učení jíti a trvá tento plat jednomu učni jen za čas tří roků.

Tento druhý fond na vyučeni rozděliti jest stejným dílem obcím Volenice a Radonice.

Učně ve všem řádného, jemuž podpora tato dáti se má, zvolí místní představenstvo té které obce.

Konečně ustanovuju, aby dvouletý úrok z celého - zde pod odstav: druhým na učně ustanoveného fondu ku zřízeni mostu vhodného a dostatečného v údolí tak zvaném „Dobročov" mezi obcemi Volenici a Košticí přes potok tudy tekoucí vzat a upotřeben byl.

Konstrukci a jakost mostu určí zástupcí obou obcí.

Tento dvouletý úrok může buď ihned po mé smrti za dvě léta k zřízeni tohoto mostu

/.

neb za kterákoliv jiná dvě léta vzat byti, rozumí se, že placení učněm za tato dvě léta přestane.
Konečně připomínám, že svoje jmění mám v uschování zasílatele v Lounech.
Tuto svoji poslední vůli jsem si pozorně přečetl, ji před třemi dožádanými pány svědky potvrdil, vlastnoručně podepsal a svědky za jejich svědecké spolupodpisy požádal.
Dřívější svou poslední vůli odvolávám.

V Praze dne 1 srpna 1886.

Karel Heřman. m.p.
co dožadovaný svědek
poslední vůle.
Jan Jos. Surtych m.p.
jako dožádaný svědek
poslední vůle.

Vojtěch Vondráček
m.p.
Václav Dlohozka m.p.
dožádaný svědek
poslední vůle.

Tato poslední vůle byla prohlášena
u c.k. okresního soudu v Lounech
dne 24 prosince 1886.
Schindelka m.p.
Beneš m.p.

Souhlasí doslovně s prvopisem nekolkovaném
výpravna c.k. okresního soudu
v Lounech dne 31 prosince 1886.
(L.S.) J. Engel
c.k. kancelista

Tento opis souhlasí doslovně s prvopisem
Výpravna c.k. okresního soudu
v Lounech dne 14 července 1895
(L.S.) Jan Hrdý
c.k. kancelista.

Dne 22 září 1894 Roly pozůstalost byla od úřadu a potvrzená obnášelo jmění nadační 10.702 zl 77 kr. Připadá na jednu třetinu 3550 zl. nadačních úroku na jednoho učně připadá 149 zl 10 kr. ročně. Za peníze pozůstalostní koupená byla stříbrná renta, která jest na nadaci vyměřována, a u berního úřadu v Žatci uschovaná. Na most do Dobročova byl vypočítán úrok 497 zl 80 kr. a při stavbě silnice z Košťic k Lounům r 1896 vyplacen.

Přes ves postavená byla silnice dlážděná čedičovým kamenem z Michova Týnce nákladem 30.000 Kč Stavěla se 2 roky t. j r 1929. a 1930.
Dne 27 května 1931. spadla Kondráčkovi č 36 stodola a zranila jeho 6 letého chlapce Václava jen lehce odřeni.
Dne 5 června 1931. Konala se Komise pro odškolení obce Volenic od Radonic a přiškolení Volenic do Košťic.
Na komisi té bylo 32 osob úředně legitimovaných a sice zástupci obcí Radonic, Kystry, Volenic, Košťic, Želevic, okresní hejtman z Loun, okres. škol. inspektor z Loun, Zástupce okres. hejtmanství Roudnice, okres. škol. inspektor z Roudnice, Vrchní státní inženýr ze Slaného, okres. zdrav. lékař z Loun.
Měřeno bylo od prahu č 1. t. j ode dvora po silnici ke Košticím, ale na přání zástupců obce Volenic, měřena byla též cesta do „Nádavku“ na práh školy Košťické. Naměřeno bylo po silnici 2800 m a po cestě 2310 m. Jest cesta do Košťic o 64 m delší než do Radonic.
Zástupci obcí Košťic a Želevic proti přijmutí

do Koštické školy ničeho nenamítají, a jsou povděčni, že přijmutím dětí z Volenic bude možno otevříti třetí třídu, která je připravená, ale odškolením Vojnic nepotřebná. Zástupci obce Radonic a Kystry se ohrazují proti odškolení, že jsou zatíženi dluhem zřízením elektriky a jinými pracemi, tak že by neradi Volenice ze školy Radonické propustily. T. j. řečeno, že neradi by pozbyli poplatek, který musí obec Volenice, jako školní obec do Radonic odvádět. Poplatek ten ročním rokem dělá 3000 Kč.
Podali zároveň žádost podepsanou rodiči, aby prý byli ponecháni přiškolením v Radonicích.
Rodiče ty dříve byli podepsáni na žádosti pro odškolení od Radonic až na Frydrycha.
Nyní když bylo jednání zahájeno, přišli zase o ponechání, člověk ani neví co ti lidé chtějí
Podepsáni byli: Fridrich Václav č 18. Žemani šafař, Jiráseк Václav, Brůnová Blažena, Fenka Tomáš, Gruntová Františka, Šafr Josef č 17. Kubáč Josef č 2, Kučera Josef č 3. Kricner Václav č 31. Landa Ant č 4. Pavlovský Fr. č 20. Ruchart Václav č 14. Navara Václav č 16. Jmenovaní čtyři posledně podepsaní, ani děti školou povinní nemají, a tak tu veřejnost klamou, napřed o výhodě a prospěchu pro školní mládež vychvalují a když přijde k jednání o věci, zase to podrývají. Na obhajení chtěl p. Ruchart se přimlouvat o zůstání v /.

Radonicích, ale poněvadž nebyl legitimován a pověřen k zastupování, nebyl připuštěn ke slovu a vůbec nebylo mu dovoleno p. okres. hejtmanem mluvit. Tak dopadne rozvratná činnost.
Jak dopadne výsledek v té věci musíme čekat na rozhodnutí zemské školní rady.
Výnosem okr. školní rady v Lounech ze dne 19 list. 1931. bylo doporučeno Zemské škol. radě, aby schválila odškolení od Radonic a přiškolila obec Volenice do Koštic k přáznivému vyřízení.
Po mírné zimě 1930 následovaly v březnu 1931. velmi krutě, suché mrazy, které 6 a 7 března byli 11°C, tak že byla obava že ozimy a jetele vymrznou. Žně však byli dosti příznivé, obili obstojně sypalo avšak slámy bylo málo, také cena byla malá za 1q ječmene 110 až 122 Kč. Žito které se letos neurodilo jest prodáváno za 140 až 150 Kč za 1q. loni byla úroda žita velmi pěkná a prodáván byl 1q žita za 90 až 100 Kč ale cena chleba stála jako letos 2 Kč 1 Kg třeba bylo žito tak lacině. Pšenice stála 1q 140 až 160 Kč. Vepřový dobytek tlustý stál 1 Kg živé váhy 6 Kč. Kráva stála 1500 až 3000 Kč. telata na zabití 4½ až 5 Kč za 1 Kg. živé váhy. Píce je dosti, také se sekají panenské jetele ve strništi.
Dne 27 září 1931. byli obecní volby do obecního zástupitelstva kandidovali tři strany: Social. demokratická, agrární, a občanská. Nově utvořená strana občanská se strany agrární velmi čile agitovala. Chodily od čísla k číslu, ale mnoho nepřemluvili. Že 139 voličů dostavilo se k volbě 130. z toho obdrželi: Social. demokr. 77 hlasů. občanská 38. hlasů agrární 15 hlasů. mají tudíž 7 mandátu sociální demokr. 4 mandáty občanská, a 1 mandát agrárnici. Starostou zvolen po druhé sociální demokrat Josef Jirát č. 34.
Dne 28 září přišelo, a od té doby nenamrzlo až 4 prosince

/.

napadl snih který už 6 prosince roztál. Je obava, že zasetá obilí, které špatně vzešlo se zhorší a tím na za rok úroda bude ohrožená. Nezaměstnanost a bída je mezi lidem venkovským veliká. Kéž by byla práce aby byla bídě zažehnána.

Povahy lidu naší vesnice jsou od r 1929 velmi pozměněny k nesnášenlivosti a sporům nachylný.
v roce 1929 byl projednáván spor jaký ani žádný občan zdejší nepamatuje. Majitel č 18. Václ. Fridrich přihradil si plotem kousek cesty vedoucí ke hřbitovu. a po zjištění hranice úředním geometrem nechtěl plot odstranit a přihražené místo obci na cestu popustit. Žaloval obec. Tím povstal spor o hranice, musela přijeti komise, předvolání svědků žil auta přivezli z Loun advokáty, a soudní rady, aby na místě samém zjistili stav věci. K jednání svážení byli stáří pamětníci v autech, aby dosvědčily pravý stav hranic Konec byl, že majetník č 18. co měl přihraženo od cesty, to musel popustit a všechny soudní útraty zaplatit, tak končí neustupné jednání. Spor ten stál 7000 Kč a ten kousek cesty měřil asi 4 m². Jest to drahý vzdor.
Tím klid v obci je porušen a spory a nevraživost zaseta.
Dne 28 července 1937 utopil se zde v řece Ohři Slovák pracující zde ve dvoře byl svobodný, pohřeb byl slušný.
Dne 6 srpna 1931 vyhořela stodola Vojtěcha Kubáče č 43, Zapálila ji Anna Ventová z Cítolib ze žárlivosti, že Kubáčova dcera ji odloudila milence. Škoda činí 40.000 Kč a je kryta částečně pojištěním. Žhářku ihned druhý den četníci z Chožova zatkli, a u spáleniště ukázala jak vrata za humny petrolejem polila a zapálila asi o ½12 hod v noci Byla souzena porotou v Mostu ale že začala svaděti vinu na svého milého, že prý ji k tomu měl navádět, bylo nařízeno nové vyšetřování a bude na jaře 1932 znovu porotou souzena.

Rok 1932.

Letošní rok začal s oblevou. Dne 6 ledna rozvodnila se řeka Ohře, vystoupila ze břehu a zaplavila široké okolí. Byla vysoka asi jako v roce 1909 že do dvora dolejšími vraty a dvířky se nemohlo chodit, chodili vraty u sýpky. Leden byl mírný a suchý, také únor byl suchý ale studenější. Březen též suchý ale velmi chladný -7½° 8½° a 9½° padal sníh a byla velká zima, sníh roztál ale vláhy na polích je velmi málo, Zima je veliká 23 března bylo na slunci 9° a v chládku 14 °C. zimy, řeka zamrzla. Síti se počalo 19 března, ale země je ještě zmrzlá že pero se dost málo zemi zasype. Letos je to zajímavé že se na jaře hlučou hroudy které se přes celou zimu nenamočili a proto také nerozmrzly. Dne 7-8 a 9 dubna foukal hrozný chladný vítr, který bral hlínu z polí a mraky odfoukal, byli zavátý travíny i oseni, stroucky u silnic jsou zavátý hlínou že jsou rovny jako v zimě sněhem. Jsou obavy že zimy se pod hlínou udusí a vyleží, že z nich nic nebude. V dubnu odsouzená byla žhářka Anna Ventová co zapálila stodolu Voj. Kubáče porotou v Mostě na 3 roky tuhého vězení. Odvolala se k nejvyššímu soudu v Brně který ji 2 roky tuhého žaláře přidal tak že celkem dostala 5 roku tuhého vězení. Dne 24 července spadla Pastýřikovi stodola v č.p. 15. Dne 24 července byla slavnostním způsobem odevzdaná nově postavená hasičská zbrojnice a zvonička nad křížem svému účelu. Pršelo. Deštivé přehánky celý den a při tom zima, den nepříjemný. Obecenstvo a hosti na to bídné počasí bylo dosti. Hasičské sbory z Loun, Radonic a Kystry. Žně nad očekávání obstojné, žita sypali nejvíce, také pšenice i ječmen dali výnos dobrý, avšak ceny jsou špatné, že nekryjí ani režii, prodávalo se q ječmene za 75 až 82 kč, pšenice 145-158 kč. žito 100 až 105 kč za q řepa 10·80 kč za 1q brambory 20-25 kč za 1q Ceny jsou malé ale platy veliké, bída je mezi chudým lidem velká, snad nám všem prodají baráky, platit není čím.

Dne 21 listopadu byla nová komise sekce odškolení od Radonic do Koštic, komise byla nařízena ministr. školství, poněvadž obec Radonice podala protest. Výřezem přijde dodatečně. V červenci a srpnu val- cována byla u Volenic odbočka silnice od Křížě do vsi a u dvora.

Pohyb obyvatelstva 1932. Narodilo se ve Volenicích 6 dětí. Zemřelo 5 osob. Snatku bylo z Volenic 7. - Nejstarší zemřelý byla 84 letá stará Malečková.

V září 1932 začala pravidelná autodoprava z Volenic do Loun platí se za 1 cestu z Volenic do Loun 4 Kč. Jezdí dvakrát denně do Loun a z Loun.

V listopadu 1932 vysázená byla obecní stráň v louži ku vysázeno 55 hrušní, 20 třešní. Na stráni bývali švestky, ale v r 1916 při velikých mrazech pomrzli byli vykáceny a stráň zbyla holá, až letos šťastným zákrokem starostovým, dostala obec subvenci od zemědělské rady na jeden stromek 5 Kč. a 5 Kč doplatila obec, také na hřbitově vysázeny jsou dvě řady hloh stěpný a 2 tuje. 1 smuteční vrba a 8 kusů hlohu.

řady

Celý prosinec neviděli jsme slunce, celý měsíc je zamra- čeno a mlhavo. Následek, hojné nemoci hlavně chřipka, mnoho lidí na nemoc tu umírá.

Dne 25 září 1931 vrátil se z Ameriky po 24 letém pobytu v Americe Ant. Purchart rodák z Volenic, bylo mu 62 roků.

Světová válka 1914–1918.

Den 26 července zůstane v paměti našeho lidu, co utrpení, hladu, a příkoří museli přetrpět, třeba, že v našem kraji válečná lidice nezuřila, Obyvatele naši museli odevzdávat obili - brambory - dobytek, třeba sami neměli co jíst.

Byla neděle, sekali se pšenice, nejjižnější žně. Před polednem přijel automobil z Loun který přivezl mobilisační vyhlášky. Byla vyhlášená válka Srbsku. Všichni vojnou povinní mužove do 36 let museli do 48 hodin býti narukovaní u svých dopl. pluků. Ve Volenicích v r 1914 bylo celkem 43 pop. čísel. Během války bylo naruková no a na vojnu odvedeno 48 mužů z Volenic.

Byli to. Ant Menzl šafář č 1. Zajic Jos. Roči ze dvora. Kubáč Jos. č 2. Kučera Josef, Kučera Václav, Kučera Frant. č 3. Franc Ant. č 4. Kundela Rud č 5. Vondráček Josef, Vondráček Václav č 7. Slik Josef, Slik Bohumil Slik Václ. č 8. Kladivo Jan č 11. Budinský Ant. Budinský Josef č 13. Navara Václ. č 16. Šafr Jos č 17. Fridrich Karel č 18. Pavlovský Frant č 20. Jelen Frant. Jelen Ant. Jelen Václav. č 21. Kaše Josef č 22. Landa Václav, Landa Frant. Landa Ant č 23. Moravec Josef č 24. Pastýřik Karel č 25. Petrželka Josef č 26. Vach Frant. Vach Josef Vach Václav č 27. Bruna Bedřich, Bruna Frant. Bruna Bohumil č 28. Kubáč Jos. č 30. Kricner Václav, Kricner Karel č 31. Jirát Josef Jirát Václav č 34. Vondráček Václav č 36. Kubáč Václav č 38. Vondráček Josef č 39 Kubáč Josf Kubáč Frant, Kubáč Karel č 40 Fišer Alois. č 41. Jirat Bohumil č 42. Kubáč Vojtěch č 43. Z těch byli raněni: prvni z Volenic byl raněn Slik Boh. na Srbsku, dále byli raněni Kubáč Jos č 2, Kučera Jos. č 3. Kaše, Pavlovský Šafr, Kubáč Vojt č 43. Padli ve válce dva bratři Bedřich a Frant. Brunove padli jeden den. v březnu 1915. Když přišla ta smutná zpráva do vsi byl veliký nářek po vsi i v rodině.

Dále padli Kundela Rudolf č 5. Kubáč Jos. č 30. Kubáč Jos. č 40.
Fridrich Karel č 18. Vach Frant č 27. Kricner Karel padl jako
legionář 8ho střeleckého pluku na Sibiři

Do Ruského zajetí přišli: Kučera Václav č 3. Budinský Ant
č 13. Jelen Václav č 21. byl zajat v roce 1915 a přišel domu v r. 1921.
Petržilka Josef byl zajat 1916, přišel ze zajetí ruského 1918 prvního
května, a ještě musel narukovat, a byl na italském bojišti
ještě ½ roku přišel domu 21 listopadu 1918: Pastýřík Karel č 25
Kondráček Václav č 36. přišel domu ze zajetí 10 listopadu 1918,
voden Rdy ve Volenicích oslavovali proslovem a hudbou a prů-
vodem osvobození a mír. Zajíc Josef č 1. jenž přišel domu
ze zajetí a zemřel následkem válečných útrap. Šíser Alois č 41.
přišel z ruského zajetí, zarostlý vousy, že ho děti neznaly a nechtě-
li ho pustit do světnice.
Z toho je viděti že ve Volenicích nebyl žádný statný muž
který by obdělával pole, zbyli zde jen starci a mladé děti
a ženy, na které dolehala starost i nedostatek, neb museli
ještě odevzdávati obili, brambory, oves, dobytek, seno, a vše
možné, aby ukojili nenasytné magacíny Rakouska a Německa
Jak přísně si vedli vojáci kteří přišli sekretory rekvi-
rovat a vyhledávat. Prolídili celé stavení, stodoly,
půdy i sýpky, a běda kde našli více obili neb mouky
než měli předepsáno na osoby v tom čísle bydlící.
To se vše zabavilo, odvezlo, a ještě z toho bylo trestní a
soudní vyšetřování, až u Krajského soudu v Mostě.
(Kindlová Anna č 32. a Kučerová Anna č 3.)
Nadešel 28 říjen 1918.: ještě dodělávali řípu když asi
o ½ 11 dopoledne ozvala se houkačka z Lounských dílen
lidé z počátku myslili že snad se stalo nějaké neštěstí
a neb že tam někde na blízku zuří požár, až přijeli
hoši od řepy z Kostic, kde jim ohlašovali že je mír.
a houkačkou že to oznamovali do okolí.

Na památku padlých vojínů ze zdejší obce, postavili sbor dobrov. hasičů pomník, který postaven jest na návsi při silnici. Pomník ten dělán jest v Žlonicích, od sochaře Peka stál 4.000Kč. Přivezti ho nechala paní Antonie Ortová majitelka mlýna v Košticích, nákladním autem zadarmo. Vysázených 18 agátů kolem pomníku, v mrazové katastrofě jich r 1929 zmrzlo 8. Slavnost odevzdání a odhalení pomníku Ronala se dne 20 května 1928. Krásný májový den. Jednotlivý členové dodělávali bránu a v loužku dne odpoledne po odhalení Ronala se slavnost. Slavnostnímu řečníku na proti ke vlaku jsem byl poslán já; s nim přijel též 1 člen legionářské odbočky z Loun. Na Pátku připojili se legionáři bří. Jelínek, Jos. Týč, Jakubíčka, ze Hradonic Mat. Šafařík, Jos. Kočán, z Radonic V. Hejda a z Michova Týnce Richtr Adolf. Hasičské sbory z Pátku, Radonic a Košic sůčastnili se též v stejnokroji. V 1 hod. odpoledne seřazen byl průvod od sloupu v chaloupkách. Napřed šla hudba 20 mužů, hrali smuteční pochod až k pomníku, za hudbou šli pozůstalí po padlých, buď žena s dětmi, otec, matka, bratři, sestry a příbuzní. za nimi obecní zástupitelstvo, legionáři, hasičské sbory, a za nimi obecenstvo, které přišlo vykonat pietní vzpomínku padlým. Obecenstva bylo veliké množství, neb pomník zde byl postaven dřív než na Pátku neb v Radonicích Košticích, Orasicích, Počedělicích, Vojnicích a jinde.

Pomník byl zastřen černou rouškou, a ohražen dřevěnou zahrádkou, Slavnostní řečník p. Žeman redaktor «Národního Osvobození» z Prahy; Hynek Nejedlý z Pov. Týnce

Přivítání zahajuje p. Josef Jirát, obecní starosta a starosta has. sboru. Vítá přítomné a udílí slovo p. Žemanovi z Prahy. Který krásnými slovy vylíčuje vzpomínku na milé občany, mezi jiným praví, V každé obci postavený pomník jest vykřičník a prst ukazující k nebi, volající, aby se již válek nevedlo, aby nebyli připravováni děti o otce, ženy o muže, a rodiny o živitele, Po jeho řeči dvě dívky

dcery po padlých Matylda Kubáčová a Marie Brůnová odhalují zastřený pomník. Druhým řečníkem jest Hynek Nejedlý z Panenského Týnce župní starosta, odevzdává matce ~~po~~ legionáře Kricnera Karla čestný diplom podepsaný p. presidentem Masarykem, a odporučuje pomník do ochrany občanstva, Třetím řečníkem p. Jan Husák ř. uč. z Radonic béře školní děti do slibu, aby si pomníku vážili a v uctivosti vzpomínali na padlé zdejší občany, kterých hroby se nalézají v dálné cizině. Po tom dokončili deklamankou žáci Václav Jirát a Anna Kubáčová č 6. slavnostní řeč. a hudba zahrála státní hymny a Hoši od Žborova. Tím u pomníku skončeno. Po tom se šlo do loužku Kde ve stínu květoucích zahrad při koncertu vytrvalo do pozdního večera. Přátelé Boh Šlik Kubáč Jos. a Šafr Jos. podvolili se choditi po vsi aby každý nějakým penežitým dárkem přispěl. Dárci jsou svým vlastnoručním podpisem stvrdili obnos který na pomník ten darovali. Svobodné dívky chodili po obcích Volenice, Radonice, Pátek, Orasice, Koštice, Želevice pro dárky, které darovali ze jmenovaných obcí do buffetu. tak se sešlo mnoho darů které přispěli k pěknému výtěžku.

Účastnici velkého honu

pořádaného dne 8 prosince 1932.

Pořadatelé: obecní starosta

Výrut Josef

Revírník. — Pastýřík Karel.

Hosté: Hanuš Johan.

1. Jan Klenkar Louny
2. Jkalhous Louny
3. Ant. Benda
4. Bohumil Kerot Louny
5. Grimer Stanislav Slavětín
6. Helinger Antonín
7. Josef Šnejdr Louny
8. Jindřich Herit. Louny
9. Benedikt Šlusty Pátek
10. Jan Klement Dobroměřice
11. Stýblo Jos. Louny
12. Vonka Karel Louny
13. Kladrubský Rosice
14. Bzmuk z Louny
15. Laposser Louny
16. Šimon Louny
17. Stehlík Louny
18. Hanuš Louny
19. Hanuš Louny
20. Ludvíkovský Slatina
21. Vlček Alexandr
22. Veverka Kos
23. Sedlák Antonín Alexandr
25. Fleischmann Jan "
26. Šimek Josef Pátek
27. Kundela Jos.

O Volenském honě praví
přátelům já jsem malý myslivec
V minulosti prospíchám klesu
V minulosti kde Máteles
Stan mělade vlonšku trochu tobo
Povídá co?

Hajnej za Pátka
Ale je naše! Kundela z Volenic.

Při tom veselí po honu hrdlo pro obveselení
jak pro střelce tak i honce chvalně známá
kapela p. Šlika z Volenic a byli to hudebníci.

Jos. Franc z Přestavlk
Jan Šlik. Volenice
Pepík Jarol. Poštel
zvěrolhájek Radonice

Ctibor Kohout Radonice
Karel Vaj. Pátek
Šlik Josef.
Kubáč Bohumil.

O dobrou kuchyni a pochoutku po-té honitbě se
přičinili a dobrý oběd uvařili a hosty obsloužili.

Františka Hellerová. Anna Kubáčová
Anna Štekrtová. Anči Kubáčová,
Anna Voláková Blaža Budinská
Máňa Brůnova

pivotová Bohumila
Kundelová Marie

Slavc Tonik Doleček

Aby se po čase mohlo vědět kdo ti střelci byli popsal
jsem je čísly a opisuji jejich jména, protože jsou některá
k nepřečtení.

1 Eman. Sklenka Louny oficial na dráze
2 Jarosl. Kalhous Louny obchodník
3. Ant. Benda Louny strojvůdce
5. Stan. Grüner Slavětín mlynář
6. Ant. Helinger Slavětín
7 Jenda Svácha Louny učitel
8 Frant Hert Louny účetní spořitelny
4. 9 Bohum. Knol Louny strojvedoucí
9 Benedikt Plusty Pátek rolník
10 Jos. Kleiner Dobroměřice dílovedoucí ze dráhy
11. Jos Kintner Louny elektrotechnik
12 Karel Vonka Louny strojvedoucí
13 Bedřich Kladivo Radonice řezník
14 MUdr. Brunclík Louny lékař
15 Papoušek Louny
16 Šimon Karel Louny adjunkt berní
17 Judr Flouška Louny advokát.

18 Vondráček f. fotograf Louny
19 Ludvík Kozák Pátek učitel
20 Ludvík Kozák Pátek učitel
21 Vzel. Teibl rolník Chlumčany
22 Miloš Verner rolník Chlumčany
23 Ant Šedivý oficial Chlumčany
24 Štěpánek Jan strojvůdce Chlumčany
25 Nims jos zaměnčík Pátek
26 Kundela Jos. rolník Volenice

Hajný z Pátku to dodělal
a já vidět že to závidí se
přeje panským.

Rok 1933 začíná mlhavým a deštivým počasím. Následek toho jsou hojné nemoce, zvláště chřipky, zášlbrt, spála a pod. z toho také dosti úmrtí došlo. Dne 15 ledna poražen byl ve Volenicích dřevěný zouvák a byl darován obci do Loun jako památka starožitná. v Lounech bude postaven u kostelíka Matky Boží jako památka. Na památku ofotografovali nám zouvák se zvonkem jak stál na návsi před Kladivovic stat=kem č 11. Dne 4 února napadlo do rána hojně sněhu 5 do toho pršelo 6 a 7 byla velká voda, ledové zátky od Radonic až k Počedělicům. Led odešel tiše nenadělal žádné velké škody. v polovici března začali lidé sít jarní pšenice a ječmeny. 20 března velký vítr a bouřka. 4 dubna sázeli nezaměstnaní 27 kusu líp. proti par=ku podle panských stodol, dar od hajného Fridrichajana z Pátku. Duben je celý chladný, vítr, mráz, padá sníh. Květen velmi studený, žita velmi špatný, ječmeny po=mrzly, a pro zimu vše špatně roste. Špatná naděje na pěknou úrodu. nepší, vše schne. Řepy se zaorávají pice, za celou dobu žní t.j od července až do prosince nenamokllo, vše se sklidilo ani nekaplo, také obili na zimu se nesílo až v listopadu, které ale nevrešlo a čeká až do jara, jaký to bude Bůh ví. také travi=ny jetele, vojtěšky žádné nevzešly, vše uschlo a co zbylo myši rozryli, neb se jich hojně uvedlo. Špatná naděje na úrodu v r. 1934. Zima začíná krutě, bez sněhu 3 prosince byl mráz že rázem zamrzla řeka, a 5 ho prosince již se chodilo přes řeku přes led. 14-15-16 prosince byli mrazy bez sněhu 27°C. Dne 19 napadlo trochu sněhu. Dne 10 prosince odbý=ván velký hon na zajíce zastřeleno jich bylo 69 kusů přes léto jich zastřelili 45 kusů a pařů koroptví mimo panského revíru, na panském jich bylo zastřeleno 93 kusů Chudí lidé chodí až 2 hod pěšky na hon aby si něco vydělali /.

Dne 9 července 1933 konán byl ve Volenicích hasičský sjezd, hasičské župy Lounské. Počasí ten den bylo velmi pěkné a teplé, Hasičské sbory z celého okresu se sjeli, a s nimi velmi mnoho hostů z celého okolí.

Průvod který se ubíral skrze ves kolem humen k pomníku padlých, kde vzdali hold památce padlých. (vzdali)

Na 600 krojovaných hasičů z Lounska, Libochovicka, a také ze severu z Bíliny, Oseku, Žatce, přijeli hasiči na automobilových stříkačkách na sjezd. Sbor Lounský též automobilovou stříkačkou, a novým sborovým praporem byli v průvodu. Pěkná župní hudba řízená kapelníkem Aug. Schrámkem z Lenešic dodala slavnostní náladu. Po cvičení které se odbývalo na rejdišti proti dvoru, byl koncert v babkách kde byl milý chládek a stín, tak že se to všem návštěvníkům líbilo. Tolik lidí ještě na jednou ve Volenicích nikdy nebylo, proto že ve Volenicích nic podobného se neporádalo.

Žně letošní jsou u V. velmi slabé, málo slámy, ponevadž velmi málo prší. Také úroda brambor je velmi slabá, též řepy se málo urodilo tak že žádný pěstitel nedodal potřebný kontigent. Za nedodanou řepu dostalo se jako odškodnění od státu za 1q 2·50 hal.

Dne 14 října 1933 zemřel v Lounské nemocnici československý farář z Chožova Josef Tomek. ranění mrtvicí. Byl to druhý kněz na československé faře v Chožově, kterému byli přidělany Volenice. Rád mezi nás chodil, radil, i pomahal. Byl všeobecně vážen, pro svoji přímou povahu.

Jeho přičiněním postaven byl v Chožově kostel československý. Na jeho pohřbu bylo velmi mnoho lidí, z širého okolí, z Lounské nemocnice byl převezen do Chožova a odtud do Mostu do Krematoria kde 16 října spálen.

Pro velké sucho nemohlo se na zimu sít. Co se zaselo to nevzešlo. Zelené vzrostlé obili nebylo vidět v celém okolí velmi smutné vyhlídky na příští žně. Od r 1928 nebylo pěkných žní. všechna sklizeň špatná.

Rok 1934. začíná pěkným lednem je mírná zima.
21 ledna přibývá vody a ledy na řece se hnuly, ale udě-
lali se zátky od Dobročovky přes Volenice, od Krasic přes
Kystru, Počedělice, z Koleřova přes Oboru, Vrsovice a zamrzly
znovu že se přes tyto zátky znovu chodilo. První led byl
tak silný že se přes něj jezdilo potahama. Začátkem
března klidně odešel bez velké vody. 22 března velká
bouřka a blesky. jest velké sucho seje se do suché
země. ozimy velmi trpí chladnými větry. 5 dubna
padal sníh, je zněho pěkná potřebná vláha.
16 května mráz, pomrzly brambory a zelenina.
do konce května velmi studené větry. tak že obili
žloutne a se strácí. Celý květen velmi málo pršelo,
pšenice jsou řídké a krátké, ječmeny skoro žádné
bude veliká bída. Lidi žebravých chodí velmi mnoho
Také hodně muzikantů »Šumaři« zvaní, chodí a kraji,
po vesnicích, a tak si obstarávají živobytí pro sebe a své
rodiny, nejvíce je jich ze severu.
Dne 9 července počali u Volenic žně, byli velmi špatný, slámy
velmi málo. zrno slabé, a málo, namláceno bylo z pořce 120 až
150 kg obili. Žně dokončený byli do konce července. My jsme mlátili
již 3 ho srpna, a to již má polovina domlácu vymlácino.
v noci na 3 srpna popadali se K mladší s hajným Fridrichem
tak že hajného museli odvezt do Lounské nemocnice k léčení.
15 srpna dopoledne pršelo, tak je naděje že narostou brambory,
a že bude trochu krmení. Dne 16. srpna dostali jsme od státu
příděl krmiv, na jeden kus hověziho dobytka 40 Kč příspěvku
na jádrná krmiva. do Volenic přišlo za 1700 Kč šrotu, a krmiva.
od 28 srpna do 2 září pršelo a napršelo 50 mm. Dne 3 září již se začalo
sít žito, Dne 9 září bylo velmi velké parno
Dne 13 září bylo vodoprávní přízení skrze stavbu mostu přes
řeku u Radonic. přítomni zemský výbor, okresní výbor, a obecní
zástupitelstva z Radonic, Volenic a Kystry. Při velmi malém
stavu vody v řece bylo viděti celé hladové kameny, vody v
řece bylo tak málo, že mlýny se dostal nor druhou stranu
ani se neumáčel. Velikým suchem postižen byl náš celý
kraj. Úroda byla tak malá že vyslaná okresní Komise

zjistila 85 až 90% ztráty na obili i slámě. Proto povolená byla náhrada od státu a do obce Volenic přišlo za 37.000 Kč obili na seti, krmiva, a slámy. Z této pomocné státní akce obdrželi osadnici poukazky za které mohli probrat a Lounského hospod. družstva, neb ve mlýně na Pádu, Brali jsme většinou mouky a krmiva na Pádu ve mlýně, Jednotlivý občané dostali též rozmačkaný oves na krmení hověziho dobytka, poněvadž krávy, dostávaly měknuti kosti, a ochromly, že nemohly vstávat. Následkem mlhavého zimního počasi je hodně onemocnění chřipkou,

Pohyb obyvatelstva v roce 1934 byl ve Volenicích
Narodilo se 7 dětí.

Zemřely 2 osoby a sice dědeček Jirák otec starosty 74 roku starý a Moravci strážníkovi 7 medel starý chlapeček.

Sňatku z Volenic bylo 4

Po velmi špatném roce (1934) nastupujeme v naději na lepší nový rok 1935.

Leden jest mirný až teplý, více deštů a bláta tak že již jest obava o nastávající úrodu neb leden má byti mrazivý tak se připraví rok urodný. Únor je mrazivější a větry které byli ke konci února byli velmi bouřlivý Dne 18 a 19 února vystoupila voda v řece ze břehu a zaplavila luka počasi je jako z jara lide smykuji a vláčí pole. Dne 3 března masopustní neděle, dopoledne prselo, odp. začal padat sníh, který zůstal ležet a začalo mrznout 5 března mráz 15°, 6 ho 17°, 7 ho 16°, 8 ho 17°, je větší zima než v lednu. 6 března oslava 85 leté narozeniny p. presidenta Masaryka, zapáleni ohně na nádavku a průvod s hudbou ze vsi K slavnostnímu ohni v průvodu 7.

25 hasičů a 95 lidí z vesnice a 10 hudebníků, bylo nese
ny lampiony v průvodu k slavnostnímu ohni, jen žel
že byla veliká mlha, že nebylo vidět na sousední
ohně. 19 března se začalo u Volenic sít jařiny,
27 března začal bouřit vítr, při tom prší a padá sníh, to
trvá do dubna, 2 dubna napadl sníh který zůstal ležet
3-4-5-6 dubna velmi veliký vítr a při tom padá sníh
je hůř než v lednu. 8 dubna velká bouřka s deštěm,
12-13-14 dubna velký vítr s přeháňkami, je veliká zima,
Ozimy se stráceji a špatně rostou, špatná naděje na žně.
17 a 18 dubna pršelo plných 36 hodin, 22 dubna bouřka s kroupama
23 dubna velký liják s bouřkou, 1 května mráz 2 května
mráz 6° tak že zmrzli raný brambory řepa, Květ na
ovocných stromech 6 května rase mráz a od těch dob
zima, žita jsou velmi špatný, ječmeny pomrzli, také semi-
ka jetelová a vojtěšková zaseta v obilí jsou zmrzlá.
12-13-14-15-16 květen jsou dni velmi chladný 20 května mráz
6° tak že co nebylo zničeno chladnem dříve nyni se dodělalo.
Řepy se sasí již po třetí, velmi špatná nádaje na sklizeň.
letošní rok bude horší než loni.
Dne 1 května bylo sčítání ovocných stromů, nařízení vládní.
Ve Volenicích napočítáno: jabloní 1186. hrušní 236.
třešně 67. švestek 619. sliv 69. meruňky 11, broskví 2
ořechu 3, dohromady 2163 ovocných stromů,
Proti roku 1926 kdy prováděna byla pozemková reforma
napočítáno bylo jen u velkostatku 2000 stromů ovoc.
a občané jich měli jistě asi také tolik v bouřku a
na zahrádkách, avšak mrazová katastrofa v roce 1929
to vše zničila; mame ještě mnoho dohánět.
Dne 19 května volby poslanců do Národního shromáždění a senátu. poslanců
Ve Volenicích bylo 111 voličů kteří hlasovali takto

Dne 20 května byl mráz 6° tak že zmrzly řepy, raný brambory květy ovoce, višni, třešni, ringli a t.d. řepy se musí sázeti po třeti, není ani dostatek semene, také krmná řepa je zmrzla

15 června veliká vichřice, která polámala mnoho ovocných stromů také v lese je polámano i vyvráceno mnoho stromů, poseklané seno na lukách bylo rozmeteno a též do řeky odfoukáno, tak že ho mnoho uplavalo.

16 června začali být tepla která potrvala do 29 června bylo také 42° tepla na slunci a ve stínu 37° byli to tepla skoro k nevydržení.

26 června vyhořel Francom vyměnek se zásobou sena a vojšeky na půdě uložené pasičské jeviště také shořelo bylo pojištěno na 4000 Kč. a dostali jsme vyplaceno 2700 Kč.

Dne 11 července začali u Volenic žíti, budou špatný, celý léto mnoho nepršelo, tak že bude zase málo slámy a slabý a málo zrna. Práce se žněmi velmi rychle ubýhá, mlátí se hned z vozu tak to vše rychle v práci pokračuje 17 srpna mládíme poslední již mají i panský vymlaceno všechno obili.

Nepršší — špatně se oře a špatně připravuje na zimní seti. 18 srpna smluvili jsme se 63 domkařů na koupi parní mlátičky od p. Vacl. Husáka z Orasic za 19.000 Kč 29 srpna ale shořela u jeho stohu v Orasicích, nebyla však zaplacená tak z koupě nic nebylo. Koupila se mlátic parní garnitura jiná v Čicovicích u Zbraslavi za 26.000 Kč.

Brambor se letos uvedlo velmi málo- asi 10 pytlů na stryčku a ještě malí Řepa též málo sype 30 až 40 q po korci, je to velmi málo, krmení pro dobytek je málo

Ke konci října přicházi deštivé počasí, které umožní zrůstu zasetému obili, tak že aspoň ozimy vyrůstají a je nádeje na lepší příští žně.

Suchý listopad i bez sněhu prosinec nám naše nádeje na lepší žně kazí a obili trpí suchými mrazíky.

Dne 19 listopadu bylo zadaná stavba mostu u Radonic firmě Ing. Hlaváček a stavitel Miller z Prahy za 87.447 Kč. postaví 3 pilíře pod železnou konstrukci starého mostu z Počedělic a upraví na obou březích výjezdy na most. Na tuto stavbu mostu přispěli obec Radonice 40.000 Kč. obec Volenice 19.000 Kč, obec Kystra 19.000 Kč. Klášter Strahov jako majitel panství Ďáblek a Volenice 10.000 Kč a mýtný domek který musí býti zbořen aby byl rozšířen výjezd na most. Ministerstvo veřej. praci 50.000 Kč jako subvenci Zemský výbor též 50.000 Kč subvence a minister. soc. péče 16.000 Kč jako příspěvek na nezaměstnané dělníky. okres Lounský zdarma starou železnou konstrukci mostu z Počedělic. Rozpočet na celou úpravu mostu i výjezdu činí 188.000 Kč.

Letošní vzláštnosti je nekvetly nikde agáty, tak že vydatná pastva pro včely z agátového květu nebyla žádná, tak že je i málo medu. V říjnu a listopadu nám začala nest husa vejce snesla jich 14 z nichž se 7 prosince vylíhlo 7 housat druhých 7 vajec bylo zadušeno. Dali jsme je do hospodýnské školy do Louň, kde však z nich nic nevyvedli, všechny jim zdechli, poslední po 15 lednu. Husu jsme tam půjčili též ale že 16 jedna již snesla nové vejce, tak nám ji vrátili domu, budeme míti za 2 roky troje housata.

Letošního roku 1935 narodilo se ve Volenicích zemřeli 2 osoby a sice Anna Vondráčková z č 36 a její bratr domkář Václav Navara z č 16 stár

V polovici dvěma Konpili domek č.p. 39, od Václava Vondráčka Josef Rubeš a Josef Vaňátko a přistěhovali se do Volenic ze Krtěna

Dne 1 července odešel z Volenic šafář Antonín Menzl do penze a odstěhoval se do Louň s synovi. Ve Volenicích šafařoval ve Volenicích od r 1 do roku

1 července 1935 přistěhoval se do Volenic p. adjunkt, do dvora, je ženatý, bezdětný jmenuje se Bardošek jest Moravan,

Rok 1936.

Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu.

Leden jest velmi mírný měsíc, bez sněhu, a bez mrazu, 10 ledna pršelo jen se lilo, večer se blýskalo a byla bouřka, při tom velký bouřlivý vítr.
Únor jest chladnější, také až v únoru 14 si nasekali krkýře na potoce led, řeka nebyla zamrzlá. 16 prší a mrzne je velké náledí. 17 až do 24 prší a mlhy. Březen začíná pěkným ale mlhavým počasím též hodně prší ale vlahy na poli je velmi málo. Pěkné počasí trvá až do konce, tak že ječmeny jsou všechny zasety. Duben začal trochu deštěm, na to se ochladilo 5-6-7-8 °/o jsou mrazy 4 až 6 °/stupně tak že zasetá semínka jetelová a vojtěšťová která byla zkličená, pomrzla. Na bílou sobotu t.j. 11 dubna padal sníh, opravdu bílá sobota a vítr fouká jako jedovatý, ječmeny dost pomrzly. 17 dubna bouřka s kroupama, velmi chladno, chladno trvalo až do konce dubna.
1 května prší celý den. 4 velká bouřka s deštěm. Celý květen je deštivý a chladnější Obilí je velmi pěkný musí se požínovat, hlavně žita lehají a podehnívají.
1 května začali u Radonic pracovat na stavbě mostu, voda v řece je stále dosti veliká, jak zaprší již voda stoupne že se nemůže dělat. Pro dělníky špatná práce málo vydělají.
Dne 10 července začali u Volenic žíti. jsou deštivý dni, obilí roste na záhonech i v mandelíkách, musí se obracet, My jsme obraceli ječmen v prostředních dílech 3krát. byl již na poli vymlácen proto málo sypal. Úroda byla dosti obstojná hlavně sláma se urodila, tak že žádnému ve Volenicích tak i v okolních vesnicích nevlezlo obilí do stodol byli nuceni dělány stohy, aspoň se zásobíme slamou, vždyť v předešlých letech bylo slámy velmi málo, také do Volenic jsme ji koupili 6 vagonů mimo velkostatku, který ji kupoval též, a všichni jsme stlali listím nahrabaným v lese. Po velikých letních deštích přišel suchý podzimek. Celý měsíc září a říjen nepršelo, špatně se připravuje k ozimní seti, nemůže se přeorat strniště k seti; málo kdo má kousek zaseto, co je zaseto je strach že to v zemi spuká. Dne 4 října již napadl ve Středohoří sníh, ani se nezačali dobývat řepy a již to straší zamrznutím. Dne 11 října opět leží na Středohoří sníh, jsou velký větry a zima, chladný ale suchý dni. Celý říjen nenamokло, jen chladný přehuň Ry. Letos se urodilo hojně švestek, též řepa se urodila 120 až 150 q po strychu, tak že ji ani cukrovary nechtěly, platily přes kontigent dodanou řepu 2:50 hal za 1q. kontigentní stála 12:25 hal. 1q.
Dne 15 listopadu byl přeložen a odstěhoval se pan adjunkt Bartošek na Dyberk a byl jmenován jako hospodářský správce.
Dne 24 prosince začalo se jezdit po nově postaveném mostě od Radonic do Volenic.

V roce 1936 se ve Volenicích narodilo 3 děti, zemřely 2, svadby byli 2. Nejstarší zemřelý byl Fr. Grund dělník ve dvoře Byl to muzikant tělem i duší. 85 roku starý, který již jako 12 letý chlapec chodil rajcem a po světě šumařit. Rád vyprávěl o svých rajcech s kamarády z Kostic a V. Vojnic, jak hráli před knížecí rodinou Švarcenberka ve Vidimkách po česku Třeboni nebo v Jindřichově Hradci a v Božím Daru. Jako 80 letý stařec vyřezal si píšťalu z vrby a při pasení husí v bablách pískával sedě v chladku pod bablou. Z jara odstěhoval se do Polska ze dvora Kočí Vasil byl to polský příslušník, za čechách byl od světové války, zde když se příslušníci cizích zemí stěhovali do svých domovů i on se odstěhoval se svou ženou češkou i rodinou. V listopadu přeložen byl p. adjunkt Bartošek na Dyleň a na jeho místo nastoupil šafář Jos. Kopanec.

Rok 1937.

Leden a unor až po polovině napadlo trochu sněhu, že jsou ozimy přikryty. 19-20 napadlo hojně sněhu že jsou z něj závěje. Mírná sněžná zima až do 6 unora kdy začalo do sněhu pršet a fát, Unor bouřlivý a nevlídný. Také březen je pošmurný, ale ke konci přeci se jeje. Duben nevlídný a pošmurný denně přepršky a chladna. V pšenicích i ječmenech zalíhlo se mnoho červu kteří to vše ničí Žita se již u Volenic vše chny zaorali nebo se do nich přisílo ječmen, špatná nádeje na úrodu. Řepy pěkně vzešli, ale zalíhnutým hmyzem i drátovci je poděrúraná tak že se zaorávají, pošmurné dubnové počasí a cílelně chladno to zalíhnutí hmyzu ještě podporuje. Květen dosti vlažný, též častejší bouřky s deštěm, zlepšuje stav osení, červen začíná být chladný Seno a travíny jsou obstojný. V července začínají u Volenic žně Panský začali sekat jarní ječmen zlaták. Žita skoro žádný nejsou vcelém zdejším katastru jen asi 3 Korce ho zbylo ostatní muselo být zaoráno. Dne 14 září zemřel p. president Osvoboditel T. G. Masaryk Když přišla ráno radiová zpráva že zemřel, nechal p. starosta zvonit hodinku, lidé vybíhali a ptali se kdo zemřel, a když se dozvěděli tu smutnou zprávu, bylo pláče po celé vsi. Noviny přinášeli o pohřbu i jeho přípravách každý den zprávy, lidé si je vypůjčovali a se zájmem si to navzájem zdělovali. Říjen byl velmi mlhavý a deštivý, hojně Kaše a chřipky. zahnízdilo se hojně myší kteří dělají na ozimech i travinách velikou škodu, též listopad je hodně mlhavý a deštivý, tak že práce v polích na řepě je velmi obtížná. Myší se nevyhubila tím špatným počasím a stále škodí v osení i travinách. Prosinec byl mírný že se stále stavělo, zednici na Kasárnech v Lounech staveji, i já tam dělám tesařinu dělali jsme až do 23 prosince. Na Boží Hod vánoční 25 pros. pršelo celý den a svelo tak že o svátcích bylo veliké náledí, Mírná zima až do konce. Letošní rok byl také urodný na zajíce zastřelilo se jich v selském revíru o velký hon 154 kusů a na panském jen v jedné lečí za zahrádky 144 kusů na statních polích a v lese se tam nestřílelo.

v roce 1937 se ve Volenicích narodily 3 děti. a 2 osoby zemřely a to 75letý výměnkář Václav Pastýřík a 83 roků stará Kateřina Břinčilová:

Fr. Pavlovský prodal ve vsi stodolu u Kůže, a Koupil ji Ant Navara za 9000 Kč.

Rok 1938.

O nový rok byla veliká metelice sněhová. 6 ledna znovu veliká sněhová vánice, že se dělali závěje, ale mírná zima. 15 začalo tání sněhu 16 již byla velká voda, led odešel klidně a je mírné počasí až do konce ledna. Sbor hasičů nechává malovat jeviště od akad. malíře Urbida z Litoměřic. Při té příležitosti omaloval nám do pamětní knihy 2 obrázky a sice chalupu č 8 se starodávní římsou nad okny majetek Josefa Šlika a druhý obrázek jest starodavný vrata a dveře Kaňu č 17. patřící Jaroslavu Jarošovi

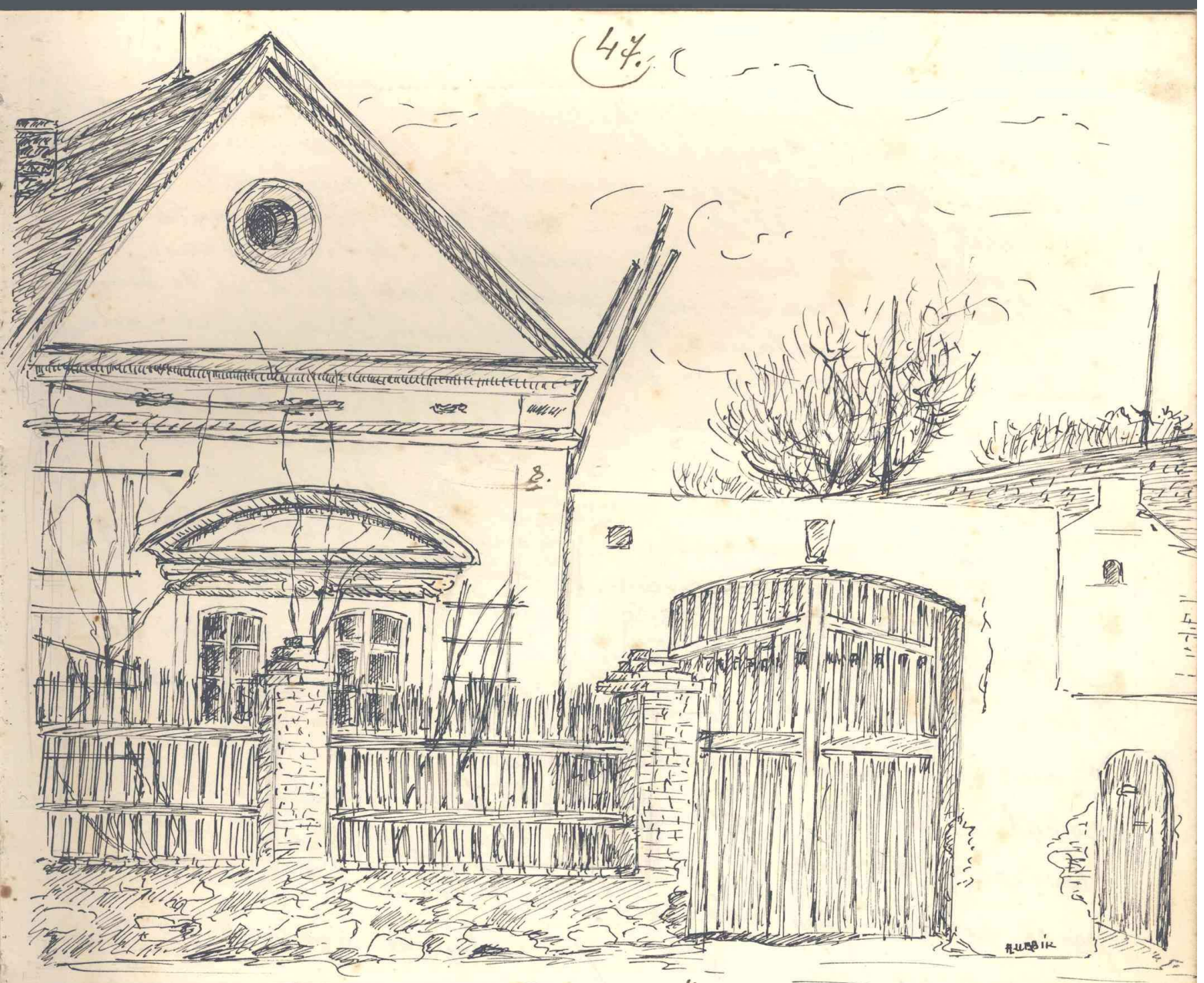
Jarní práce počínají v březnu dosti brzy Kolem 15 již se začíná sít. V dubnu byli tři pohřby ve 14 dnech a sice 1 dubna měla pohřeb Marie Kubačová č 46 stará 43 roků 11 dubna měla pohřeb Anna Kricnerová stará 83 roků a 16 dubna mělo pohřeb Bohumila Jirátová manželka obecního starosty v stáří 45 roků.

Dne 21 května byla povolána do cvičení se zbraní 5 ročníku mužstva, z Volenic byl náhodou jen jeden a to Josef Budinský byl na vojně 3 neděle,

Dne 12 června byli ve Volenicích volby do obce a bylo 134 voličů a obdrželi zemědělci 47 hlasů a 4 mandáty a domácí sdružení 87 hlasů a 8 mandátů a za starostu byl zvolen po třetí Josef Jirát domkář č 34.

1 července odstěhoval se z Radonic p. farář Herman Žák do Milevska. 17 srpna počínají u Volenic žně. zdají se být pěkný aby také byli po tolikaleté neúrodě.

14 září v den výročí uvnití pana presidenta Osvoboditele bylo povoláno 10 ročníku mužstva do zbraně ku cvičení z Volenic byli povolání Pavlovský Václav č 20. Kubáč Frant č 30 Fišer Alois č 42. Vach Josef č 49. Moravec Frant č 24. Plechatý Jan č 1. Pastýřík Václav č 15. Jaroš Jaroslav č 17. Purchart Adolf č. 14. Gruhl Frant č. 12. Kundela Josef č. 5. Budinský Frant. č 6. Šlik Jan č 43. Bruna Ant. č 28. Linhart Ant č 40 Blažek Frant č 9.

Obytné stavení č.8. patří Josefu Šlikovi. Starodavný klenutý vrata a dvířka.

Bruna Jaroslav č1. Moravec Václav č9. Šlik Václav č 8.
Dne 17 narukoval Petržilka Václav č50 a dne 14 září byla vyhlášená mobilisace do 40 roků a všech doma zbylích z mladších ročníků. To nastoupili vojenskou službu Petržilka Jaroslav č26. Budinský Josef č1. Pastyřík Karel č25, Kubáč Václav č38. Kricner Václav č 1. Kremr Václav č 33. a Slovák Jožka Dvořanský dočí od Kučerů. Mimo toho jezdili 3 potahy na vojenské práce stěhovat za vojáky potrdve, střelivo a t.d. a to byli. Kučera Josef č3 jeden pár Purchart Václav č14 jeden pár a Kubáč Josef č 38 jeden pár. Narukovany na vojně měli koně. Dvůr 3 koně, Šlik č8 jednoho koně. Do toho přišli podzimní práce, sběr sklizeň brambor a řepy. a orání co stesku a nářku a bědování není možno vypsat. Ale odhodlanostá a procovitosti žen a starců a dívek vše se podělalo a zasilo. Dne 29 září bylo oddělena od republiky Československé a připojeno k říši Německé území obývané Němci. Všechny uhelné

doby byli odděleny od republiky, tím nastal nedostatek paliva v Čechách, chudí lidé zkusili mnohozimy. Většina českého obyvatelstva vystěhovalo se ze Sudet do republiky, také do Volenic přistěhovalo se pět rodin ale během tří měsíců 2 rodiny se zase odstěhovali. Dne 5 října vzdal se pan president Dr Beneš a jeho místo zastával generál Syrový. Dne 16 listopadu zvolen za presidenta p. Dr Emil Hácha.

Dne 5 srpna se vrátil do Volenic po 11 letém pobytu v Alžíru a Maroku a sloužil u cizinecké legie Antonín Blažek v stáři 31 roků, umí sedmeru řeč slovem i písmem řeči umí, česky, německy, francouzsky, anglicky, italsky, rusky, a španělsky, částečně čínsky a japonsky. Je příslušníkem Volenským, jeho otec narodil se v č. 17.

Dne 15 srpna vypukla ve Volenicích mezi hovězím dobytkem nakažlivá nemoc slintavka a kulhavka. Nemoci té padlo za oběť 5 krav které se musely zakopat a mnoho vepřového dobytka, mnoho selat hovězím dobytkem nemohlo se ani jezdit tím byla práce polní velmi zdržena. Dne 26 ledna 1938 byla viditelná severní záře. Jasný večer byl se zajmem pozorován. Dne 12 prosince oběsil se syn obchodníka Petra vinami Josefa Kubáče, 18 roků starý Václav na jabloni na hřbitově u kuk v oudolím. S ním vešla se též jeho milá Pavla Matesová z Domu u Mostu, pod kterou se ulomila větev a spadla ze stromu. Pokoušela se rozvázat provaz, ale nemohla ho uzvednout, po hodinovém namáhání ulomila větev, ale již bylo pozdě, byl mrtev. Po hrozném rozčílení a celá promočená usnula ve stodole kde spala celou noc, celý den a zase celou noc, K ránu ji zima probudila a šla do chléva u Francu č 4 kde slouzila a tam ji našli rozrušenou a celou pomatenou, po utišení odvezli ji do Lounské nemocnice, a odtud po uklidnění odjela domu do Domu.

Klenutá vrata a dvířka čísla 17 patřící Jaroslavu Jarošů.

Rok 1939.

Leden počal mírným počasím, také málo sněhu
nevěštilo úrodný rok. velká voda ve dnech 16 a 17
ledna byla jen z dálných krajin, kde bylo více sněhu
Únor jest samá mlha, a metelice, také březen jest
velmi nepříznivý samá vanice sněhová, a mlhy tak
že se ani březnový ječmen nezasil. Dne 15 března obsa=
zeny čechy Rušským vojskem. Celý den sněhová va=
nice, nařízeni jezdit v pravo. Žasilo se velmi obtížně
veliké deště nemožnili práci. Seno narostlo dost ale
sklízelo se jako když to krade, deště nemožnili práce.
Také žně jsou deští takřka každodenními tak špatný
Na poli stála v obili voda, když se posekalo muselo se
vynášet na sušší místa, ale při té veliké obtížné prac
nevzrustalo ani v mandelikách ani na hrstích. Po každo=
denním dešti rozvítilo slunce a oschlo to aby zase za
několik hodin zmoklo znovu. Sklidilo se obili svízelně
ale nemohlo se orat, Strniska zbyla do podzimku, Přišla
sklizeň řepy a brambor. Následkem mokra bramboru na=
rostlo velmi málo a drobný, sklízeli se umarany.
Řepy narostlo poměrně dosti ale sklizeň a vožení z pole
bylo moc namahavé. Panský vozili ze zahrádek řepu na
Sanich ke dvoru, kde ji překládali na vozy a vozili na
dráhu do Hošic. Vrání a setí to byla zase obtíž to bylo
Samachání, pomoz Bože jaká bude sklizeň. Polovina poli
zbyla nezoraná, tak že je špatná nadeje na příštní
sklizeň, Žasilo se do mokra, orali jsme do polovimy prosin=
ce, když přišli mrazy a zamrzlo na sucho bez sněhu je obava že
obili vymrzne když není pokryto sněhem. Následkem vel=
kých dešťu stoupla voda v řece 1 prosince 264 cm nad normál
2 prosince již byla 319 cm nad normálem, to bylo bez ledu
Po vánocích napadl sníh, a začala být správá zima.

Dnem 1 října zavedena byla regulovaná spotřeba potravin. Tak bylo ustanoveno:

Na osobu pro samozasobitele; 21 kg obilí, žita neb pšenice na jednu osobu týdně: Cukr týdenní dávka 400 g na osobu, Mléka ½ litru denně na osobu, Masa 1000 g. na týden pro 1 osobu. Týdenní dávka tuku na osobu kromě loje činí 210 g. To je margarín nebo ceres, neb umělé sádlo Rýže, Kroupy, Krupice, krupička neb těstoviny je na osobu na týden 150 g. cikorka, káva (žitovka) čaj jsou též na lístky. Ve Volenicích je 237 obyvatel jest to zasobování u jednoho obchodníka (Kupce) ve velkých obcích jest to neobvykle těžke.

Pohyb obyvatelstva ve Volenicích byl: přistěhová-
ním za Školet 3½ rodin. t.j 25 osob přibyli
do obce a narodili se 4 děti

Zemřeli 4 osoby

Svatby byli z Volenic 3.

Zemřelé osoby byli Antonie Kubáčova č 40
Ant. Franc 67 roků Anna Landová 67. Barbora
Kubáčová 68 roků stará.

Dne 8. června 1940 byla započata okresní prohlídka cestní obce Volenic z nařízení okres. úřadu v Loucnech.

Karel Tábor
cestní správce

t.j. Karel Táborský
cestní řiditel
okresního úřadu v Loucnech.

Roku 1939 byli vykáceny t. zv. »babky« panský, kde byla ještě letos t.j 1939 vysázena ovocná zahrada, 350 kusů stromků jabloní, hrušní, a švestek bylo tam vysazeno.

Dne 8 května rozpuštěno bylo obecní zástupitelstvo, a nově jmenováno 4 členná komise správní. Předsedou správní komise jmenován Karel Pastýřík č 25, a členové Antonin Návara č 16, Václav Pavlovský č.p. 20, a Jan Šlik č 43, správci obce.

Rok 1940.

Začíná mrazy, které se stupňují, že dosáhly až 28° sníh připadává a leží ho až 4dm vysoko, silnice na kterých jsou závěje musí se prohazovat, tak u Brasicům a ke Košticům prohazovalo 16 lidi 3 dny aby sníh odstranili. Únor jest velmi mrazivý a sněhu připadává, stromy rase pukají od velkých mrazu, tak 16 února bylo 25° mrazu. Jak mrazy únor počal, tak smrazy dokončil, sněhu hojnost, a zimy do omrzení. Protože uhlí je též přídělováno na lístky, je v chudých rodinách smutno, cent uhlí stojí 20 korun, tak proto chudí strádají.

Z rozkazu Okres. výboru Louny museli se všechny pamětní knihy odevzdat do Louny aby se do knihy nemohlo nic psát. Z Louny z okres. úřadu byli ty knihy odvezeny do Prahy kde byli uschovány v budově Zemského archivu.

Na oslavu elektrifikace obce Volenice – I. obce elektrifikované na dvoulinku a ke zdaru v dalším budování naší vesničky

Jos Reiman.

Rádi přikládáme k elektrisaci obce do dalších vítězů k splnění závazku.

K. Ramoska

Blahopřejí občanstvu Volenic k elektrisaci a vítání je do řady odběratelů energie Středočeských elektráren, národního podniku, kraj Praha-venkov.

Jos Zýbole 18.5.47
ředitel okresu

Jménem K.S.Č. Louny blahopřeji Volenicím k prodlouženému vedení dvoulinky.

J. Šonka
předseda O.V. K.S.Č. Louny

Volenickým občanům mnoho pracovních úspěchů přeje jménem min. informací Pravda.

Přejí Volenickým, aby naší elektřiny ve spokojenosti dlouho užívali

Oldřich Stříbrský
místotaj. SČE.

Volenickým občanům k provázenému úspěchu a zdar do další práce za čil. soc. demokracii na Lounsku

Milan Šauta
okres tajemník.

Svorná práce zemědělců a dělníků dokončila dílo elektrisace vaší obce. Všichni tato svorná spolupráce dokončí výstavbu naší drahé Republiky a zajistí její budoucnost na věky.

Jaroslav Polívka
předseda podn. rady
S.Č.E.

Milan Jon
předs. okr. rady dílen ČSD Louny

Vašek Fr. spr. provozu S.Č.E.
Libochovice.
Vašek, techn. náměstek SČE.

Zaslaným obce Volenic mnoho zdaru do další práce přejí:

Petržilka B.
Petržilková J.
Beran Frant.

Elektrický proud ve Volenicích

Ve Volenicích, nevelké vesničce na Lounsku si zavedli do obce elektrický proud. Dnes bude v obci slavnostně zahájeno používání elektrického proudu k veřejným účelům i osvětlení obce. Elektrisaci provedla za 3měsíce firma Drakeš z Jarpiše. Občanstvo je jim za tak rychlou instalace vděčno.

První elektrifikovaná obec ve dvouletce

V zastoupení předsedy vlády Klementa Gottwalda zažehl v neděli inž. Reiman světlo v malé lounské zemědělské obci Volenici. Je to první obec v republice, která byla elektrifikována ve dvouletém plánu. Ve Volenicích byl založen základní kámen k velkému plánu elektrisace a mechanisace zemědělského venkova.

Přeji Volenickým občanům k slavnosti elektrizace mnoho zdaru a snášenlivost občanů. Strážm. Štěpán Burkalo SNB Lhotáň.

Nevim ani jak začít po tak strašlivých 6ti letech krvavého vladařeni Němců nad Čechy, co prožili v jinych městech a vesnicích, vypíši si sezjá budu psát jen o naší obci

Po tuhé zimě v roce 1940 začíná mrazy i 1941 tak že led na řece rozstřeluji Němečtí vojaci v den sv. Josefa a čeští vojaci jim musí naslouchovat, našim nevěřili střelnou zbraň. Následuji polní práce velmi obtížné jarními dešti, Jarní deště trvaji a sázíme brambory až ke konci května. My sázíme brambory 28 května 1941 já byl na Pochvalově na pohřbu dědy, když od= polesbne přišel mrak a z něho spustil se velký liják podobný přívalu mračen a došel až sem na pobřiží, naši ani nedosázeli brambory a co byli zasázený byli vyplaveny, nádeje na pěknou sklizeň emi= zela, že byli špatné žně po takovém bídném jarním mokrem čase je samozřejmé, tak se také nic nemohlo odevzdávat je samozřejmé Vždyt Německé vedeni na okrese předpisovalo veliké dodávky obili pro říši, i armádu. Že se nic neodevzdalo přijela do Volenic dne 18 listopadu velká četnická a vojenská prohlídka na zásoby. Ten den 18 listopad 1941 prožili občane Volenic velký strach a hrůzu. Včasných hodinach ranich přijeli do Volenic 2 dva autobusy ozbrojenych četniků a německých vojáků v počtu přes 80 osob a sedm osobních aut s úředniky a revisory z okresu. Úředníci byli z okolních okresu aby ve Volenicich provedly přísnou hospodářskou Kontrolu, protože z Volenic se velmi málo obilí odvedlo pro vojenské zásobováni. Po příjezdu do Volenic četnici hned obsadily všechny cesty a východy po 6ti až 8 mužich a nikdo se nesmě

ze vsi vzdálit. Ted nastala přísná domovní prohlídka
Úřednici rozděleni po 2 až 3 mužích v doprovodu 3 až 4
četniků a vojáku chodily od čísla k číslu a vše
prohledávali, i postele a šatníky z převraceli a otví-
rali, po sypkách i sklepích vše prohledaly a hledaly
ukryté zásoby obili, mouky, sádla i masa ale nic
velkého nenalezly, protože se na poli velmi málo
urodilo, a úroda byla velmi špatná, jaký strach
a hrůza po přehlídce v nás zbyla nelze vypsat. Prohlídka
skončena pozdě odpoledne a podepisované protokoly byli
skončeno po 8 hodině večer. Celý den prožívali obyvatele
naší vesničky strach a hrůzu, než odjelo poslední auto
ze vsi. Pro pár kilogramu obili a neb mouky, co měli
schováno a bylo vic než bylo předepsáno pro osobu a rodinu
byli potrestáný Antonín Landa č. 49 dostal 21 dnů vězeni
Václav Linhart číslo 19. dostal 21 dnů vězeni. Kubáč František č 30
Kubáč č 30. 18 dni vězeni Pavlovský franž. 14 dní jirat jos. 6 týdnu Vondráč-
ová 21 dní, Navara Ant 21 dní vězeni. Není proto divu že se lidé báli

Různými nařízenimi byli lidé udržovány ve strachu
a hrůze. Tak přišlo nařízeni zatemnit okna, aby nebylo
vidět ani pruh světla, jinak byla pokuta, a každo
denní prohlídka po vsi. Ani půlnoční mše o Vánoční
svátky nesměla se odbývat, musela se odbývat ve 4 hod.
odpoledne o štědrý den. Také byli stanovený v každé
obci hlídky ve dne v noci museli být dva a dva
mužii a museli každého cizího pocestnýho zastavit
a prohledat. Také na práce do Německa byli posílá
ni mladí chlapci Antonín Grunt, Antonín Kaše č. 22, Václav
Friedrich čís 18 a Josef Vondráček č. 36. Také potahy museli jezdit
odvážet z lesů dříví, tak z Volenic byli koně Jos. Slíka č 8
a šenkýře Vacl. Purcharta na okrese Žlutych vozit dříví.
Slíkův syn jaw v obci

Pokračování na stránce 60.

Ve dnech 16. až 27. února 1948 provedl půdělový úřad ministerstva zemědělství – Státní zkušební komise pro pozemkovou reformu v Čes. Budějovicích za velké a přetržité spolupráce všech členů místních poměrů katastrální parcelaci velkostatku Vlašek n./Otř. v obcích Volenice, Vlašek n./Otř. a Radonice podle zákona č. 142/47 Sb. – revise 1. pozemkové reformy.

Úřední hodiny pro tuto parcelaci nebyly, neboť se velmi pilně pracovalo až do 4-5 hodin ranních, aby mohla být půda úředně přidána drobným zemědělcům, kteří dlouhá léta byli pod útlakem církevní šlechty a pánů velkostatkářů. Parcelace uskutečnila se v době oslav stoletého výročí roboty (r. 1848). Tento rok 1948 jest opět dalším rokem 1848, neboť půjde do rukou pracujících drobných českých zemědělců, aby se ujmuli správného hospodaření.

Touto parcelací se připomíná půlstému padesátému, aby si naši čeští čeští bratři, kteří byli pronásledováni kvůli celého národa a proto jděte a nezapomínejte na doby, které český člověk v těžkých dějinných dobách vytrpěl v různých žalářích a mučírnách koncentračních táborů.

/.

Zástupci půdělového orgánu ministerstva zeměděl-
dělství byli se zdejšími severočeskými i bodrými
Čechy velmi spokojeni a budou na ně dlouhá
léta vždy v dobrém vzpomínat.

Tyto řádky a vzpomínky zapisují se na
věčnou paměť pro další pokolení ve 4:30 hodin
ráno dne dvacátéhosedmého února 1948 při
skončení všech technických prací parcelace
dvora Volenice za přítomnosti p. předsedy
místní rolnické komise ve Volenicích Františka
Kubáče, výborného muže a pracovníka ve věcech
spravedlivého posuzování místních poměrů.

Za místní rolnickou komisi:
předseda Kubáč Jan ml.

Za Místní Národní výbor
Petrů Jaroslav
předseda.

Za půdělový orgán
min. zemědělství:
Jiřík.
Kdy. Jos.

OKNO · Místní Národní Výbor Volenice · Laurin

Ve dnech 24. – 31. března, 1. až 4. dubna 1948 pokračovala měřická skupina vyslaná ministerstvem zemědělství ve vytyčování navržených přídělů v poli, vypracovala grafický přídělový plán a návrhy přídělů podle kterých bude rozvržená půda zaknihována novým přídělcům – vlastníkům. Spolupráce s místní polniokou komisí i s panem předsedou místního národního výboru Jaroslavem Petrželkou byla velmi úspěšná a přátelská i všechno občanstvo milé obce Volenic přátelsky a upřímně pomáhalo zdolávat obtíže s vytyčováním nových držebnostních hranic.

Podepsaní přejí všemu občanstvu a zvláště novým přídělcům polníkům krásné obce Volenic hodně zdaru a vždy bohatou úrodu na jejich – navždy jejich – rodné půdě.

A na tu bažtu a noré kamarády nikdy nezapomeneme!! Na shledanou!!

Volenice, dne 4. dubna 1948.

Josef Kučera,
Žižkov, Denisova 427.

Jan Vondrka jun.
Moravany v Č., 98.

Tak z Volenic bylo v roce 1944-45 dvacet dva lidi na práci
Já také byl předvolán do Loun na ústav práce, potřebovali tesaři,
ale že mě bylo již 65 roku tak jsem nikam nešel a byl jsem osvobozen
Dne 2 února 1943 byl ve Volenicích zatčen a gestapem odvezen na Kladno
Josef Jirát, bývalý dlouholetý starosta obce, z Kladna byl poslán do Terezína
potom do Osvěčína, a na konec do Manhausenu kde byl až do r. 1945
odtamu přišel v roce 1945 utrápen a na zdraví zničen a v roce 1948 zemřel v Lounské nemocnici v červenci. V roce 1943 byla přede zněmi postavena linka elektrická ke vsi aby se mohlo rychle mlátit a hned vodevzdávat o to hlavně šlo. Také Kundelův statek č 5 němci zabavili a museli ho obdělívat ze dvora panský lidi i potahy, protože dvůr zdejší i Páteřský byli pod německou správou. Přes zdejšího správce i šafáře dohlížel Německý správce. Úrody ve Volenicích byli špatný, také lid trpěl nedostatkem.

Rok 1944 začíná zase špatně, lid je trápen dodávkami, a nucen chodit na práci. Také aeroplánové náletý vystrašují náš lid, tak 2 května 1944 při náletu na (Hydraverk) nyní Stalinovi závody vžáluži u Mostu, přišel o život zdejšího kováře syn Josef Jelen uhořel, jak z zera shodili bomby. O vánoční svátky viděli jsme v oblacích mračna aeroplánu anglických, amerických i ruských poušteli za sebou mlhu, při jasném dnu se krásně rysovali. My se modlili, aby již brzy se ta hrozná válka skončila. Úroda byla velmi slabá, chudý lid velmi trpěl

Rok 1945 začíná novými nařízeními, V únoru a březnu je nařízeno:, vařit obědy a večeře pro běžence, byli to Němci z Polska a z Vratislavi kterým se muselo říkat Národní hosté a ti byli určeny po válce že se zde usídlí v Čechách a ?

Obědy i nocleby byli uvařeny i připraveny, ale národní hosté nepřijeli, třeba po silnici od Kostic k Orasicím projelo jich sto vozů do Volenic žádný nepřijel tak jsme obědy snědli sami To se opakovalo několik dnů po sobě. Počeděnice i Obora toto stravování stálo několik tisíc korun. Práce polní pokračovali ale naděje nás silili a zprávy z cizích rozhlasů nám dávali naději ve šťastné skončení Také z aeroplánu shazované letáky podepsané Stalinem, Churchilem i Trumanem potvrzovali naději ve šťastný konec,

Dne 28 a 29 dubna projeli naši ulicí Vlasovci Byli to Ruští zajatci v Německu pod velením generála Vlasova kteří v Německu byli jako vojsko pro udržování pořádku, Ti měli již v Německu ~~již~~ hlad, tak šli do Čech, zde šli jako pořádní vojáci, jen že si postěžkli že mají hlad a kde mají zde Němci sklady s živobytím. Když jsme jim řekli že v Chlumčánech, tak se zazradovali přes Radonice Slavětín do Chlumčan jeli. Byli to vlastně zrádci, kteří se nechali najmout od nepřítele a šli mu sloužit ale zle na to doplatili, hned v tom Německu že měli hlad a po uzavření míru byli souzeni jako zrádci. a ~~každý 10 muž byl zastřelen.~~ My aspoň jsme se radovali že již bude brzy konec války. Když ti Rusové tudy jeli se vším vyzbrojem i s dělama. Jídlo i brambory platili, měli peněz dost, My toho jídla jsme měli také málo, ale každý kdo co mohl jim dal. Také koně zole kovali a byli rádi, jen že tíseň byla na nich znát. Pátý květen. vyprávělo se o povstání na Slovensku, také v Čechách že jsou partyzáni, Chodili jsme poslouchat zprávy z radia. Ve Volenicích jich bylo málo, měl jen radio Grunt č 12, Šafář Kopenec, Kučera č 3, Franc Hosdinský č 4. Zprávy z ciziny hlavně z Londýna poslouchali jsme vnoci, také syn Jaroslav měl rádio ráno mě vždy řikal co nového hlásila cizina. Také zajatí Rusové začali k nám do Volenic chodit pro jídlo i pro brambory, Byli v táboře v Libčevsi a chodili do práce do Mostu a do Žálužě, Když měli hlad šli po vesnicích žebrat. Smutný život. Také dva Italové a dva Řekové zajatci již ani do tábora do Libčevse nechodili a přespávali zde ve stodolách a ošsárnách Nosili jsme jim oběd neb snídani za ves třeba to nesmělo být.

Dne 7 května jsem měl službu hlídku v obci, stanoviště bylo v hasičské zbrojnici, asi v 10 hodin dopoledne přijeli dvě nákladní auta plná Německých vojáku, ozbrojená puškami a kulomety přijeli od Lhasic a ptali se na cestu na Páteck. Uhodli jsme že bude zle: Na Patku v zámku bylo asi 40. Německých důstojníku, kteří prý tam kreslili plány, byli to většinou inžinýři, Páteckých je zajmuli a zavřeli do sálu u Janeckých. Nejspíš asi ti »Národní hosté« to v Lounech povědeli proto ti Němci z Louny je jejich vysvobodíž. Poslali jsme na Páteck aby Páteckých varovali, ale syn Jaroslav když přiběhl přes Kocábku na Páteck byli již ve mlýně kde se již na dvoře střílelo. Syn s mlynářkou a kuchařkou schovali se do kanálu pode dvorem kde byli schováni do 4 hodin odpol. Žatím vyvedli mlynáře Jžinýra Vorala a starka Strejce a hnali je po vsi a tam v uličce K řece je zastřelili Také ve dvoře muselo vše nastoupit do řad většinou ženy, Mužský se rozběhli do polí, a sou= sedních obcí poschovávat. Na přímluvu Německého důstojníka teď již osvobozeného ze zajetí byli řady žen rozpuštěny Ženy říkali že myslely že je čeká osud Lidic. Odpoledne začali na Němce útočit partyzáni z Peruce a Strádonic, Ti se s osvobozenými důstojníky oddáhli do Louny. z 8 na 9 Května již jsme nespali, po silnici od Košťic k Lounům ujíždělo Německé vojsko v bezhlavém zmatku a strachu, Ptali se na cestu do Žatce a nebo do Rakovníka, v domněnce že tam jsou Američané neb Angličane, Rusů se bali jako ohně Nemyslely že narazí na Ruské vojska na státní silnici u Louny a neb u Chlumčan, Kudy prosjíchala Ruská armada ku Praze na pomoc. Která byla velmi ohrožená a Němci bombardovaná. Dne 10 Května přijelo také do Volenic vítězné Ruské vojsko To bylo radosti a jásotu, Ptali se zdali nám zde někdo ublížoval, Celá ves se spřátelila, Ani naše malé děti nesli na ruce, je celovali a chovali a radosti s námi plakali Bila s nimi také Kapitánka ženská, jak ji to slušelo.

Proto že ve vsi bydlí hudební kapelník Šlik Jan a má 12 chlapců vyučených hudebníků zahráli jim, což se jim líbilo ve dvoře se tančilo a bylo veselo. Upravili auto kam nasedli muzikanti a vyprovodili je s muzikou přes Radonice na Páteř do zámku kde bylo zastaveno. Také zde se tančilo až do půlnoci Když velitel se s Rapitsenkou se s námi rozloučil že musí býti na Petruci a ráno že musí dojet do Prahy pomoct ji osvobodit od Němců. Na památku se nám zapsal ten plukovník do hasičské pamětní knihy. Obecní t. j. tuto pamětní knihu museli vzat do Loun na okresní úřad, a odtud do Prahy, odkud jsem ji přivezl, byla jako mnoho jiných v Žižkově archivu uložena. a já ji v červenci r. 1945 přivezl do Volenic.

Dne 12 května sbíral se pohozený válečný material, t. j. pušky, náboje a vše možné co prchající Němci poházeli. Starý Skopka stařec 80 letý byl v lese na trávě kde našel rukověť pančéřový pěstí, přinesl to na rameně a měl na ni zavěšený košík s trsvou, odevzdal to do hasičské zbrojnice bylo tam hodně zvědavých lidí i děti 30 ti letý Václav Krem vzal ji a pero natáhl a rana vyšla a jemu ve stehně rozdrtila nohu a břicha. Než ho dovezli do Lounské nemocnice na cestě zemřel, Měl ještě na živu 92 roku starého otce. Štěstí že nepřišel ještě jiný k úrazu. Děti bylo plná zbrojnice To je již třetí oběť na lidském životě z naší obce. První Josef Jelen při náletu v Mostě, druhý Josef Moravec také při náletu v Mostě, a při ústupu Němců v Roudnici byl zabit Václav Vondráček vyučený materialista ručním granátem tak že z Volenic byli zabiti 4 mladí lidé. 15 Května musela se vzdat úřadování správní komise obecní, a na její místo nastoupili mladí komunisté a sice Grunt Frant. Jaroslav Petrželka, Jaroslav Jacoš, Frant Moravec Jan Plechatý a Jos Kubáč č 38. Ti zvolili mě příslušníka S.D. social. demokr. za předsedu Po týdenním úřadování přibrali jsme ještě do M.N.V. socialní demokrate a sice Kubáč Frant. č 30. Jelen Ant. 21. Landa Ant. 47. Vach Jos. 49. a Linhart Václav č 19. a za nemocného Jos. Kubáče 38 je povolan Vacl. Pavlovský č 20. předsedou M.N.V. jsem zvolen já Přibrali jsme ubohé obecní finance 2 tis 70 tal. z nadace po Vondráčkové Němci sebrali a prodali Velikou ránu naší obci zasadilo krozne krupobití Dne 9 června 1945 Kdy v naší obci byla odhadnutá škoda okresní komisí 90% škoda. Po hrozné vše vyčerpávající válce zase tak hrozná živelní katastrofa Předpis obdavek nám byl odpuštěn ale co platno, Když nebylo co prodat a pro obytek se jíce i sláma musela kupovat, také živobitki nebylo ale lid náš neztratil chuti do práce jsme svobodní, obpracujeme se lepšího. Sláma a plevy jsme dopovali v Libčevsi, ve všech lapech za 1 cent jsme platili 150 až 180 Kč a za slámu v Těčanech a Bedřichovicích 180 až 200 Kč za 1 q.

Po špatném roce 1945 nastává rok 1946. Začínají se vyostřo-
vat politické různky. Čtyry politické strany potírały jedna druhou
až snad by naši samostatnost vydobytou a zaplacenou krví těch
upřímných a věrných čechů byli by prodali cizině; vlastě byli to přísluš-
nici strany Národních socialů a klerikálu t.j lidovců Také ve Volení-
cích byli odhaleni ~~byli~~ příslušnici fašismu byli vypsáni ze žems.
ého Národ. Výboru z Prahy. Byli to jos Jirat, Václav Purchart, Adolf Pur-
chart, jos. Kunolela, Ant Vavara a Marie Purchartová, ti hned přešli do
strany Národních socialistu tak že ohrožovali naši državu
ve volbách v červenci 1946 byl zvolen můj syn Jaroslav Peterilka
po mě za předsedu M. Národ. Výboru. za komunistickou stranu.
Československou. Za něho dokončena stavba silničky ke kibilově
tá. Také rok 1946 nebyl pro naši obec tak příznivý, Bylo velmi
mnoho myší a syslů Proto ale předepsané dodavky chlebového obilí
obec naše splnila na 100% Vyhlášením dvouletého plánu se naše obec
plně zapojila tak v zimě v lednu byla povolena a zadaná elektrisace obce
firmě Josef Kraleš elektrotechnický závod v Jarpici pošta Slapánice okres
Semy. Práci počali ve Volenicích 18 ledna 1947 a rozsvítili 1 Května
ve všech stavenich slavnostního odevzdávání veřejnosti bylo
dne 18 Května Kde byl přítomen za vlady republiky Československé
osobní tajemník p předsedy Vlády Klementa Gottvalda inžinír Reiman.
Za Okresní Národní Výbor Karel Randak předseda Okresu. Mnoho podpisu
které učinily při slavnosti vzaceni hosté je na stranee 52 a 53 této pametní
Knihy. Zařízeni sto stálo 423:311, Byla to první práce ve dvouletce
Také na spustošené a vypálené vesnice Lidice a Ležáky bylo naší zeměi
vesnickými obyvately pamatováno a vybráno 5000 Kč, a posláno do Lidic
2500 Kč a do Ležáku také 2500 Kč. z Ležáku přišlo podékování, z
Lidic je jen doklad z pošty. Po velmi suchém roce 1947 kdy v řece
bylo velmi málo vody, polní úroda byla velmi malá že jsme někteří
domkáři neskládili ani pro sebe živobytí a pro dobytek to bylo
také tak smutné. Proto na počátku roku 1948 s radostí jsme
přijali správu že Volenický dvůr se bude parcelovat

1948

a skutečně ve dnech od 16 do 27 února byli všechny pů=
pravný práce ukončeny a poslány na ministerstvo zemědělství
ke schválení. Na manifestaci v Praze 29 ún. za bylo z Volenic
16 osob účastno byli to Jaroslav Petrželka př. m.n.v. jeho žena Barbora Petrželka
Josef, Jaroš Jaroslav, Grunt Frant. Kubač Frant. Moravec Frant. Vach Vacl.
Vondráček Vojtěch, Budinský Josef, Jelen Ant., Landa Ant mladší Pastyřík V.
Linhart Ant. Linhart Vacl. Vondráček Mil. Touto účastí dáli jsme
jasnou odpověď všem zpátečnickým živlům, že stojíme pevně za
naší vládou v čele Klementem Gottwaldem kterého také zdejší
M. N. V. jmenoval čestným občanem

Ve dnech 24 až 31 března a 1 až 4 dubna 1948.
provedeli ve zdejší obci ve vylučování
navržených přídělů. S uspokojením přijímali jsme rozdělení
půdy panské mezi náš pracující lid, který byl tak nemilosrdně
od majitelů panství vyssáván. Na knežském panství se platilo
za práci nejméně, vždyť moje žena s trpkostí vzpomíná, že
chodila na panský přes zimu mlátit za 20 krejcarů denně.
Parcelaci také naše obec zbohatla, vždyť obec vlastnila jen
1/2 korce louky a stráň v loužku, tak co se pořizovalo v obci vše jen
se platilo přirážkama. Teď parcelaci obec dostala pole, luka i pastvinu
v babkách se zahradou, co znamená pro obec pěkný slušný příjem.

Vrozdělení parcelace dostali:

1. Kubáč Jos. a Božena č p. 2. — 51 aru louky
2. Budinský Frant a Berta č 6. — 31 aru louky
3. Šeik Jos a Anna č 8. — 2 ha 22 arů pole i luk
4. Grunt Frant a Marie č 12 — 0.70 arů pole
5. Budinský Ant a Marie č 13. — 1.05 aru 30 m pole i luk
6. Pastyřík Jan a Lidmila č 15 — 52 6 arů pole i luk.
7. Navara Ant a marie č 16. — 0.31 aru luk.
8. Jaroš Jarosl. a Terezie č 17 — 2.57 chmelnice pole i luka
9. Fridrich Václav a Růžena č 18. — 1.58 pole i luka
10. Pavlovský Václav a Lidmila č. 20 — 0.75 zahrada a louka
11. Jelen ant. a Matylda č 21. — 3.26 arů pole a luka
12. Kaše Josef a Božena č 22 — 2.08 arů pole i luka
13. Kubáč Václav a Božena č 23 — 4.22 arů pole i luka
14. Moravec frant. a Anna č 24. — 1.68 arů pole i luk
15. Pastyřík Karel č 25 (vdovec) — 2.03.40 m pole i louky.

16. Petrželka Jaroslav a Barbora č 26. — 0·85 arů pole i louka
17. Vach Václav a Blažena č 27. — 4 ha 93 arů pole i louky
18. Bruna Ant a Marie č 28 0·51 aru louky
19 Kubáč František a Božena č 30. — 3·83·29m pole i luk zahr.
19/I. ~~20~~. Kricner Václ a Karolina č 31. — 0·62 luka
20 Malý Václav a Marie č 33. — 1·96·80 pole luka zahrada
21. Jirat Josef a Anděla č 34. — 0·82·50m pole i luka
22 Kubáč Rudolf a Anna č 35. — 1·94·90m pole luk zahrada
23. Vondráčková Anna č 36. — 3·02·80m pole luka
24. Budinský Josef a Marie č 37. — 7·75·50 pole luka
25 Kubáč Jos. a Zdenka č 38 — 0·56 luk
26. Linhart Ant. a Marie č 40 — 2·32 pole i luka
27. Fišer Alois a Alžběta č 41. — 0·82 pole i luka
28 Jirátová Anna č 42 — 0·46 luk
29 Kubáč Vojtech a Anna 43. se přídělu zřekl.
30 Landa Ant a Emilie č 47. — 4·75·87m pole i luk
31. Vach Josef a Růžena č 49 — 3·73 arů poli i luk
32 Petrželka Josef a Terezie č 50. — 2·51 arů poli i luk

Přídělů bez vlastního domu.

33. Denner Karel a Marie Slovák Kamič ve dvoře dostal přídělnou část budov a chlévu — 5·45·39 aru poli i luk
34. Kopenec Jos a Emilie šafář obyt. budovu chlévy a prasečník dostal 9·96·70 ar poli i luk.
35. Linhart Václav a Marie. dostal přidělený byt v sýpky a polovinu stodoly a 4·31 arů poli i luk.
36. Synková Emilie Kamička ve dvoře, domek č 27 který dal Vach Václ a Blažena za přidělenou část dvora, vepřince a stodoly za směnu pro větší místo
37. Grunt Ant. s matkou Františkou Kamičkou — 0·81 ar zahrady
38. Slík Jan a Marie č 43 se přídělu zřekli

Přídělci z obce Radonice

39. Třeštík Josef a Marie č.p. 9. — 0·51 arů luk
40. Pešek Josef a Božena č.p. 12 — 0·21 aru luk
41. Pešek Ant a Marie Radonice č. 16. — 0·31 aru louky.
42 Kubáč Jos. a Marie Radonice č 21. — 0·20 arů louky
43. Kašpařek Ant a Marie Radonice č 23 — 30 aru louky
44. Forstr Stanislav a Milada " č 25 — 20 aru luk
45. Holarek Pavel a Marie " " č 27 — 20 aru louky
46. Jaroš Ant a Marie Radonice č 30 — 30 luk
47. Jakeš Jos a Albina Radonice č 39 — 21 aru louky.
48 Kincl Josef a Anna Radonice čp. 40 — 29 aru louky
49. Zinová Anna Radonice č p. 57 — 24 aru louky
50. Martinovsky Kar. a Marie č 58 — 20 aru luk
51. Bobek Miroslav a Marie č 62 — — 32 aru louky
52 — Grunt Václa Bohumila č 80 — 20 aru louky
53 Mikula Václav a Blažena č p. 111. — — 21 aru louky
54. Slík franť. a Marie č. 114 — 30 aru louky
55 Kubáč Miloš a Anežka č p. 116. — 20 aru louky
56. Fric Václav Radonice č p. — 31 aru louky.

Přídělci z katastrální obce Stradonice

57 Kunstela frant a Marie Stradonice č i. — 7/ aru louky
58 Slík Vacl a Marie Stradonice č 28. — — 17 aru louky
59 Ulický Bohumil a Marie " " č 29 — — 17·18 aru louky
60. Křivan Rudolf a Marie Stradonice čp. 34 — 21 aru louky
61. Perel Bedř. a Marie Stradonice č 37 — 17·18 aru luk
62. Skrympl Stanislav a Vlasta " " č 41. — 16 aru louky
63 Formanek Václav " " č 47 — 26 aru louky
64 Johanovský ferdinand a Anna " " č 54 — 17·18 louky
65 Salown Josef a Vlasta " " č 64 — 18·84 m louky
66. Holub Ant a Marie Stradonice čp. 65 — 21 aru louky
67 Holub Václav a Anna Stradonice čp. 84 — 17·18 aru louky
68 Smetana Jan a Marie Stradonice čp. 88 — 17·18 aru louky
69. Smetana Václav a Marie " " čp. 97 — 17·18 aru louky

70. Obec Volenice spejchar 2 a 75
" " " pole, luda, pastviny 5ha 29a 38m
71. Obec Radonice louka 0 05 ara 40 m
72 veřejný statek cesty a ulice 1·50 79 arů

Tak spravedlivě bylo ve Volenicích postupováno a rozděleno, že i sousedním Radonicům i chudým domkařům Radonickým dano dosti louky jíci pro dobytek.
S chutí dali jsme se do práce, vše se obsázelo i osetlo v květnu 1948 dostalo družstvo k použití traktor Škoda pořizuji se potřebné stroje sekací na seno, samovazač, pluk i talířové válce, mlátičku máme již z dřívějších dob společnou, bez velkých brigat, sklizí se seno, i žně, Seno se urodilo hojně, každý zasazuje a rozmnožuje hovězí dobytek, kterého je po tak špatných letech jako byli roky 1945 kroupy 1946 mysl a částečný sucho, 1947 katastrofální sucho ze dvou třetin je ho méně proti předchozím letům, tak letošním rokem je již ve Volenicích 78 dojných krav.
Založením elektrárenského družstva stoupla také v obci podnikavost. Zřízen Rozhlas, který stál 32 tisíc Kč obstaráno pro obec osobní auto, máme daleko pro lekaře v Kostelcích ještě nebylo uprazněné místo obvod. lekaře obsazeno.
Koupen domek č 39 a v něm umístněn úřad M. N. V. a obecní knihovna. Koupen nábytek pro úřadovnu 2 stoly 10 židly skříň psací stroj, Koupena obecní váha a po žních druhý traktor žetor a vlečný vůz, také sloučena honitba, panská s obecní je rozřešen velký problem.

Předepsaný kontingent na rok 1948.

chleb.	ječmen	oves	brambory	skot	vepři	vejce	mléka dodáno
68079	46626	1940	55735	10709	7268	29650	65,445 litrů
Dodáno							
82778	48084	4310	51850	8476	9068	30235	

Tak skončena a splněna je dvouletka a novou nadějí vstupujeme do Pětiletky

Čest práci!

Za splnění a předaní obili v tomto roce 1948. dostala obec Volenice pochvalné uznání od ministerstva zemědělství a diplom:. Diplom je zarámován a visí v úřadovně M.N.V.

Ministerstvo Zemědělství republiky Československé uděluje

Čestné uznání

Obci Volenice okres Louny 1948,

1918

za vzornou a obětavou práci, pro rozvoj zemědělství budování republiky a blaho národa

v Praze 28. X. 1948.

Ministr Zemědělství
Jul. Duriš v.r.

Rep. Československá Ministerstvo Zemědělství
český znak.

Nastává rok 1949 první pětiletka. Rok nadějí.

Práce v polích s přípravou k setí ozimů je stěžovaná suchem, ale proto je vše zaseto s nadějí že přijde zimní vláha, vše oklamalo od začátku září nepršelo ani sníh nepadal tak že žita i pšenice špatně vzešli, také vrány nadělali velké škody tak že se z jara muselo přiosvat tím byla úroda mnohem menší než se očekávalo.

Žně proběhly ve zdejší obci velmi dobře, díky za přidělené traktory, jeden značky Škoda, a druhý značky Zetor tím byla práce ve žních značně ulehčená, aby žňová práce úspěšně pokračovali byl jmenován Obresmán Nár. Výborem pro rozdělení práci se stroji samovazači a traktory hospodář s. j předseda Místního Národního výboru Jaroslav Petržílka tomu se muselo hlásit kdo potřebuje sekat zralé obilí, tím byla práce pěkně rozdělená a šla ke vší spokojenosti ku předu.

Také výmlat po žních pokračoval uspokojivě. Společná mlátička parní pohon byla vyměněna za elektrický pohon motor o 30ti koňských sil.

Výmlat obilí šel velmi dobře, ale sypka skliznala celkově obec nedodala předepsaný kontigent.

domkáři a střední rolnici dodali ale sedláci nedodali.

Do vesnice přijíždí pojízdný biograf z Loun, Učitelové a kulturní inspektoři konají přednášky, a poučují lid. Obnoven Svaz Československé Mládeže.

Dne 23 listopadu 1949 je dostaven do obce telefon a tim dnem zahájen byl první hovor.

Tesař Malý postavil si nový domek, veškeron práci tesařskou i pokrývačskou také okna i dveře vše si udělal sám, domek dostal číslo 33 protože starý malý domek č 33 zboril a na poli u vsi si nový velký domek postavil.

16 srpna spadl z dubu u Pátečkého jezu poručík v záloze, sloužil u vojska v Lounech a jel se na Pátek s kamaradem rozloučit a že se také v řece vykoupá. po vykoupání vylezl na dub a větev se snim ulomila, a on spad a zabil se

Také ve Volenicích zvolen přípravný výbor pro jednotné Zemědělské Družstvo ale po týdnu začalo vymlouvání aby se počkalo a tak z toho pomalu sešlo.

Rok 1950.

Začíná sčítáním lidí i domácího zvířectva i domů. Obyvatel napočítáno 213 lidí
popisných čísel 52. hovězího dobytka 213 kusů z toho 93 krav: jalovinny 120 kusů. Prasata celkem 226 kusů z toho 16 prasnic. Ovci 6 kusů.

Republika rozdělena na kraje tim nastaly přesuny v okrese obcí, Take Volenice měly byt přiděleny z okresu Louny do okresu Lovosice, ale přesvědčováním a pěknym autobusovým spojeníni s Lounama zůstaly jsme v okrese dále.

Že (v obci) se neuskutečnilo j.Z.D. museli jsme traktory, samovazače mlátičku, pluhy a všechno strojní zařízeni odevzdat na stanice traktorové a od tud nám je půjčují.

Že se v naši obci neuskutečnilo jednotné zemedelské družstvo je asi vina, že jsme dostali rozdělený dvůr a většina domkářů dobře zařízených pěkně sklízí a tržní penize nechce se jim do společného družstva, vidí v tom výhodu jen pro sebe Ale doufám že se přesvedčí že společná práce a společné hospodařeni je pro celek lepší a vyhodnější.

Novým rokem 1950 také je zavedena nová matrika narozených - svadby - i pohřby, farní matryky jsou nahraženy novými okrsky, Tak Volenice připadly do okrsku Černčice kde se odbývaji svadby

První svadba z Volenic po tomto vzoru byla naši vnučky Žoženky Hošové s Karlem Fridrichem zámečnik dne 2 července 1950 na M. N. V. v Červčicích a oddával je předseda Místního Národ. výboru Václav Brůna rodák z Volenic.

Ke konečnému sčítání zemědělských závodu t. j. domku, chalup a stavků skončeno a odesláno bylo do konce června a bylo napočítáno 38 živnosti zemědělských a to od ½ ha. do 5ti od 5 ha do 10 ha a od 10 ha do 20 ha a přes dvacet ha není žadný. Dále 1 Kupecký krám, nyní Jednota, 2 hostince v č 4 a 14. jeden kovář - a jeden truhlář. a ostatní je samý zemědělec.

Celý svět je rozladěn Americkými i Anglickými zprávami že hrozí válkou Sovětskému svazu, Zástupci Sovět. Svazu jsou však klidní a na schůzich Svazu Národů navrhují smírné jednání a moudré řešení všech otázek. Američáni a Angličané se vymlouvají a všelijak vykrucují jen aby nedali za pravdu Sovětským zástupcům. Že zástupci Ameriky a Anglie hrozí atomovými zbraněmi odpověděl jim generalissimus Stalin, že je má Rusko připravený také hrozba se stišila ale jednání pokračuje. Dnem 16 až 22 května podepisovala se mírová akce, Vždyť my válku jako spojenec Sovětského Svazu také nechceme a proto jsme tu mírovou petici podepisovali

Letos vyskytla se v našich polích mandelinka bramborová velmi nebezpečný brouk, ale díky bdělosti úřadů, je brouk sbírán školní dětmi a ničen, také postřik brambor je povinen každý zemědělec provádět, a tím se zabraňuje škodám.

Letošní úroda byla velmi slabá, vzlášť žita a pšenice se neurodilo, proto předseda M. N. V. se postaral o semena žita a zasílo se ho na 6 ha společně krok k založení J. Z. D.

Také obec musí letos zasázet 2 ha chmele, Orbu provedla traktorová stanice z Loun dvěma pasovými traktory.

Manifestace pro mír světový jsou pořádány okrskové schůze
Pro naši obec je stanovená obec Počedělice kam se sešli
zástupci obcí Černčice, Obora, Počedělice, Orasice a Volenice
v průvodu byli zastoupeny Místní Národní Výbor s předsedou
hasiči, Svaz Mládeže, školní děti, a občané celkem 74 osob
Průvod šel pěšky přes Orasice kde se připojili Orasky
školními dětmi a učiteli a občané z Orasic. Ke shromáž=
dění promluvil zástupce okresu Inžinýr Lížek z Obory
Na zpáteční cestě nás vyprovodily Počedělský část obča
nů do Orasic a tlo Volenic, druhá část do Obory a Černic=

Hasičský sbor je přeorganisován a jsou najmenovaní do
něho mládí svobodní hoši a sice Pastýřik Karel mladší č 25.
Kricner Jaroslav, Landa Antonín mladší, Slík Jan, Kopenec
Josef, Springl Jan, Pastýřik Jan č 75, Jaroš Jaroslav, Purchart
Adolf, Kubáč Václav č 23.

Prvním velitelem je zvolen Jaroslav Kricner, a on se vzdal
tak je zvolen Landa Ant sml.

Nyní se nazývá Místní jednota čsl. svazu hasičstva
ve Volenicích okres Louny.

K soutěži byli vyzvány Okresním Národ. Výborem
devět hudebních kapel které působí v okrese Lounském
První cenu vyhrála kapela Jana Slíka z Volenic

Další radostná zpráva je že Volenický rodák Václav
Linhart vyučený truhlář t. č ve vojenské službě povýšen byl
1 ledna 1952 na poručíka a 1 října na nadporučíka. Je to
první případ z naší obce, že bez vysokých školských studií
může dosáhnout též chudý ale přičinlivý člověk takového
vyznamenání.

Úroda v roce 1950 i 1951, byla dosti obstojná tak že zdejší zemědělci o založení zeměd. jedn. Družstva aspoň většina nestály a také založení pomlčovali a mařili, Marné bylo přesvědčování a domlouvání o výhodách společné práce, společného soužití, Mamon vítězil a ovlivňoval občany proti vůli vlády a strany Zemědělci kterým se dobře vedlo chytračili a dále práci strany a vlády mařili.

Dne 30 října 1950 slavil jsem já Josef Petrželka se svou manželkou Terezií padesátileté výroči své svadby Slavnostní obřad u nás vykonal Chožovský česko-slovenský farář Rýdl rodák z Loun.
Kromě má rodiny, mých synů a dcer, byli přítomni též zástupci hasičů z Vělenic a z Radonic, též mnoho gratulací jsem obdržel od místních občanů, Slavnostní oběd nám vystrojili zeť Jos Hotový s manželkou Marii naší dcerou a syn Jaroslav s manželkou Barborou a vnučka Zdenka a Karel Fridrichovi.

Nastává rok 1952 rok přesvědčování a napjatého čekání. Leden uplynul mirnou zimou a příznivým mirným počasim. do 18 ledna jsme orali a připravovali půdu pro příští úrodu. Také únor minul mirným a suchým počasim, žádná zimní vláha obava na špatné žně.

V únoru přišli zástupci Státního statku ze Slavětína že zabavuji Luka která sklizí Volenský zemědělci pro svou potřebu a pro dobytek státních statku Slavětín Dyběř a Kystru. Tak jsou Volenice připraveni o jádrné a výživné krmivo pro hovězí dobytek a prokoně.

V březnu přednáška pro ženy = Příprava k založeni odboru založeni ženského odboru při Místním Národním Výboru. Účast žen byla slabá, ale jak se dá předpokládat že to půjde.-

V dubnu vypukla u Navaru č.p.16 nakažlivá nemoc mezi hovězím dobytkem která se rychle šířila a za málo dnu byla hlášena ve 22 číslech. Rozsáhlá opatření zdravotní bylo dělano, aby se dále nákaza nešířila Také účast oslavy 1 máje byla Volenickým zaká zaná, tak oslavi I. máje se z Volenic nikdo nesúčastnil Dobytka hovězího chíplo na slintavku a kulhavku 2 kusy ale z jiných obci bylo hlášeno 20 až 60 Kusů, je to velika škoda když taková rána postihne obec Dne 14 Května uhodil mráz tak že řepy, brambory mák i obili pomrzlo, tak že nádeje na dobrou sklizeň jsou zmařeny. Take další měsice červen červenec a srpen přišli bez deště tak že katastrofa

v zemědělství je hrozně veliká a nedohledná
Sláma je velmi krátká, bledá, od deště nic
nevyrosená je pro dobytek málo výživná, zrno
je velmi slabé, málo sype a málo váží.
Řepy se sklidilo po ha 20 až 50 q pro ha centů, také
okrajků je velmi málo - tak že krmení pro
dobytek je velmi málo, Též brambory se neu-
vedli, tak je nedostatek citelný, ale dík naší
vládě, která se postarala o správné rozdělení
životních potřeb tak že žádný hlad nemá
a plítvat se s ničím nedá.
Tato neúroda přivedla rase Volenský občany k
přemýšlení a k rozumu že založením J.Z.D.
půjde hospodaření k lepšímu a že společnou
práci půjde se jistěji k socialisaci naší vlasti
Usnesli a doradili se předsedove místního národ.
Výboru Jaroslav Petrželka, předseda K.S.Č. soudruh
Antonín Jelen a předseda svazu Mladeže Ant Bruna
mladší choditi od čísla k číslu, vysvětlit a po-
radit o založení družstva.
Hned po prvním obejití obci přihlásilo se 27
zemědělců za členy To bylo v říjnu.
Byl to rozruch v obci, Ty zámožnější nechtěli,
všelijakým způsobem přemlouvali, a různé nepěk-
né zprávy přinášeli, ale prvních 27 zemědělců byli
pevní a šli dále namířenou cestou.

78

Domek patřící řídícímu Brůnovi čp. 28. poslední dočkovaí (slaměná) střecha vedle Volenice zbořena v roce 1925 a vyměněna za krytinu eternitovou.

Nastává rok 1953. na ukončení presid. Gottvalda pětiletého plánu.

Naše »Nová vesnice« založením J.Z.D. je rozladěná: Domkáři a chudí zemědělci nepovolili a vytrvali; Schválením stanov JZD. dne 20 ledna 1953 vše se změnilo, Začali se přihlašovat do Družstva do konce ledna přihlásili se všichni, tak že jsme všichni občané Volenic družstevníky.

Dne 3 února přijel do Volenic Ingžinír frant Kocian z Teplic, aby vyměřil lány, vyměřil zahumenky, majitelům půdy v našem katastru z Orasic a Koštic odměřil půdu na hranici katastru, aby naše lány byli v celku a pohromadě pro společnou práci.

Práce toho inžinýra nebyla malá a snadná. Brzo ráno a pozdě večer vysedali nad mapou a par. celním protokolem zvolení funkcionáři a to

Landa Antonín st. jako předsed JZD. č.p. 47.
Jaroš Jaroslav č.p. 17.
Grunt František jako účetní č.p. 12
Jelen Antonín č.p. 21.
Petržilka Jaroslav předseda M.N.V. č.p. 34 za obec.

81

Rozdělováním záhumenek začíná rozladění
Záhumenky stanoveny na jednu rodinu
0·49 aru pozemku, někdo chtěl krávu ale
není možno živit krávu na čtyřicetiarech
15/3 = Svodem krav do společného ustájení do dvora
nepokoj propukl. Ten že dává dobrou dojnici
ten zase že dává mladou, jiný zase že dává
dobytka více než druhý a tak byla váda
na denním pořadu.
Krávy se začali vodit ze dvora domu
Tak začali bratři Vachové, Josef čp. 49.
Václav Vach čp. 27. bratři Pastyříkové
Jan Pastyřík čp. 15 a Karel Pastyřík čp. 25.
Pavlovský Václav čp. 20, Vondráček Václ. čp 36.
Kubáč Franť. čp. 30

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA
PRAHA I, PŘÍKOPY 33
TELEFON 099
ADRESA TELEGRAMŮ: UVKOMSTRANY

PRAHA DNE 28. března 1953

Vážení soudruzi,

děkujeme vám za projevenou soustrast k úmrtí předsedy Komunistické strany Československa a presidenta republiky soudruha KLEMENTA GOTTWALDA.

Se soudružským pozdravem

za ÚSTŘEDNÍ VÝBOR
KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

Antonín Novotný

tajemník ÚV KSČ

82.9

V hlubokém žalu sklíčeni oznamujeme všem našim přátelům a známým, že nás navždy opustil náš vroucně milovaný a nezapomenutelný tatínek, tchán, bratr, švagr, strýček, dědeček a pradědeček, pan

Josef Petržilka,

důchodce ve Volenicích č. 50.

Zemřel po krátké nemoci v pondělí 17. května 1954 o 7. hodině ranní ve věku 78 let.

Tělesné pozůstatky drahého zesnulého budou ve čtvrtek dne 20. t. m. o 14. hodině z domu smutku ve Volenicích vyzdviženy a po církevních obřadech na místním hřbitově k věčnému odpočinku uloženy.

VE VOLENICÍCH dne 17. května 1954.

Jménem pozůstalých:

Děti s rodinami.

Krušnohorské tiskárny n. p., Most

S velikým zájmem a účastí poslouchali jsme zprávy o nemoci Josefa Vitalinoviče Stalina generalisima a předsedu S.S.S.R. t.j. Svaz Sovětských Socialistických Republik a předsedu mírového hnutí na celém světě. 5 března 1953 přišla zpráva o jeho smrti, vše se zachvělo, Pohřeb jeho vysílán radiem. Toho poslechu a čestné stráže u katafalku stálicí se súčastnili všichni členové M. N. V. s předsedou far. Petrůlkou výbor žen, Předseda M. Org. K. S. Č Ant. Jelen, Předseda JZD Lanola Ant. a všichni občané, kteří svou účast podepsali při poslechu vysílaného při pohřbu 9 března 1953.

zapsal Jos Petrůlka
kronikář.

Při společném poslechu pohřbu J. V. Stalina dne 9. března 1953 od 8.30 hod. – 12 hodin v místnosti s. Jana France byli přítomni kto vlastnoručně podepsaní občané:

Program vysílání hymny z Prahy:

1.) Smuteční chorál.
2.) Hymny.
3.) Projev předsedy vlády.
4.) Přísaha věrnosti pracujícího lidu odkazu a památce J. V. Stalina.
5.) Internacionála. – Čestnou stráž stáli: France Jan, Pastýřík Jan, Landa Ant. st., Jelen Ant., Grunt Fr., Springl Ad., Jaroš Jar., Springl Jos., Pastýřík K. st., Moravec F., Šlikova M., Brůnova M., Moravcová A., Hotova M., Petrželková Barb., Jarošová F., Jelen V., Pastýřík K. ml., Kubáč V. ss., Kopecc Jp.

France Jan
Pastýřík Karel sk.
Landa Antonín
předseda JZD.
Jelen Antonín
předseda R. S. C.
Šlik Josef.
Vondrák Václav
Vondráčková
Jarošová F.
Moravcová A
Hotová M.
Šlikové M.
Brůnová M.
Brůna Fr.
Budinská A.
Šlíková Anna
Kaše Josef
A. Kučerová
Pastýřík Jan
Kopecc

Petrželkové Bž.
Jelen Václav.
[illegible]
Šlik Josef
Šlik Josef
Pastýřík Karel ml.
Springl Adolf
Jirat Václav
Klapuncová E.
Springlová A.
Jaroš Jaroslava místopředseda
Petrželka Jaroslav předseda M. N. V.
Jelenova M.
Jelbáčová A.
Landa Fr.
Landová M.
Hrbáčová Bož.
Springl J.
Francová A.

Kalousová M.
Pavlovský Václav
Kubáč Vlad. 23.
Landa Ant.
Novosad Ant.
Moravcová Karel.
Grunt Josef.
Šlik Josef
Vach Václav
Vach Josef
Lichtarová M.
Malá M.
Bl. Vachová
Lichtr Ant.
Kopecc Jp.
Fiser Antonín

Tuto akci řídil předs. M. N. V. Jaroslav Petrželka.

Ještě s větším napětím byl očekáván návrat vládní delegace z pohřbu generalissima Jos. Vil. Stalina z Moskvy, protože se vracel z pohřbu náš milovaný president Klement Gottwald těžce nemocný provázený věhlasnými lékaři českými i ruskými. President republiky Klement Gottwald, již nemocný, účastnil se pohřbu generalissima Stalina v Moskvě, kde u rakve stál čestnou stráž plných 6 hodin. Těžce nemocný ještě se prostudil více tak, že 14 března zemřel: Oplakáván a velmi želen

Pohřbu presidenta Klementa Gottvalda v Praze dne 19/III se účastnili za obec Volenice:

Jaroslav Petržilka: předseda M.N.V.

Barbora Petržilková za výbor žen.

Rozhlasového vysílání pohřbu vyslechli občané v sále u Franců, kde byl zřízen katafalk u kterého stálí čestnou stráž členové M.N.V.; Svaz Č. Mládeže, hasiči, výbor žen, školní mládež, a dospělí občané.
Z obce zaslaný telegram a projev soustrasti došla odpověď s poděkováním z kanceláře Ústředního výboru.

Zemřel první dělnický president, moudrý a rozšafný státník, upřímný přítel Sovětského svazu, a chudého pracujícího lidu, vřelý zastance světového míru.

zapsal Josef Petržilka kronikář

Dne 19. března 1953 si vyslechli zdejší občané v hostinci s. j. France pohřeb prezidenta K. Gottwalda.
Čestnou stráž stáli:

Jan Šastyřík, Ant. Bruna, V. Linhartová, L. Malá, Zd. Budinský, Jan Springl, M. Linhartová.

M. Moravcová, A. Francová, V. Bruna, J. Hotový, J. Petržilka, A. Burchart. F. Moravec

Byli přítomni tito vlastnoručně podepsaní občané:

Šašťík Karel
Moravec
Lanová Ant.
Šestyřík Karel ml.
Fiala Josef.
Zelen Ant. p.r. KSČ
Šuhaič čís. 23
Šastyřík Jan
Zelen Václav
Budinský Ant.
Vondráček Václav
Slíková Anna
Slík Jan
Slíková Marie,
Tomášková Anna
Jirat Václav
Josef Petržilka
Václav Pavlovský,

Šebr Josef
Zdeněk Budinský
Jelenová Matylda
Bruna Ant.
Marie Jasl
A. Šubrtová
Malej sp
Kubáč Jan
Budinská Marie
Jarošová Terezie.
Bl. Vachová.
Franc Jan.
Francová A.
Franc.
M. Navarova.
J. Kopenec
J. Petržilka.
Jos. Petržilka.

V. Bruna.
A. Burchart.
J. Hotový.
M Vachova
M. Linhartová
L. Fišerova.
A. Francová.
M Moravcová.
V. Linhartová.
L. Malá.
Vosek J.
Hrnčiarov
Ředitel zem. pracující l. č.
H.T.Ú.D Valašské Meziříčí.
Springl Adolf
Vondráčková ct.
Ředitel akci řídil
Šastyřík Karel.

Po zemřelém Kronikáři Josefu Petržilkovi, prem byl ustanoven
Místním Národním výborem bych vedl Kroniku mé rodné obce Volenice

Ve mojí snahou své milé obci a příštímu pokolení trvalou památku zanechat
toho jak moje a naše obec vyhlíží nyní jak se jevila v dobách uplynulých
rozličné ty památky pokud se ještě zachovaly a neb ještě žijí
aspoň v paměti starších pamětníku.
Život lidský se valí nyní bouřlivě vpřed, vlny jeho odplavují kapně
co zminulé doby zbývá.
Ničím nelze lépe snadno a rychle zachytiti vzhled oráz jako věrným
vyobrazením. Takové obrázky nemají velkého významu po dobu
přítomnou. Pravé ceny nabývají teprve v budoucnosti po věcích
dlouhých jak nás poučuje zkušenost.
Rád bych proto nějaké vyobrazení do této Kroniky provedl
pro příští pokolení.
Můj čtenáři posuzuj vlídně toto dílo které vzniklo
z vřelé příchylnosti k milé domovině z ruky která
umělecké školení neměla.

Rudolf Kubáč dělník narozen 14.8.1900
ve Volenicích

Rok 1954

Zima byla mírná a pucká na jaře se dlouhé hvozdy špatně přezimovaly ozimy a celé jaro nepršelo.

17/5 zemřel Josef Pelíšek čp 50 ve věku 78 roku.

2/6 zemřel Josef Hlávový čp 50 ve věku 58 roku.

26/5 započali válcovat silnici směrem od Opavice ke Kostičkám.

30 června Bylo zatmění slunce u nás viditelné každý jej sledoval začouzeným sklem. Franc jsm celý tento zjev fotografoval a jednu fotografii věnoval do kroniky.

8 července po velikém suchu trvajícím od jara se dostavil veliký déšť trvající po celý den a noc hodně ovoce spadalo větev o větev se obloukaje.

9 července začalo pršet nepřetržitě ve dne i v noci.

11 července po deštích se rozvodnila Ohře zatopila pole říkající v Loužku a na zahrádkách které užívaly družstevníci jako zahrnenky veškeré plodiny brambory zatopila jsou brambory vlhnuli i plesnivěly.

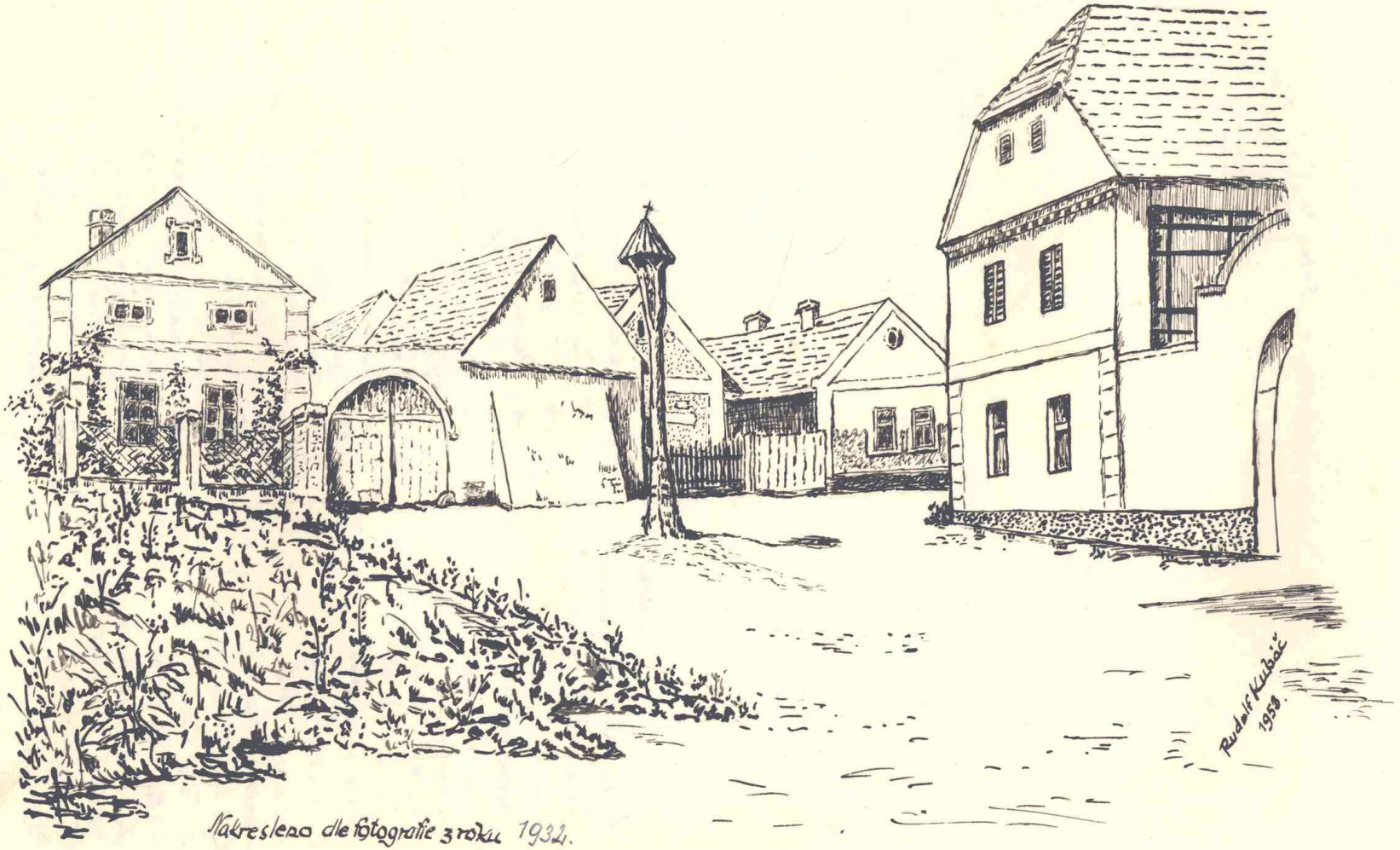

Zatopený domek čp 13.

Zátopa u dvora čp 1.

Ve dnech 1-2-3 září byla teplota 29 stupňů.
3 září večer o 1/2 8 hod přišla bouře s velikým deštěm a kroupami.
Po deštivém a teplém počasí a bahně po povodni se vylíhlo spousty komárů k tíži obtěžovaly při česání chmele česáčí.

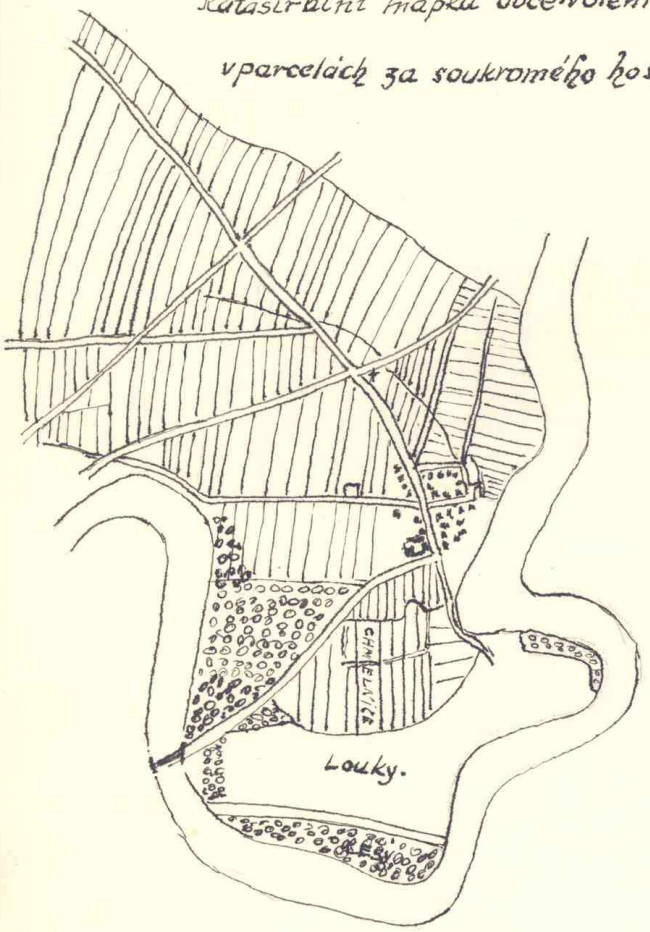

Nakresleno dle fotografie z roku 1932.

91

Katastrální mapka obce Volenic

v parcelách za soukromého hospodaření.

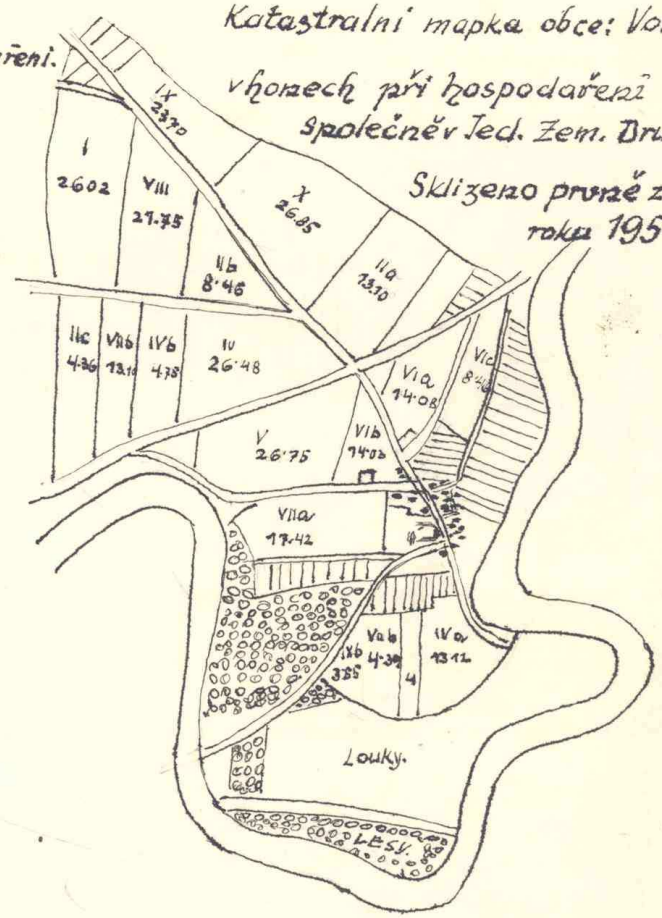
Katastralni mapka obce: Volenic.

v honech při hospodaření

Společněv Jed. Zem. Družstvu

Sklizeno prvně zhonu

roku 1954.

Družstevníci ~~kterým~~ kterým je přidělena zahumenka.

čp 49 Vach Josef 47 ar 80 m
čp 18 Fridrich V. 49.28
čp 46 Landová Marie "
čp 47 Landa Antonín
čp 27. Jelen Antonín
" " Jelen Václav
čp 23 Kubáč Václav
" 5 Špringl Adolf
" 13 Budínský Aug
" 43 Šlikova Marie
" 31 Krejcar Václ
" 24 Makarec Fran
" 34 Petružilka Jar.
" 28 Bruna Aug.
" 50 Petružilka Josef
" 40 Linhart Antonín.
" 17 Jaroš Jaroslav
" 4 Franc Jan
" 1 Kopenec Josef
" 53 Hlaby Václav

čp 12 Grunt František
" 47. Landa Antonín starší
" 36. Vondráček Václav
" 26. Vach Václav
" 16. Navara Antonín
" 37. Budínský Josef
" 8 Šlik Josef
" 7 Šlik Josef
" 35 Kubáč Rudolf
" 38 Kubáč Josef
" 41 Fišer Alois
" 42 Jirátová Anna
" 52 Linhart Václav
" 15 Pastýřík Jan
" 22 Kaška Josef
" 6 Budínský František
" 20 Pavlovský Václav
" 25 Pastýřík Karel
" 30 Kubáč František
14 Purchart Adolf
32 Bůnělová Marie
3 Kučerová Anna
11 Kladivo Jan

Rok 1955.

Zima byla mírná ale dlouhá, o první jarní den 21.3 padal sníh napadlo ho 10cm.
Při odchodu ledu se řeka rozvodnila ale nedostoupila výšky jako v minulem roce v červenci z neustálých dešťů.
Dne 20 března nastoupily nově zvolení funkcionáři do T. Z Druž.

Špryngl Adolf čp 5 = předseda Jed. Zem. Druž.
Šlik Josef čp 8. = hospodář a zootechnik.
Jelen Antonín čp 21. = skupinář
Gjurd František čp 12 = účetní

Po pozoraní meze se hospodařilo v lenech již druhým pokem.
Na jaře traktory strojní stanice připravili půdu k setí a koňským potahem se všechno zaselo. Noční mrazíky pahrbaly až do 25 dubna
Obec dala vysázet na stráni v loužku 1.000 smrčku.
V květnu a června stále pršelo sena narostla ale špatně se sklízela neb plesnivělo sena se svezlo do stohu 15 for.
Července byl ještě deštivý obilí narostlo kvalitné ale byla obava že se neschlídí když se bude sekat a stavěl do panáku, proto se rozhodlo T. Z Druž. že za Špýcharem postaví betonový mlat na sušení obilí po sklizni po kombajnu.
Mlat se udělal široký 13m a dlouhý 28.70 m.
Spatřebovalo se 150 q cementu a tudem se přivezl písek z Čerčíče z okresní pískovny.
Za 4 dny byl mlat postaven do 30 července
práci na stavění mlatu vedl Pazdýřek Karel č 25.

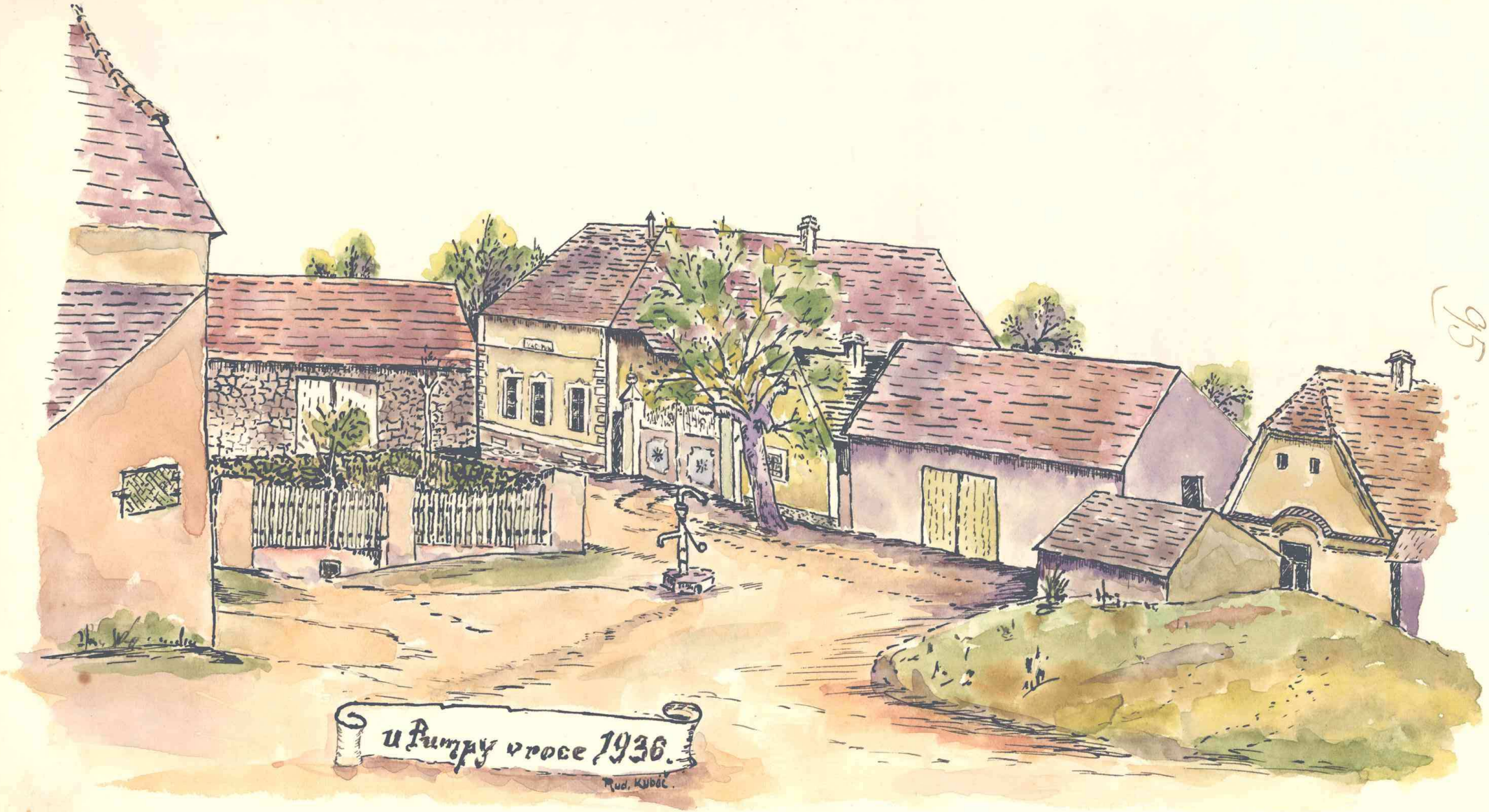
Žně začali 2 srpna žito posekali kombajnem potakem
13 srpna začal sekat kombajn řidiči byli dva
oba ze Slovenska, posekali všechen ječmen 38 ha
a pšenice 40 ha, oves pakosil traktor samovázačem
Sklizeň zrna obilí byl nadnormální proti jiným
rokům.
Druhá seč pena zvaná „otava" narostla zase pěkná
v důsledku dešťů ale špatně se sklízela jako seno.
Chmel narostl též pěkný ale hlávky zvadlé bez narostlky
drobné neuzavřené. Sklizeň chmele začala 28 srpna
a skončila 29 září byla povolána brigáda školáci
z Teplic ve stáří 14 až 15 roku celkem 21 osob za vedení
učitele Vokoje v pensi načesali 1.200 věnečků.
celková sklizeň byla 4.800 věnečků.
Sklizeň brambor byla velice špatná neb nebyl ani
jediný keř okopán na 22 ha. pouze pleškorání a přiorání.
čímž narostlo moc plevelů který je dusil.
V říjnu se sekala otava po žních narostla že ani jiná
léta nenarostla druhá seč jako letos žití.
Není pamětníka že by někdy si něco podobného stalo.
Jablek bylo málo, švestek narostlo až dost
Řepná sklizeň začala 20 října a skončena 21. listopadu
dík krasnému počasí ze 38 ha sklizeno 9.500 q.
První televisor v naší obci postavil Jelen Václav čp 21

Zemřeli v roce 1955

Kladivo Jan č 10 zemřel 29.3. ve věku 82 let
Kubaičová Terezie čp 35. 18.4. " " 86 "
Kubáň Vojtěch čp 43. 20.5. " " 76 "
Navara Antonín čp 16 30.6 " " 53 "
Fridrich Václav čp 18 21.8 " " 67 "
Landová Hana čp. 10 8.8 " " 3 "

Narození dětí
Fridrichová Helena čp 52
Fridrichové Blanka čp 50

Svatba: 1.

U Pumpy v roce 1936.
Mud. Kubát.

N

Rok 1956.

V lednu bylo počasí jako na jaře, ale v únoru byla krutá zima až pomrzly skromny ovocné úplně zmrzly švestky a slívy.

Při odchodu ledu se tvořily zátky musely být povolány z Terezína vojáci kteří led odstřelovaly.

Od 1 března byly nově zvolení funkcionáři do. Jed. Zem. Dvůr a to: Jaroš Jaroslav čp 17 předseda
Landa Aut čp 47 hospodář
Franc Jan čp 4. účetní
Jelen Aut. čp 21. skupinář

Úroda byla proti loňskému roku o čtvrtinu menší.

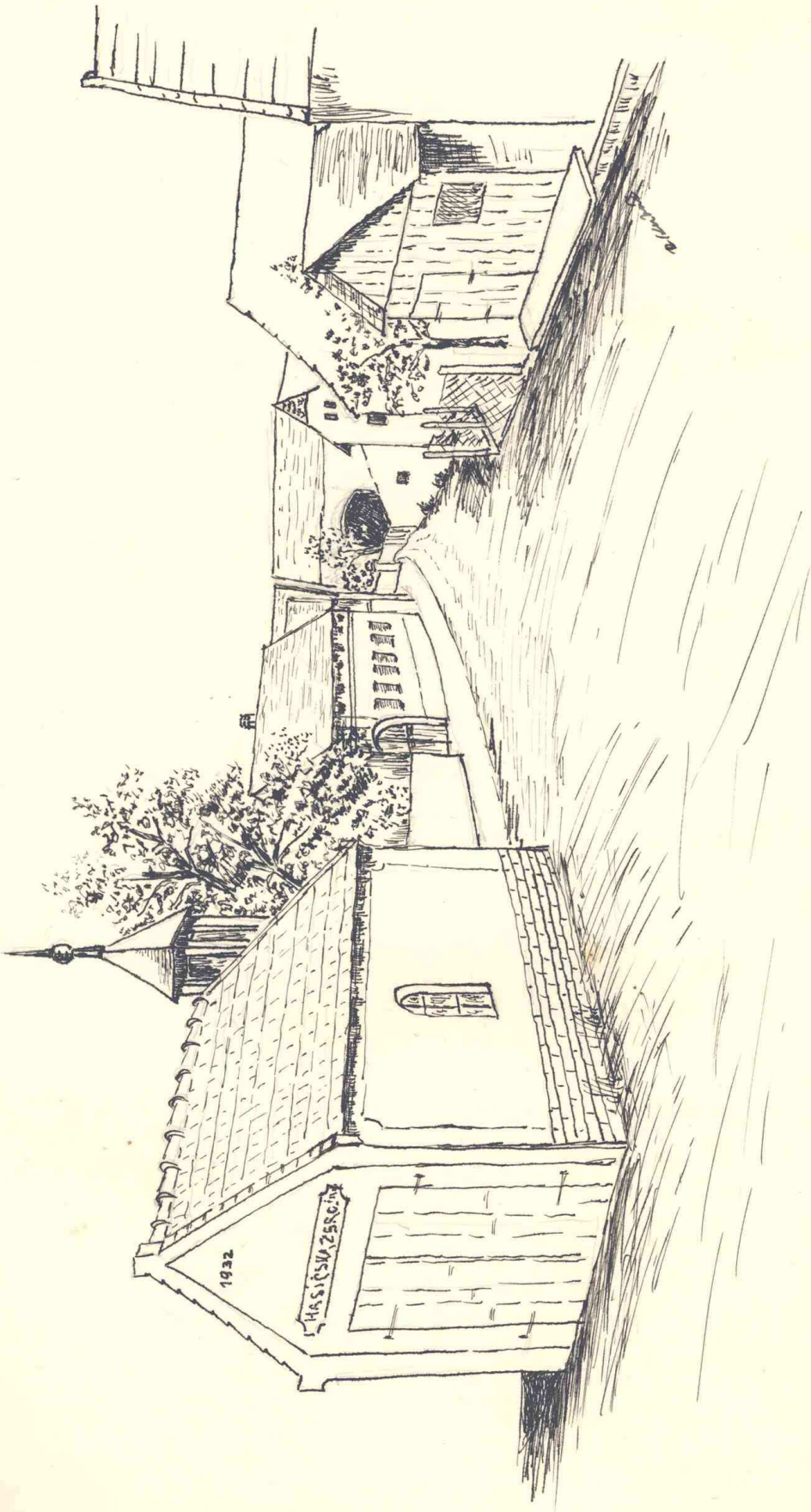
Sklízelo se dvěma kombajny.

Řepa byla napadena mšicí makovou což zavinilo že sklizeň byla malá sklidilo se pouze 4.500 q/ o 5.000 q méně proti loni při stejné výměře.

Televisory v roce 1956 postavily: Špidlík Jaroslav čp 52.
Bruna Antonín čp 28.

Zemřeli:
Kaša Josef 10.8.

Narození dětí:
Linhart Jiří 10.3 čp 35
Šašek Zdeněk 20.7 čp 41.
Kalašová Jaroslava 13.7. čp 49.

1932

Rok 1957.

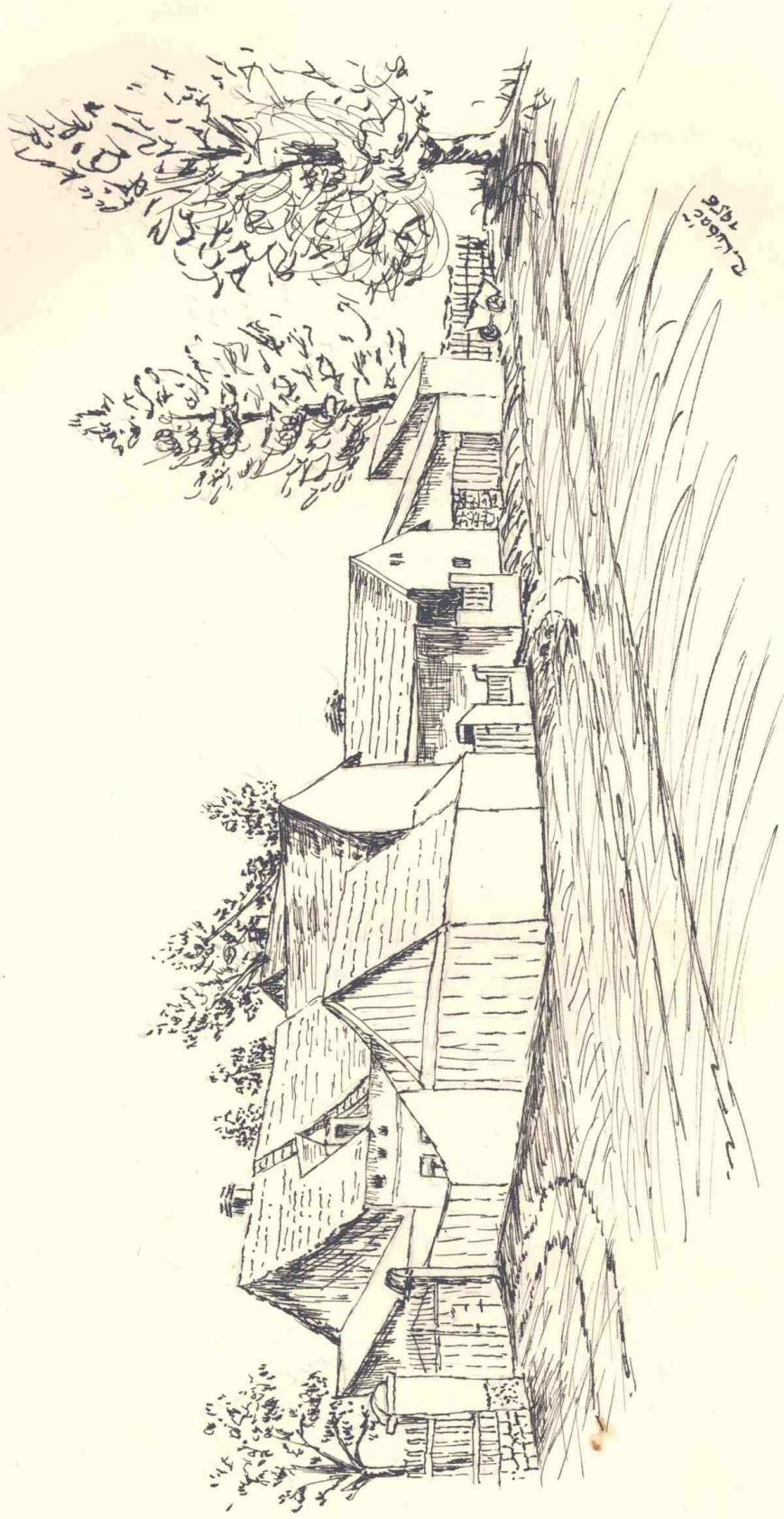
Rybářský spolek z Libocházic vypustil do řeky Ohře v dubnu ve Volenicích 7.000 kusů kapru v délce 20 cm a 20.000 kusů kapru a jiných druhu ryb v délce 8 cm. nebaď se rozmohlo u nás chytání ryb.

Postavilo se v loužku 20 chat (domku přechodných) do nichž v sobotu a v neděli přijíždělí auty, motocykly občané z Litvínova, Bíliny, Slaného na odpočinek a v době dovolené a návorali se chytaní ryb.

Adolf Špringl rozbořil obytné stavení čp č. a započal ho znova stavět sám s pomocí synu Jana, Milana. čp 5 jest na kresleno na straně levé na listu 91 stavba před zbořením.

Václav Linhart a syn Jiří započali stavět nový domek vedle čp 49.

Zemřeli: Šafrová Marie čp 17. 1.1. ve věku 71 let
Purchart Václav čp 14. 22. 2 ve věku 82 let
Landa Antonín čp 47.

1958.

20 března odpoledne se udělala bouře při níž padal sníh celý odpoledne a celou noc napadlo ho 35 cm takový byl první jarní den.

23. března zemřela Pastyříková Ludmila čp 15 ve věku 55 roku

13 dubna zemřel Kubáč Josef čp 38 ve věku 57 let,

byl v Praze operován kde mu odebraly půl pravé strany plic na rakovinu byl operován v květnu 1957.

V dubnu vysázelo se 400 topolů podle dvorem směrem k Radonicům a po břehu řeky Ohře k lukám.

Sazenice darovala okresní školka v Lounech.

19 května přistál plachták (bezmot. letadlo) u hřbitova

7 června přistál plachták u hřbitova který přidil ten osamý letec jménem Urba ze Žatce.

8 června pomáhala jednot. zeměd. Družstvu při jednocení řepy brigáda z Louny bylo jich 300 osob školáci z Černěc a dělnici z průmyslu z Louny.

Koncem června až do 5 července nastalo deštivé počasí přešlo ve dne i v noci bez přestání ohře se rozvodnila, ve sklenech (na louce,) táborili ve stanech děti z Bejpot bylo jich 60.— od 8 do 12 let v neděli 6 července se musili přestěhovat do sálu u Purkartů čp 14. příčinou povodně.

Toho dne 6 července členové jedn. zem. Družstva v počtu 50 osob byli na výletě v Karlových Varech v Chebu, Kynžvardě a Františkových Láznich.

Povodeň odnášovala v ohradě na podskalí na louce dobytek družstevní přijeli na obhlídku z Louny autem E.S.B. (četníci) a velitel hasičů v ohradě bylo 60 jalovic, telat, naháněly doma zbylým občanům kteří museli dobytek přichvat domů brodily se

místy po pásu vedle. Súčastnil se svodu dobytka též Kubík Jindřich z Zlat. Listinova s. čarn na letním pobytu v chatě v loužku jenž měl velikou zásluhu na odvedení dobytka.

Dne 20 července na počest dětem z Bejrut a Duchcova kteří tábořili na louce k Radonicům (na vrbenský louce) uspořádali Okr. Var. Výbor z Lonn a Místk. Nar. Výbor z Volenic koncert při kterém sehráli oba Nar. Výbory fotbalový zápas při kterém Okr. Var. Výbor prohrál 5-1.

V jedn. Jem. družstvu se načesalo 6.900 vrtelu chmele.

Jablek se prodilo veliké množství zájem a odbyt byl malý.

Dpužstevníci jakopevaně si s autobusem uskutečnili zájezd do Bejrut při kterém se súčastnilo 16 hudebníku. kde byli i přes noc a bejrutskými občany milo přijati.

Řepa se špatně sklízela pořád pršelo při odvozu pomáhali dve auta a 8 dělníku ze Stalinových závodu z Loun sklidilo se 10.000 q řepy.

21 prosince se nastěhoval do nově postavenéko domku čp 54. Jiří a Jarmila Linhartovi

Oprášky vánoční prošlo ve dne i noci po 3 dny.

26 prosince zemřel Jan Šlik čp 43, ve věku 55 let zemřel na zakovinu střev byl zaměstnán v Čssl. Statníck dílnach v Lounech, byl vynikající hudebník, a učitel hudby jako kapelník byl znám daleko v okolí jeho pohřbu se súčastnilo veliké množství lidí a kapela o 40 hudebníku.

Narozeno dětí:

Televisorů je celkem v obci

Budinský Františck čp 6.
Špidrich Jaroslav čp 1
Brůna Antonín čp 28
Želen Václav čp 21
Hlotová Marie čp 50
Pastýřik Karel čp 25
Místk. nar. výbor (obec čp 39.

1959.

10 ledna zemřel Bůnčil Alois oficial Č.S.Drah z čp 32 ve věku 81 let. byl spopelněn v krematoriu v Mostě.
Občané od 15 let všichni museli do Louň po dva dny 20 a 21 ledna na hromadné rentgenování plic.
9 února převzalo Jed. Zem. Druž. kovárnu Jelena Václava čp 21.
21 února se konala dvoustoletní výroční schůze při doplatcích hrála hudba a strojila se hostina na kterou Jed. Zem Druž zabilo vepře nadělali se pižky, pečeně a nečadnili se členové Okr. nár. výb. z Louň.
V dubna pozbořil Jelen Vác. starou kovárnu čp 21.
16 května byla zrušena hospoda v čp 4 Jana Francc prodává se pouze v láhvích pivo v prodejně Jednota čp 4. občané litují že v hostinci při pivě si pobesedovali a nyní musí být doma.
26 května koupil Bůna Antonín čp 28 domek čp 32 od p. Bůnčilové Emilie.
V květnu a červnu úrodě nepršelo až ke konci července přišla bouře ale krojí to stejně na neúrodu jsou vedra až 35°
27 července začalo se prodávat v obchodě Jednota čp 4 u Franců v pále z něhož byla udělana prodejna a na naréc krám byl zrušen.
29 července byla zapojena elektrika a vedena přes řeku k Patecký Lájovně pro účel Jed. Zem. Druž na mlácení je vedena na betonových sloupech
2 srpna poslední kráva kovat Kerner z Grasic čp 12. v kovárně u Jelena Vác.

31 srpna o 3 hod odp shořel včelín Františka Gruntа čp 12
shořelo 6 včelstev a 4 prázdné úly a včelín.
31 srpna byl pomoráu Linhart Miroslav čp 40 na
inženýra elektrotechniky v Brně.
24 ~~srpna~~ září družstevníci z Jed. Zem. Druž měli zájezd
do Kutné Hory, Poděbrad a Kačiny jeli s autobusem.
Při čísle 39 patřící obci přistavěli přádorna a vonič
domku zvětšily příčky a udělali větší místnost.
Rozpočet na stavbu činil 66 tisíc Kčs
Stavbu provedl František Zahejský zedník z Obory
se dvěma učni dostavělo se v říjnu.
Rok letošní je velice suchý zaselo se do hud a
sklizeň řepy byla malá proti v loni pouze třetina
ani v polovině listopadu se nedalo po řepě a brambor
orat ani pasovým traktorem.

1960.

Členové Jed. Zem. Družstva při své schůzi si zvolili
nový výbor a prvního března převzali vedení Jed. Z. Druž.
Této zvolení: Pavlovský Václav čp 20 předseda
Pastýřík Karel čp 25. jako zootechnik a pokladník
Špaňe Jan čp 4. účetní
Špryngl Jan čp 5. skupinář
24 května přistál plachťák (bezmotorové letadlo) na poli
za hřbitovem pilotem byl Karel Stvanský z Lisoměřic.
16/5 Při volbách do Míst. Nár. výboru byli zvoleni tito členové:
Jiří Linhart čp 54, Linhart Antonín čp 40, Kaše Antonín čp 22
Kricner Josef čp 51, Špryngl Jan čp 5, Pastýřík Karel čp 21.
Kubáč Václav mladší čp 1, Pavlovská Ludmila čp 20, Jarošová
Terezie čp 17, Pešžilková Barbora čp 34.
1 června převzal vedení obce Kricner Josef čp 51 předseda a
Antonín Vaic z Chlumčan tajemník. /.

27 června navštívily naše kluby sportovní turisté z Nikolajeva naší obce
Srdečné bylo setkání se sovětskými hosty uvítání se
zúčastnili členové Míst. Nár. Výb. pionýři a všichni
občané. Za Ob. Výb. a Svaz. Čsl. Sovětské přátelství
byla ve Volenicích s milými hosty tajemnice S. Č. S.
Přátel sovět. Měšťánková,
Voleničtí občané ukázali jí v dárcích jak mají
sovětští lidi pády dali jim dárky z broušeného skla.
Po prohlédnutí naší obce turisty byla uspořádáno
Jed. Zem. Družstvem pohoštění na Míst. Nár. Výboru
za přítomnosti všech občanů.

16 července na výzvu provedenou místním rozhlasem
se sešlo 40 občanů a občanek na úpravu hřbitova
kteří zde odpracovali celkem 159 hodin ti mladší
občané dováželi písek s traktory k čemu dalo místní
Jed. Zem. Družstvo k dispozici odstavní kopali nebo
odváželi dny ze hřbitova ven.

15 září zemřela Terezie Linhartová čp 19. ve věku 85 let.

Míst. Nár. Výbor zakoupil betonové žlaby a za pomoci
občanů je položili aby mokla voda od studny odtekala.

Rok byl od jara přes léto suchý napršelo 2 krát
malým deštěm při tom suchu ku podivu narostlo
obilí ale ovšem ne na louce, vůbec nenarostla.

Při sklizni řepy která nastala 12 října se dostavili deště
prošlo ve dne i noci až do poloviny listopadu co v létě
nedalo dal podzim neb žádná vláha nebyla.
Deštivé počasí z hlediska odvozu i sklizeň řepy přece všechno
že Jed. Zem. Druž. vozilo třemi traktory a tři páry koní
přijelo na pomoc 15 listopadu 2 vojenské auta a
8 vojínů.

2 listopadu zemřela Pavlovská Pavlína čp 20 ve věku 78 let.

Knbáč Václav čp 23. postavil si domek a přestěhoval se do něho, ze starého který jest jediný a nejstarší, má ještě dřevěný štít a stůj branový střecha jest pokryta šindelem a položena tekturovým papírem.

8 listopadu Václav Linhart s manželkou Marií zjistili že jejich sestra Anna Linhartová čp 19 není doma domov nezamčen a počali ji hledat po lese a po okolí nebylo po ní ani stopy.

1 prosince přijelo vojenské auto záchranné se 3 vojíny a motorovou loďkou, pod vesnicí v řece hledali za pomoci 2 hasičů z Loun a jednoho strážníka bezpečnosti Annu Linhartovou ale bez výsledku.

12 prosince při čištění náhonu na Lubině (Kobyli) přišli mlynářští dělníci v Kočlicích že jest tam zachycena žena utonulá ohlásili telefonicky do Volenic tuto zprávu.

13 prosince za pomoci strážníka bezpečnosti a horárce Pavlíčka čp 24 z Volenic Jaroslava Lišáka bylem v chatě a Čapkově Václava a Antonína Linharta z Volenic čp 40 zjistili že utonulá jest pohřešovaná Anna Linhartová a 14 prosince byla pohřbena na hřbitově ve Volenicích

Sklizeň celková v jednot. Zeměd. Družstva v r. 1960.
Pšenice osev 33 ha – 735 q sklizeno.
Žita " " 13 ha – 232 q " "
ječmena " " 48 ha — 1.343 q " "
oves " " 10 ha — 165 q " "
cukrovka " " 33 ha — 8.296 q " "
Brambory " 16 ha — 1.200 q " "
Mléka nadojeno — 96.000 litrů
Vajec celk. působa 26.640 kusů

Stav dobytka:
147 kus hovězího celkem z toho 68 krav.
240 vepřového celkem z toho 27 prasnic
slepic 450 kusů,

1961.

1 pů. 10 ledna započala jednání o sloučení Volenického, Opasického a Počedělického Jed. zem. Družstva.
Toho dne volenický předseda Pavlovský Vasl. čp 60 za Opasice Pavšek a za Počedělice Hejcovský projedli se všech třech družstev zásobi obilí a krmiva
25 ledna o šesté hodině se konala schůze Jed. zem. Družstva ve Volenicích které se zúčastnily členové a odklasovali sloučení tří družstev za přítomnosti předsedy O.N.V Hejzla z Počedělic,
28 ledna oslavil Václav Kučera čp 31 s manželkou Karolinou roz. Jiaskovou ze Skádonic 50 leté manželství.
1 Května v Počedělicích slučovali Jed. zem. Družstva Volenice, Opasice a Počedělice, provedlo se pohoštění a taneční zábava a zvolení vedoucí družstva vedením a kanceláře v Počedělicích ../.

Pavlíčkovo ze Slavětína předseda
Kozák z Chlumčan agrotechnik
Konba ze Slavětína účetní.

4 března byl pohřben na místní hřbitov Václav Slík čp 8. povoláním pěstík který zemřel ve věku 62 let v Klapicích n Mělníka narozený ve Volenicích. přál si by byl pohřben k své matce na Volenický hřbitov.

8 března zemřel Josef Slík čp 8. ve věku 73 let. pohřben na místní hřbitov.

8 dubna zemřel František Landa čp 46 ve věku 67 let byl zpopelněn v krematoriu v Kosti.

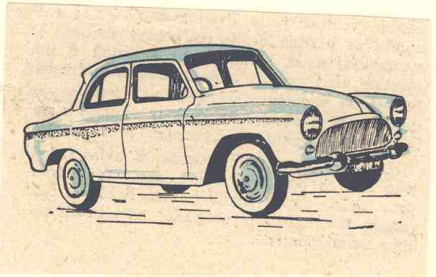
13 května zemřel Josef Šafr čp 17 ve věku 78 let. pohřben na místním hřbitově.

8 července koupil osobní auto Jan Pavlíček čp 15 jest druhé v obci

9 července z jed. Zem. Družst. zájezd s autobusem do Koněpruské jeskyně, Karlštejna a Konopiště. Účastnili se účastnili v Národním divadle hry smrt sv. Václava.

28 září vyoral buldozer za čp 4 na Hájku na pažby za bývalý.

19 listopadu pomalalo 55 kreslanců na odvoze řepy.

1962.

28 února první dojíždělá prodejna masa z Loun do obce Volenice.

V červnu vykopali studnu pod babky pro kravín.

5 července buldozer rovnal za dvorem pro stavbu kravína.

27 července členové Jed. Zem. Družstva měli zájezd autobusem na Šumavu.

5 září přišlo 34 měnů zednických a začalo se stavbou kravína.

11 září zemřel Václav Kriener čp 31 cestář v penzi pohřbíval ho šl. kněz z Chožova.

V říjnu při zkoušce odběru vody ze studny pod babky pro kravín čtnácte dní ve dne v noci 2 pumpy elektrické pumpovali a vodoznak ukazoval odběr 40 cm naklesu.

Do konce roku byl kravín postaven a pokryt střechou a na dalších pracích se pokračuje dále.

Jiří Šlik čp 43 přestavěl ze stodoly obytné stavení.

1963.

25 března odplaval led silný 60 cm. Jaro bylo velice suché až v době senosečce se dostavily deště.
17 května zemřela Růžena Fridrichová čp. 18 ve věku 68 let a pohřbena jest ve Volenicích.
V červenci byli vedro, od 25° až 32°.
Bylo naše obec Volenice přejmenována na osadu Volenice.
26 července šlo, půst k svátku své dceři Anně Malcové rozené Jelenové do Černčic, Matylda, Jelenová rozená Vachová čp. 21 při přechodu silnice u Křižovatky byla, zachycena osobním autem značky „ŠKODA 603" potřící cukrovaru z Loun. Po zranění byla převezena do Lounské nemocnice, kde 27 července po zranění zemřela ve věku 67 let. Byla spopelněna v Mostě.
13 srpna spadla střecha na domku čp. 42 patřící Anně Jiskové, domek byl postaven v roce 1911.
26 října zemřel zdejší kovář Antonín Jelen čp. 21 ve věku 72 let.
V říjnu prodal Antonín Landa domek čp 47 Blažině a Stanislavu Volkmanovým, kam se jmenovaní nastěhovali, sám potom se odstěhoval s rodinou do Mostu.

31 října bylo dáno první do nového kravína 34 jalovic, které byli na pastvě v ohradě na lukách. Kravín jest postaven za vsí (blíže hřbitova) a vedle něho velikó stodola a jámy na řízky a silós. Kravín byl postaven v hodnotě 1 mil. 6 x 100 tisíc Kčs a byla na něm odpracována hodin. Jest v něm ustajeno celkem krav: 135

jalovic: 39

Stavba je to moderní, krávy stojí ve 4 řadách. Hnůj se shrne do ležáčka jesu a ten jej odhrne až ven z kravína na vůz, který tam je přistaven. Dojí se elektrickými dojícími přístroji, mléko protéká skleněnými trubkami, přímo do chladících kotlů, které tam jsou tři. Mléko odvádí ve velké cisterně mlékárna z Loun, která pomocí hadicí vysaje, takže mléko vůbec nepřijde do konví ani džbánků, mimo to co se musí za stojím dodojovat. Dojí šest žen družstevnic a čtyři lidé krmí. Krmivo se může zavézt traktorem až přímo ke žlabu. Kravín postavili zaměstnanci Okresního stavebního podniku z Loun. Stavba kravína trvala 2 roky.

1964

Dne 3 března 1964 jsem byla ustanovena radou Místního národního výboru v Počedělicích abych vedla kroniku mé rodné obce Volenice po svém zemřelém otci Rudolfu Kubáči z Volenic čp 35 kronikáři, který tuto kroniku vedl 10 roků.

Jmenuji se Jarmila Linhartová roz. Kubáčová a chci vésti tuto kroniku, věrně jak se utváří život v naší obci a vše kolem něho. Jedí pro nás to možná nemá takového významu, jako pro ty co přijdou za mnoho a mnoho let po nás. Žádného odborného školení nemám. Vychodila jsem 7 tříd obecné školy 1 měšťanku a jednoroční kurs. Když jsem chodila do školy, říkalo se, že pro děvčata školy nemají ceny. Dnes je tomu jinak v naší Československé socialistické republice je umožněno stejného vzdělání mužům i ženám. Dnes jsem vdaná, mám 2 děti dceru Jarmilu, syna Jiřího. Manžel Jiří Linhart pracuje na stavbách jako tesař, já chodím do JZD.

Jarmila Linhartová
kronikářka.

115

Za Tvoji velkou lásku k nám,
věčný klid a mír budiž Tobě přán.

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že nám navždy odešel náš dobrý manžel, tatínek, otec, dědeček, strýček a švagr, pan

RUDOLF KUBÁČ

Zemřel po dlouhé nemoci ve středu dne 19. února 1964 o 15. hod. ve věku 64 let.

Pohřeb se koná v sobotu dne 22. února ve 14 hod. z domu smutku ve Volenicích čp. 35 na místní hřbitov.

VOLENICE dne 21. února 1964.

Jménem pozůstalých:

Anna Kubáčová,
manželka

Miloslav,
syn

Věra,
snacha

Jarmila,
dcera

Jiří,
zeť

Miloslav, Alena, Jarmila, Jiří,
vnoučata

Severografia Louny

Můj otec Rudolf Kubáč z Volenic čp 35 zemřel v Lounské nemocnici 19 února 1964 ve věku 64 let. Zemřel po operaci nohy, tím že se nepostudil v nemocnici. Byl to velice hodný člověk a starostlivý otec, po svou veselou povahu nerozmrzel nikoho a všichni jej měli rádi. Jest to pro mne velice těžký úkol, psáti o tom co mne potkalo, ale život ten se neptá. Při jednom neštěstí nezůstane, když za měsíc po otcově smrti 22 března 1964 se oběsila moje matka Anna, Kubáčová rozená Lancová ve věku 65 let. Na rozloučenou napsala lístek se slovy:

Děti odpusťte mě nemůžu
zapomenout na tatínka.

Oba jsou pochováný na Volenském hřbitově.

24 března se oddělkoval Milan Špringl se svou rodinou na Moravě odkud byla jeho žena Anna.

28 března se ženil Jan Špringl z Volenic čp. 5 a jeho nastávající byla Jana Kubáčová čp 23. Svatba měli v Lounech a kolyž jeli domů museli z auta v Počedělicích vystoupit a přesednouti do ověnčeného kočáru a ten je zavezl až domů. Auta muselo,

jel pomalu za nimi. Jan Špringl pracuje v Jednotném zemědělském družstvu (pokud bude jsóti o Jednotném zemědělském družstvu budou užívati zkratky JZD.) a jeho žena též. Představenstvo JZD ustanovilo, že kdo se žení a zůstane v JZD dostane dar 500.- Kčs, když jsou oba členi JZD tak dostanou 1.000.- Kčs.

13 dubna přijel z Ústí n/Labem Stanislav Šourek se svým kamarádem Bohumilem Livanským z Roudnice do Volenic jezdit na lodici. Jeli po řece Ohři až pod Bítecký jez, kde již skoro u břehu je stále víc pod jez a loď se převrátila. Šourek vyplaval asi 15 m pod jezem a podařilo se mu vylézti, ale Bohumil Livanský zůstal pod vodou. Nepodařilo se jej nalézti. Byl nalezen až za 14 dní skoro u Volenic, kam jej voda zanesla. Pohřeb měl v Roudnicích 29 dubna odkud pocházel. Věk byl 18 let.

Doba plynula v přípravách předvolebních a volby se konaly 14 června velice slavnostní. Občané chodili k volbám ve zvláštním šatě do volební místnosti, která byla, na Národním výboru. Ani hudba nechyběla, ta přijela, na autě zahrála několik písniček a jela, zase do jiné obce.

Volí se do Místního národního výboru
do Okresního národního výboru
do Krajského národního výboru.

Místní národní výbor jest sloučen z obcí Počedělice, Volenice a Orosice. Hlavní úřadovna jest v Počedělicích a jednou za týden ve Volenicích jeden den, stejně v Orosicích. jeden den se úřaduje pro místní občané.

Podle upraveného zákona o volbách do všech zastupitelských orgánů je pro Místní národní výbor v Počedělicích zákonný počet 17 poslanců a to:

Jurm Miroslav: nar. 1942, bytem Počedělice, organisován ve skupině ČSM od roku 1950 pracuje jako politický pracovník na obci.
Navržen za kandidáta NF za Komunistickou stranu československa.

Ložan Josef: nar. 1908, bytem Obora, organisován v KSČ od r. 1945 od roku 1950 pracuje jako politický pracovník na obci. Je doporučen za kandidáta NF za KSČ.

Uldrich Jan: nar. 1914, bytem Počedělice, organisován v KSČ od r. 1945, zaměstnán „dopr Lourny". Zastává různé politické funkce. Je doporučen za kandidáta NF za KSČ.

Krejzová Lenka: nar. 1930, bytem Počedělice, organisována od r. 1947 členka, JZD Okř, kde pracuje v živočišné výrobě. Za kandidáta NF je doporučena JZD.

Kamír Alois: nar. 1920, bytem Počedělice. organ. od r. 1945 zaměstnán dílny Jana Švermy, kde pracuje jako svářeč. Je dlouholetý funkcionář MNV a proto byl doporučen na kandidáta NF za SČSP.

Fricová Soňa: nar. 1931, bytem Počedělice, bezpartijní, zaměstnána v „Harmonika" Louny, kde je svědomitou pracovnicí. Je doporučena za kandidáta NF Výborem ČSM.

Uldrich František: nar. 1899, bytem Počedělice, člen strany od r. 1945 dlouholetý funkcionář MNV a je navržen za kandidáta NF za KSČ.

Pavlovská Ludmila: nar 1921, bytem Volenice, bezpar. členka JZD. v minulém volebním období byla poslancem MNV. Je doporučena za kandidáta NF za JZD.

Posbjůk Karel: nar 1922 bytem Volenice, bezpar. člen JZD, kde pracuje svědomitě jako traktorista. V minulém období byl zvolen za poslance MNV a je doporučen znovu za kandidáta NF za JZD.

Jonášová Terezie: nar. 1911 bytem Volenice č 17 organisována od r. 1945 členka JZD. pracuje svědomitě. Je doporučena za kandidáta NF za Výbor ČSM.

Jelen Václav: nar. 1920 bytem Volenice, organisován od r. 1948 člen JZD, kde pracuje jako vedoucí živočišné výroby. Je doporučen za kandidáta NF za J.ZD.

Linhart Jiří: nar. 1930. bytem Volenice 54, bezpartijní je poslancem MNV, kde svěřený úkol jako poslanec vykonává svědomitě. Je navržen za kandidáta NF za ČSPO.

Klimt Břetislav: nar. 1924. bytem Orosice, bezpart. zaměstnán ČSSS farma Orosice jako traktorista je dobrý pracovník a doporučen za kandidáta NF za ČSPO.

Vstuba Miloslav: 1924 bytem Orosice, bezpart. člen J.ZD. ve funkci vedoucí farmy Volenice, je poslancem MNV, kde jako poslanec vykonává dané úkoly svědomitě. Je doporučen za kandidáta NF za J.ZD.

Filip Josef: nar 1916, bytem Orosice člen strany od r 1945, zaměstnán ČSD Louny je pocitivým a svědomitým pracovníkem. Je doporučen za kandidáta NF za KSČ.

Hrebčík Karel: nar. 1921 bytem Orosice, organisován od r. 1945 je dlouholetým funkcionářem MNV a politický pracovníkem. Je doporučen za kandidáta NF za KSČ.

Filip Bedřich: nar. 1921 bytem Orosice, bespar. člen JZD ve funkci ~~xx~~ skupinář na farmě v Orosicích

poslancem MNV kde úkoly plní svědomitě.
Je doporučen za kandidáta NF za J.ZD.

Rus Václav: nar. 1914 bytem Počedělice, organisován v KSČ od r. 1948, člen J.ZD kde pracuje jako traktorista, je svědomitým politickým pracovníkem a je doporučen za kandidáta NF do funkce na soudce okresního soudu v Lounech vedle svého povolání.

Letošní rok byl velice suchý, vůbec nepršelo, až pozdě na podzim. Proto chci uvésti několik čísel z letošní sklizně, která se sekla z části kombajnem a ostatek se vymlátil mlátičkou. Na letošní suchý rok, dostalo jednotné rolnické družstvo od státu postupem v částce 300.000- Kčs.

Hektarové výnosy z letošní sklizně:

				průměr	
Pšenice zimní	zaseto 49 ha	sklizeno	668,60 q	na 1 ha	13,6 q
Pšenice jarní	zaseto 6 ha	sklizeno	85,5 q	-"-	14,20 q
Ječmen	zaseto 63 ha	sklizeno	1.316,60 q	-"-	20,- q
Oves	zaseto 6 ha	sklizeno	99,- q	-"-	16,5 q
Brambory	zaseto 18 ha	sklizeno	1.378,- q	-"-	76,- q
Cukrovka	zaseto 34 ha	sklizeno	5.270,- q	-"-	155,- q

V ZD pořádalo výlet autobusem do Německé demokratické republiky a to do Drážďan a Míšně. Zájezdu jsem se též zúčastnila. Dostali jsme výměnou za naši 90,- Kčs 30 německých marek, za které jsme si tam mohli něco koupit. Města jsou hezká a čistá, jen holé zdi v některých místech jsou vztyčená k nebi jako výstraha, aby již nikdy nebyla válka. Jsou to zbytky zbořených domů, které tam zůstali po válce.

27.8 se ženil Karel Postyúk z Volnic čp 25 a odstěhoval se do Hořan.

15 prosince zemřel v 18 letech Václav Jelen čp 21 syn zdejšího kováře. Byl zpopelněn v Mostěnském krematoriu, kam všichni kdož se zúčastnili pohřbu byli odvezeni dvěma autobusy. Po příjezdu nazpět družičky a mládenci byli pohoštěni párky a zákusky, které jim zakoupili rodiče zemřelého.

1965

Jeden rok končí smutnou událostí, ten druhý začíná zase radostnou a ta byla pro Miroslava a Václava Kubáče čp. 1, že přesně na Nový rok to jest 1 ledna se jim v Lounské nemocnici narodila dcera Lenka.

13 února zemřel v Lounské nemocnici Václav Vondráček čp. 36 ve věku 76 let, byl bez víry a o jeho pohřbu na dvoře se s ním rozloučil soudruh Šubrt z Louň. Občané jej vyprovázeli až za ves, kde se nastoupilo do autobusu, který je odvezl do Mostu. Byl to první pohřeb v naší obci, kde se smutečního obřadu nezúčastnil kněz, ale účinkující jak se takový všeobecně nazývá.

Zima byla celkem mírná. V lednu bylo teplo, až počátkem února začaly být mrazy, které se pohybovaly okolo 10° C pod nulou. 27 února byl velký vítr se sněhem, až vyfoukal hlínu z polí, že se jí naplnily stružky kolem silnice. 2. př.

10 března se slavil Mezinárodní den žen v Počedělicích pro ženy z obce Volenice, Orosic a Počedělic. Všechny ženy, které pracují v JZD byly pohoštěny a každá dostala dárek - růžky na nádobí. K tanci i poslechu hrála hudba. Dva harmonikáři.

10. března konalo JZD výroční schůzi s doplatky. Pro družstevníky bylo občerstvení a zase hudba pro tanec i poslech. Doplatky za uplynulý rok to jest 1964 činily 4,80 Kčs. Za celý rok se vyplácelo, zálohu, 10'- Kčs na 1 jednotku, takže bylo vyplaceno 10'- + 4'80 Kčs na každou odpracovanou jednotku.

V neděli 14. března bylo ještě u nás ve Volenicích slavnost Mezinárodního dne žen, kde ženy dostaly jako dárek punčochy, též občerstvení a jídlo bylo, které přinášeli muži v bílých zástěrkách. Na této slavnosti pořádané ČSSP, kde soudružka Petrášilková přednášela referát bylo 32 žen z Volenic a 4 muži.

28. března konalo JZD zájezd do Prahy do divadla a 30 března po druhé. Jeli členové JZD i občané z Volenic.

30. března se začalo dělat asfaltovou silnici od „Kříže" přes celou ves až dolů k potoku. Silnici kropily kropicím vozem, do kterého se vešlo 75 hl vody, kterou čerpali z řeky. Za 8 hodin pracovní doby načerpali 8 vozů.

12 dubna byl zájezd na Vídeňsko letní revue (která se konala v Prose) společně jeli občané a členové JZD obcí Volenice, Trosic a Počátělic. Jeli dvěma autobusy a třetí odjížděl 17. dubna, celkem jelo přes sto osob. Každý si zaplatil jen vstupenku a ostatní výdaje za autobus platilo J.Z.D.

14 dubna v JZD ženy mely na stroji krmivo a při čištění stroje to Marii Landové z Volenic č.46 zachytilo pole u ruky, který se pomalu tak, že jeden článek ji odebrali v lounské nemocnici, kam bylo ihned odvezena k ošetření.

Jako každým rokem tak i letos se slavil 1 máj, ale je slavnostnější než ty předešlé, protože se slaví již po 20 od té doby co k nám přijela slavná Rudá armáda. Ověnčený autobus i traktor jeli do Louň na slavnostní průvod, kde byl připomenut soudruh Melníkov se Zavřského sraz, který před lety byl na lounsku vysazen z letadla jako parašutista. Lidé jej uvítali a nyní po 20 letech oslavoval s námi společně.

3 května přijel válec na silnici, jak jsem již uvedla, že se omývalo, ale stále ještě se nesočalo asfaltovat. 4 května se teprve začalo posýpat štěrkem a válcovat. Kolyž si převezli zaměstnanci silnice „kaťáč" na silnici a skládali jej v malých do hromady popele na pokraji silnice, tak se „kaťáč" pudrem vozjel a zbořil plot, který pan Malý nedlouho před tím postavil.

4. května se přistěhoval do Klostinovic statku čp. 11. pan Bory s rodinou, který bude jako kmeč v novém kroužku. Jeho rodina jest národnosti maďarské.

Po slavném 1 máji přišel též slavný 7 a 9 máj - 20 výročí osvobození Sovětskou armádou. Též M.N.V. se sídlem v Počedělicích uspořádal slavnostní schůzi na počest osvobození na které promluvil soudruh z Loun a zhodnotil práci celé naší společnosti. Soudruh František Udrich z Počedělic ve svém referátu přečetl a zhodnotil co se za uplynulých 20 let vybudovalo v Počedělicích, Volenicích a Otvosicích. Po slavnostní schůzi bylo, taneční zábava až do 1 hodiny po půlnoci. Tato schůze se konala 7 května v kulturním domě v Počedělicích.

8 května zemřela v Lounské nemocnici paní Karolina Kuchnerová vdova po rolnickém statkáři ve Volenicích čp. 31. ve věku 76 let, pohřbena jest na Volenském hřbitově.

12 května konalo ZZD zájezd do divadla do Prahy.

Časté deště rozvodnily řeku Ohři, voda stoupla, že se nemohlo jít kolem vody v Bučinských dlouho na louku, též seno na louce se z části podmočilo co bylo na kůpkách.

M N V dal ve zdejší krajině zhotovit vodu ke hřbitovu, který 1 července ke hřbitovu navezlo soudruh Lín z Otvosic. Hasičskou zbrojnici také vyspravil a nově obílil.

3 července se přistěhoval do Volenic z Kozel pan František Kubíček do čp 35, to jest domek po mém otci, který si ode mne koupil neb jsem jej zdědila.

Letos narostlo krásně seno i vojtěšky. Vojtěšku vozili traktorem za kterým měli přidělaný velký špic, asi 7 na které se nabodly tři kopky a zavezly je až do vsi, kde

je za jízdy sesypali a jeli bez velkého zdržení pro další.
29 a 30 července jeli tři autobusy na zájezd, který konalo J.Z.D.
do Špyndlerového mlýna v Kukonaších. Po výletu nastaly žně a le-
tošního roku jsou daleko lepší než loni, obilí je pěkně vysoké.
Žeče se dvěma kombajny a čistí v kolně vedle krovina dvěma čis-
tičkami, u kterých se pracuje od rána od 6 hodin do 12 v poledne potom
od 12 hodin do 6ti hodin večer. Obilí se fouká strojkem do ná-
sypky, která je postavena vedle. Do násypky se vejde 150 q obilí.
Postaveno je na vyšším podstavci a tak může pod ní se posta-
vit nákladní auto do něhož se nasype z násypky obilí.
21 srpna se oženil Josef Kubáč čp 38 s sl. Bětou Kovářovou ze Skaličné.
24 srpna, zemřela Marie Navarová (vdova) čp. 16, zemřela v Benkovicích
na zápal mozkových blan odkud byla převezena do Mostěckého krematoria
a spopelněna.
Letošní rok byl též příznivý na pěstování cukrovky. Příčinou dobrého
ošetření, hnojení, ledkování a opryskování narostla velká a chuťt
vskakovalo až do pasu dospělému člověku. Též počet řep na 22 m
byl předepsán a to 70 až 75 jedinců. Kdo měl správně vyjedno-
cenou řepu, obdržel prémii na 1 ha řepy obdržel odměnu 250 Kčs.
Letošní rok se u nás sečkala řepa sklízecí kombajnem. Popíši trochu
postup při sklízení tím kombajnem: Nejprve jezdil očesávač chuťti
a za ním traktor s valníkem, kam očesaná chuťt se zásobníku
se vyprala, a odvezla do silážních jam ke krovinu. Chuťte bylo
mnoho. Potom jezdil řepný kombajn, který řepu vyorával a podle
něho jezdil traktor s valníkem kam padala očištěná řepa,
která se odvážela z pole do cukrovaru. Kombajn dva řádky
vyorával a dva si čistil až zajede znovu kolem aby byli
čisté. Čistil je zvláštním zařízením to měl několik gum
potrhaných a ty pleskali do řepy (která byla ještě v zemi)
a očistily poslední zbytečky chuťtě. Někdy ty gumy vyrazily
část řepy, kterou museli dva lidé sbírat aby se nevozila dílo.
Kombajn tahal traktor a celkem u nás vyorol 10 ha řepy.
Ostatních 25 ha nadělali dvousečnice. Až jednou všechnu řepu
nadělá kombajn, tak ubude hodně nečisté dřiny ženám na vesnici.

24 října zemřela paní Marie Holová čp. 50 z Volenic. To bylo dcera Josefa Petišilky - prvního kronikáře. Zemřela též v Běškovicích odtamtud byla převezena do Volenic a pochována na svůj hřbitov.

Za letošní rok se narodilo 1 dítě.
Svatba byla též 1.
Zemřeli celkem 4 občani.

Rodí se málo dětí, z toho je vidět jich málo je školáků.
Do školy do Koštic chodí do 1 třídy – 1 děcko
2 třídy – 3 děcka
3 třídy – žádné
4 třídy – 2 děcka

Do Černčic jich jezdí autobusem 10.

1966

Zimo, bylo, mínó, sněhu bylo také málo. Řeka ani nezamrzla, tak aby se dalo přejíti přes led na druhý břeh. Okŭ se rozvodnilo pod vlivem častých dešťů. V únoru výkyv teploty neklesky pod bod mrazu. Již koncem února byl u nás viditi špaček.
Dík loňské dobré úrodě, mohli letos v JZD vyplatiti členům plánovanou jednotku a to 18- Kčs. Každý měsíc k výplatě se vyplácelo jako záloha na 1 PJ (pracovní jednotku) 12- Kčs. Zbytek to jest 6- Kčs již doplatkóvk. Ten zbytek se proplácel rovněž vždy po nejednom, takže někteří družstevníc dostávali slušnou částku peněz. (Zákeřeho jak se vždy říkalo na poli nebo v chlévě). Tomuto vyplácení se říkalo „Doplatky". Doplatky a výroční schůze byli skromností s hudbou, později večer s tancem a hostinou na kterou se zabilí 2 prasata. Byl guláš, vepřová, knedlík a zelí, řízek a bramborový salát, sud a pivo nebo víno.
A ráno ve 3 hodiny autobus rozvážel družstevníky domů.

Též nově zvolený předsatvenstvo v JZD a to:

Kouřimský	Miroslav	Kyšice předseda
Postýlek	Karel	Volenice
Hnilicová	Marie	Časice
Jurenová	Františka	Poříčí
Holub	Jiří	Časice
Betka	Josef	Poříčí
Filip	Bedřich	Časice
Rus	Václav	Poříčí
Krejová	Lenka	Poříčí
Jelen	Václav	Volenice
Vaic	Miroslav	

26 února se činil Jan Postýjin s Miluší Šenov z Radovesic.
4. března se narodila Blanka Kubáčová čp. 38.
4 března pořádalo J.Z.D. zájezd do Prahy do divadla.
Jeli i členové z obcí Volenice, Orosic a Počedělic. Jelo se
na divadelní hru „Maryša".
Po jarních deštích zůstala na poli neobdělaná místa, kam
se nedalo zajet traktorem ani koňmi, jak tam bylo moku.
Řepa se sebo, pozdě a v mokrých místech se přisévalo, takže
byla nestejná a špatně se utvořený škraloup prokopával.
Řepa je zaseta na 31 ha polí. Při jednocení pomáhali též
čtyři maďarští národnosti, kteří jsou ubytováni v Počedělicích a
pracují v J.Z.D. Oblíž.
Léto začalo pěkně i s teplotou přes 30° nad nulou, ale
s žádným deštěm, který se snad našemu kraji vyhýbá.
Když ale začne pršet tak prší zase dlouho.
21. června začalo pršet a prší každý den někdy více a někdy
méně ale to stačí aby pícna na řepě byla pokácena. Okopáváme řepu po druhé, jíž je pěkně narostlá, ale přes deštěm
nestačíme udělat domů. Takže pícna se velmi prodlužuje.
Prší již 7 dní. Též seno je na loukách mokré a nemůže
se dát do stodoly.
22 července se přistěhoval ze Slochova Vojtěch Šlechta
do čp. 50 to jest u Hotových, to jest a domek koupil.
Zároveň s nimi tam bydlí Karel Kozák, který se přistěhoval z Polerad u Mostu.
Letošního roku všechno obilí na poli bylo posečeno dvěma
kombajny. Po kombajnech se ještě musí čistit jak jsem již
popisovala loňského roku. Také se dává i letos na odvaděvku státu a na zásluhenku pro dvěstěmužky. Dvěstěmužek,
který odpracuje 400 PJ má nárok na vyznanou zásluhenku
to je ta dostane od J.Z.D. 9 q centů obilí. O letošních
žních prvně nestál na poli ani jeden panák nebo
mandel obilí, jen v řádcích slámy.

28 října se přistěhoval Jiří Svoboda ze Zajíčic do domu čp. 16 to jest k Navarům, aby si později domek zakoupil.
Letos se začalo dělat silnice nová, která začíná pod Navárkem a vede přes pole do Dobročky, kde se dělá nový most přes potůček, který teče od Jiřetína. Dále vede kolem Koštického hřbitova a potom do obce Koštice. Hlína, která se vyvezla na nové silnici se odvážela do Dobročky k novému mostu a ještě později aby se mohlo jezdit do polí a chat, které jsou za mostem vystavěny. Silnice po které se nyní jezdí se bude rozorávat až bude nová hotova.

1961

O Nový rok 1. ledna svítilo slunce a bylo vidět na obloze duhu, což v zimní období svědčí o tom na obloze. Zima bylo mírná ani ne přes 10° mrazu.
Dne 12. 3 Josef Petrášek se ženil, to jest muk bývalého kronikáře Josefa Petrášky z Volenic čp. 40.
18. 5. se narodil (Jan) Václav Posthýbl čp. 15.
7. 6. Zemřela Božena Kubáčová č.p. 22 ve věku 61 let a byla spopelněna v Moleckém krematoriu.
Dne 26 června bylo velké vedro přes 30° nad nulou, ale večer přišla velká bouře a padaly kroupy, kterých na obrátku byla plná země. Byly velké 2 cm až 3 cm v průměru. Velké škody na obilí, neb na stromech

neudělaly, jen listy u řepy byly proděravělé. Pro porovnání s jinou vesnicí u nás kroupy mnoho neuškodily jako v Panenském Týnci který je od nás vzdálen asi 20 km, podle vyprávění Zdeňky Fridrichové, která tam bydlí. Všechno okno, které bylo proti bouři a směru krup bylo rozbito, až je zaskleníval sklenář 4 dny. Pěkný lán máku lítl, až zůstaly jen silnější klacky a makovice rozbité a mák vypadlý. Řepné listy rozřezány jen silnější hodyky hrůzy všeho. Lepšími roky zůstalo v našem katastru málo vojíců, že ani kon na ně nebyl. Jen na bažanty a živé kropidve se chytaly do sítí, které byly na poli postaveny a kropidve do nich vehnány. Museli se chytit vždy. Kropidve posílá Myslivecké sdružení za hranice naší vlasti ku příkladu do Francie, kde se vyměňovaly do naší vlasti zase jiné zboží obvese.

V naší vesnici se snad nežije nijak špatně, ani po stránce finanční ani co se týká zásobování. Lidé jsou buď zaměstnáni v JZD nebo dojíždějí autobusem do Loun do zaměstnání. Co se týče zásobování, zde v obchodě mimo běžných věcí jest ke koupi i více druhů uzenin, obkládané chlebíčky, dorty a cukrovinky a jiné dobroty přivezené auty z Loun, nebo též i z Podbořan. Po stránce kulturní je možnost navštěvování a zábavy s televizorů a radia.

Majitelé televizorů:

Kubáč	Václav	čp. 1	Purchart	Adolf	čp. 14
Gruml	Václav	čp 2	Postýnek	Václav	čp 17
Fiala	Jan	čp 4	Svobodová	Jiří	čp 16
Špringl	Jan	čp 5	Flek	Vojtěch	čp 17
Brudinský	Fr.	čp 6	Fridrich	Jaroslav	čp. 18
Flek	Josef	čp 8	Pavlovský	Václav	čp 20
Oswald	Josef	čp 10	Jelen	Václav	čp 21
Gruml	Fromt.	čp 12	Postýnek	Karel	čp

Kose	Antonín	čp
Moravec	František	čp 24
Grund	Antonín	čp 26
Vach	Václav	čp 27
Kubíče	František	čp 30
Bruna	Antonín	čp 32
Petrželka	Jaroslav	čp. 34
Kubíček	František	čp 35
Budinský	Josef	čp. 37
Kubíče	Miroslav	čp. 38
Zinkovi	Antonín	čp. 40
Fišer	Alois	čp 41
Flik	Jiří	čp 43
Volkman	Stanislav	čp 49
Tichý	Jaroslav	čp 46
Flekslo	Vojtěch	čp 50
Kricner	Josef	čp 51
Malý	Václav	čp 53
Zinkovi	Jiří	čp 54

V obci je celkem 35 televizorů. Za dívání na televizi nebo lépe řečeno za propůjčení koncesí k provozování televize se platí poplatek 15 Kčs. Tento poplatek vybírá listonoška, každý měsíc.

1968

Letošní rok začal jako dubnové počasí. Pár dnů pěkně jako v jaru, pár dnů sněžilo. Mrazy ale jen tak okolo 5° pod nulou, že ani řeka za celou zimu nezamrzla. 6 ledna napadlo přes 2 cm sněhu, který v tak hojném množství sloužil, létat nebyl pravý, teplota klesla pod bod mrazu na 17° až 23°. Jako počasí trvalo jen týden, přišlo oblevu a ze jeden den bylo po sněhu. Vody bylo skoro až dost. Řeka se nevzdouvala, tak jako jiná léta,

protože jsou na řece udělány přehrady, kde voda zadržují a vypouští jen podle potřeby aby nevznikly zátopy a velké vody jako dříve než se přehrady udělaly.

V únoru přišlo teplé počasí a ještě začátkem března, začali kvést ovocné stromy. Byli obavy, aby nepřišli ještě mrazy a květy nepomrzly. Obavy se nesplnily, takže můžeme očekávat hojnost ovoce.

V dubnu byli dvěstěmíci na dobrou půlci odměněni, tím že JZD pro ně uspořádalo zájezdy a to dvakrát do Prahy do divadla. Jen vstupenky si zaplatí každý kdo jede a ostatek platí JZD.

Též dobírka letos bylo, pěkná. Hostinu obstarávali zaměstnanci restaurace RAJ hudba k tanci a posléze bylo, též. Příplatek na pracovní jednotku bylo 12 Kčs a doplatek 6 Kčs. Na rok to bylo celkem 18 Kčs na 1 odpracovanou jednotku. Veselo bylo až do rána, do 3 hodin, kdy autobus přivezl Volenští dvěstěmíky z Počedělic kde se doplatky konaly. V Počedělicích mají k těmto účelům velmi pěkný kulturní dům.

Volenští se rozhodli, že by autobus, který jezdí do Loun a zastavuje pouze na křižovatce mohl dojíždět až do vsi. Dlouho ~~to~~ nechtěli v Lounech naší žádosti vyhovět, kterou dan zaslal místní národní výbor. Měli různé námitky a proto se v Kříži (tj na křižovatce) muselo silnice rozšířit a udělal se tam pěkný nový můstek aby mohl autobus i s přívěsným vozem dobře projíždět. Nyní je křižovatka i ~~most~~ můstek pěkně široká i můstek též, který spojuje stromky do polí. Ve vsi u kapličky, kde bude autobus zastavovati se musel trochu rozšířit a vykácet ovoce, aby bylo místo na otáčení autobusu.

24 srpna se narodil Josef Pekařík v Lounské nemocnici.
25 srpna se narodil Postýlek Milan v Lounské nemocnici.
Dne 21 srpna, okolo 2 (druhé) hodiny v noci bylo slyšeti velké hučení motorů a letadel. Žádný nevěřil co se to děje, až zočil myslel rozkaz jak vojska, Varšavské smlouvy a to těchto národů Bulharska, Ruska, Polska, Maďarska, a Východního-Německa, obsazují celou naší Československou republiku. Obsazovali všechny vojenské objekty, sekretariáty KSČ, všechny výbory (okresní) i silnice. U nás stáli 2 vojáci na silnici v vinici asi 1 den a sledovali všechno auto, které případně zastavili a prohlíželi co vezou. Na nošich autech měli řidiči připevněné nože státní vlaječky a heslo napsané velkými písmeny na plíchách „Ať žije Svoboda" – „Ať žije Dubček" a různé. Tyto hesla, museli na rozkaz vojáků smazávat a potom mohli jet dále. Noži obsadili projížděli, též, ale bez zastavení jako v jiných obcích a městech.

Dne 28 srpna, zemřel v Lounské nemocni Václav Linhart čp. 54 ve věku 64 let a pohřben jest na zdejším hřbitově.
Dne 19 září zemřela Růžena Vachová čp. 47 ve věku 64 let a pohřeb měla zítřek v Mostecké krematoriu.
Žně proběhli za příkrého počasí, různo bylo, horko, a zavčasu sklizeno.

Řepa se sázela dříve za deštivého počasí. 5 hektarů na zahrádkách sázel dříve kombajn. Ostatní řepu udělaly dřívěkmice v dosti krátké době, až na těch 5 hektarů připravených pro kombajn, ale ty se nakonec také šťastně sklidily a řepa byla vesa odvezena do cukrovaru.

V září začalo, často, dřívěkmích zahrádků stavět pro JZD bytovou jednotku - dvoudomek. Začali se stavět za humny rolníka Antonína Linharta čp. 40. Cihly se dováželi dřívěkmím autem z Lun až na staveniště.

1969

Dušstevní bytovka stojí vedle Antonína Linharta. Stará je zednická dušstevní účta, za vedení Jaroslava Fidlera z Orsie. Bytovka má v přízemí kuchyňku, jídelnu a pokoj. V podkroví 2 pokoje, kší je vybavena koupelnou. V kuchyňce je zapojen elektrický sporák, což je majetek dušstva. Bydlení je to pěkné a moderní. Podmínkou k nastěhování do takoto dušstevního bytu, jest aby dva členové z rodiny jsou kší oba členové dušstva a v něm i pracují. Nájemné se platí dušstvu 2,50 Kčs měsíčně. Bytovka je opravena a její i zahrada je k tomu vepředu na květiny a do polí na zeleninu.

Jako každý rok tak i letos se slavilo MDŽ i v Počedělicích. Dušstevnice i brigádnice kteří pracují v JZD byly pohoštěny a dostaly k svátku sám od JZD tři růžičky.

Od hřbitova dolů ke „Kůši" se dělala meliorace to jest odvodňování půdy v polích hrnčířními rourami. Toto odvodnění bylo ještě provedeno od „Kůši" na „Selský" a z druhé strany od „Kůši" až k „Litoměřické cestě".

Do vsi zajíždí autobus jen několikrát spoj. Je to celkem 5 x za den, ale usiluje se o to aby všechny spoje jezdily až do vsi, kde stojí železná čekárna, kterou nechal udělat MNV v Počedělicích. Čekárnu udržuje Václav Jelen čj. 21 místní kovářský ve Volenicích.

Dne 17 listopadu napadl sníh a zůstal ležeti až přes vánoce i Nový rok.

1970

Letošní zima byla mírná, ale přesto všechno se sníh udržel, že byl ještě do konce února, 4 března ještě připadlo 25 cm nového. V březnu padal ještě celou noc a celý den. Silnice ku vsi od „Kříže" byla samé závěje, že autobus nemohl zajíždět do vsi. Chléb a housky, které jsou k nám dováženy denně čerstvé musel přivážet kvakův z JZD. Může byl -10° pod nulou.

Dne 8 března se slavilo MDŽ v Počedělicích a členky družstva dostávaly mýdlo voňavé a šátek na hlavu. Při hostině obsluhovali muži.

Dne 12 března nastalo oblevа a nastal sníh, který ležel 108 dní. (od 17 listopadu loňského roku.)

Na první jarní den 21. března se oteplilo na 8° tepla a zvířaty i květiny z krásti svá pospala.

Dne 26. března se oblačilo, ranní teplota klesla na -6°. Dne 28. března napadl asi 3 cm a fouhal studený vítr. Ještě i 4 dubna i 5 dubna si zařádilo apríl, když napadlo asi 5 cm sněhu.

Dne 6 dubna se začal stavět na polním mlatě vedle výjezdu přístřešek. Je to ocelová konstrukce a střecha je pokryta hliníkovým plechem. Tento přístřešek přikryje čističku na obilí i obilí které přivezou traktory od kombajnu na čištění.

Dne 4dubna začalo opravdu jaro i s velkou vodou. Dne 23 dubna přiletěly vlaštovky a bylo veseleji. Dne 25 dubna se vdávala Marie Fišerová čp 41. Vystudovala zemědělskou školu v Žaki a ve družstvu pracovala jako zootechnička. První žena zootechnička v našem JZD, proběží tuto funkci vždy dělal zásadně muž.

Dne 8 května zemřel Václav Kubáč čp. 23 ve věku 66 ti let a spopelněn byl v Mostěckém krematoriu. Václav Kubáč byl vařen matrikář, ochrnul a byl odkázán jen na synovu pomoc, na vozík a to trvalo celých šest let.

Dne 5 srpna zemřela Anna Budínská čp. 9 v požehnaném věku 87 let a bylo spopelněno v Mostěckém krematoriu.

Dne 18 srpna zemřel Karel Kozák čp 51 ve věku 64 let a spopelněn byl v Mostě.

Letošní rok byl bohatý na chmel, naše zelené zlato" který jezdili do Počedělic česat, česáči i družstevnice z Volenic. Chmel se začal česati již 20 srpna.

Dne 3 září zemřel Václav Jíšl čp. 34 po krátké nemoci ve věku 83 let. Pohřeb mu vypravilo rodina Jaroslava Petršilky, neb měl u nich svou světničku do smrti a spolužil byl v Mostecké krematoriu.

Dne 9 listopadu se přistěhoval do Volenic Miroslav Pick. Nastěhoval se do nově postavení družstevní bytovky. Pracoval jako hrabkovič a jeko šéfa v rostlinné výrobě.

Dne 23 listopadu se přestěhoval z družstevního bytu do nově přistaveného rodinného domku Václav Kubáč, který si postavil svépomocí.

Podle bořské správy v okresním časopise „Hlas" 4.pů. se se bude v noši obci dělat výbojkové pouliční osvětlení se dne 18. února opravdu začalo. Bylo na sloupy namontováno 18 menších kulatých svítek a 1 velká rozmístěných po obci. Celá naše vesnička je pěkně osvětlena jasným výbojkovým světlem.

Dne 21 února začal foukat studený vítr.
Dne 2 března klesla stůl teplomětu až na -18°. Ze 6 na 7 března napadl sníh a padal celou neděli že ho bylo 20 cm a mráz -15° pod nulou. Dne 11 března se strhla sněhová bouře že nebylo vidět přes silnici ani na druhý okraj silnice.

Dne 12 května zemřela v lounské nemocnici Marie Kremrová čp. 53 v požehnaném věku 88 let. V Lounech bylo postaveno nová obřadní síň, kde se koná rozloučení se zemřelými aby se nemuselo jezdit až do Mostu. V této obřadní síni mělo paní Kremrová jako první z Polenie své poslední rozloučení.

V květnu bylo teplé počasí, někdy až velká vedra. Ku příkladu dne 16 května se vyhouplo ruť až na 30° bylo. Toto vedro trvalo až do 21 května, kdy pršelo velká bouře a pršelo celé 4 dny. Vůbec se nor nemohlo ani úplně jednotit, jak bylo pole moké.

Dne 19 června se narodili v lounské nemocnici paní Evě Kubáčové čp. 38 dvojčátko. Jsou to dívka Dana a chlapec Miroslav. Je to v naší obci po 40 let od narození posledních dvojčat.

Dne 14 září se narodilo v lounské nemocnici Martina Purchartová čp. 14.

Dne 20 září zemřel Antonín Budinský ve věku 81 let a rozloučení bylo v obřadní síni v Lounech. Bydlel v malém domku u řeky Ohře. Každý rok když bylo velká voda, nikdy svůj domov neopustil, až tam byl sám jako na ostrově. A každá velká voda je označena nyskou na jeho domku. Paní Budinská po jeho smrti se přestěhovala do Černáče. Domek prodala panu Josefu Šimkovi z Ústí n/L. který si jej opravil, užívá jako rekreační domek a označení o výši vody dole

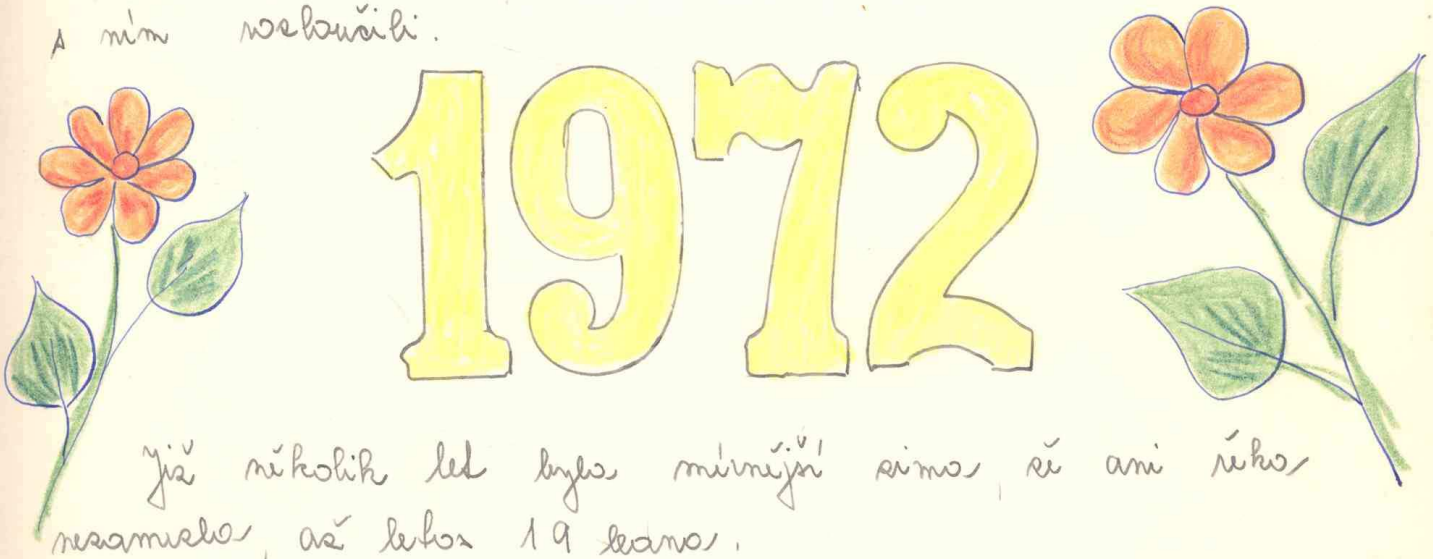
vokorárna.

Dne 26 listopadu byli v naší obci volby. Byli to volby Národní Fronty. V naší obci se zúčastnilo 110 voličů. Za starými lidmi kteří nemohou chodit nebo jsou nemocní se šlo s urnou až do bytu aby odvolili a tímto splnili svoji občanskou povinnost.

Při těchto volbách bylo ustanoveno komise volební.

členové komise: Bekiářko Jaroslav
Kuchař Jaroslav
Pavlovská Alena
Linhartová Jarmila.

Dne 16 prosince zemřel po dlouhé nemoci Bruno Antonín ož. 3d ve věku 64 let a v Lounech jsme se s ním rozloučili.

Již několik let bylo mírnější zima, ale ani léto nezamrzlo, až letos 19 ledna.

Dne 21 ledna, naposled sníh a mráz byl -4°.
Dne 1 března zemřela paní Marie Šimkovská ož 14 ve věku 78 let a její pozůstatky jsou uloženy na Radonském hřbitově.

Jaké je to jarní letos rozmarné do půli března byla slunečno, krásně a teplota až 17° teplo, a hned se dalo půle srpna, mrazivým větrem a -7° pod nulou.

Dne 19 dubna se narodilo v lounské nemocnici Jano Petrášková čp. 24.

V neděli 23 dubna bylo krásné teplé počasí, druhý den studený vítr a 26 dubna ráno mrzlo -4° až -6° pod nulou. Pomrzlo vyrostená zelenina na zahradě, stromy, jabka, hrušky ale hlavně meruňky, které měli letos hodně nasazených květů.

Dne 14 července zemřel František Kubíček čp. 94. Ranilo jej mrtvice v kuchyni na zahradce a když přišel přivolaný lékař, mohl jen konstatovat smrt.

Dne 10 srpna zemřel Václav Grunt čp. 2 ve věku 70 let. Oběsil se doma a žádný návěděl proč. Rozloučení se konalo v Lounské obřadní síni.

Od 1 října 1972 budou vydány změny jízdního řádu ČSAD. Na autobusové lince Louny - Vojnice - Libochovice budou provedeny změny ve větším rozsahu. Podnikové ČSAD v Lounech vydáváme proto jízdní řád linky Louny - Vojnice - Libochovice, který bude platit od 1 října t. roku. Podnikům a závodům v Lounech umožňuje tok ČSAD plné obsazení autobusů a všem cestujícím výhodnější autobusová spojení jak v pracovní dny, tak ve dnech pracovního klidu.

Jeden nový jízdní řád přiložíme a vydal jej M.N.V Počedělice - předseda Zdeněk Hejsl. 5.ří.
Od této doby jezdí každý spoj do Polenice až do vsi ke kopečce, kde zastávka. Je to pro lidi veliká úleva a výhoda, když příší nebo je

pliskanice se nemusí jít do vsi až ke „Kůši" na autobus.

V prosinci byl založen ve Volenicích Socialistický svaz mládeže (zkratka SSM.) který měl celkem 10 členů:

Předsedkyní:	Jarmila Linhartová	čp. 54
místopředseda:	Dagmar Volkmanová	čp. 49
hospodář:	Klement Kriener	čp. 50 6. pů
členové:	Jiří Linhart	čp. 54
	Václav Gunt	čp. 2
	Jitka Šlikorá	čp. 34
	Jaroslava Šlikorá	čp. 17
	Svobodová Marie	čp. 16
	Brady Cingl	čp. 1
	Bradyová Marie	čp. 1

Tento rok začal poměrně krásným počasím, že si člověk myslel, že je již jaro. Především ale ještě v únoru napadl sníh (první) 4 cm a teplota klesla na -4°. Jako zima měla přepodivné výkyvy že i námi teploty klesly na -8° až -10° mrazu, ale neměla to dlouhé trvání.

Dne 14 ledna zemřela paní Božena Kubíčková čp. 2 ve věku 41 let a pohřbení mělo v Lomské obřadní síni.

Dne 24 března se vyměňovali dráty po vsi na hlavní lince elektrického vedení jež k nám přivádí

elektrický proud. Z těchto důvodů bylo nosí obec bez proudu. Z elektrárny přivezli dva agregáty na výrobu elektřiny, které byly zapínány ráno a večer, hlavně aby se mohlo v kuchyni dojít elektrickými dojičkami a napájet dobytek. Tato provozní výroba proudu trvala celkem 11 dní.

Dne 16 března se vdávala Eva Gunthová čp 2 a bude si Adolfa Kobla z Loun. Hostinu měli v kulturní místnosti návozního výboru, kterou za tímto účelem si půjčili.

Dne 14 dubna se žénil Jaroslav Jelen, který měl oddavky na zámku v Libochovicích. Hostinu v hotelu též v Libochovicích. Jsou zase jiné způsoby svatebně než jaké jsme znyli v domácím prostředí.

JZD rozhodlo, že rozorají všechna louka ve Volenském kopcích a osází jinými produkty, jelikož seno- a otava dávají pro dobytek málo užitku, ale pro lidi obsadí půda se sušením a odvozem.

V obci se konaly i směny na úklid veřejného prostranství. Této směny se zúčastnil SSM dne 28 dubna za účasti 10 členů a odpracovali 50 hodin.

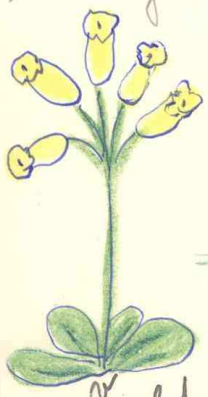
Na 1 máje po dlouhé době zase stojí ve vsi máj. Vysoký přes 20 m, který postavili svatební za pomoci hodinek. Krásně vyzdobenou majku hlídali přes půlnoc a hned v noci jim ji ořezat ukradli. Hned druhou noc stůl, nová, tu si potom líp hlídali až do Májové veselice kde máj vydražili a prodali.

Jelikož dosavadní prodejna potravin nevyhovovala, a to z několika důvodů, že jest umístěna ve dvoře čp. 4. a adaptována provizorně ze (sýpky) sálu, po velkých dohadech se konečně rozhodlo kde se postaví nová prodejna. Zbořením stodoly u čp. 16 se získalo v půli obci vhodné místo. Již v květnu se začaly vozit cihly, které brigádně vozili členové SSM a občané z Volenic. Na výstavbu prodejny bylo odhlasováno, že z každého pozemního čísla se odpracuje na prodejně celkem 12 hodin. Stavbu prodejny vede soudruh Malý Václav z Volenic čp. 13. 7. pů.

Dne 8 října, zemřel Adolf Špringl č.p. 5 ve věku 74 let a jest pochován na dosavadním hřbitově.

Dne 15 října, zemřela Anna Jiroušová čp. 42 a veškerá věc. jmění v Domech. Domek, ve kterém bydlela, byl prodán k rekreačním účelům.

V letošním roce bylo, dosti příznivé, úroda brambor i řepy, což se za pomoci bramborových i řepných kombajnů při příznivém počasí sklidilo včas.

1974

V letošním roce je tomu 25 let co bylo založeno Jednotné zemědělské družstvo ve Volenicích. K příležitosti tohoto výročí byli odměněni družstevníci a družstevnice dárkem (věcná prémie a diplomy) za obětavou

jubilanti pro JZD za uplynulých 25 let.
Jsou to tito občané:

Šlikorá Anna	čp 8	Vach Josef	čp 49
Špringlová Anna	čp 5	Špringl Jan	čp. 5
Linhartová Marie	čp 54	Janoš Jaroslav	čp 17
Brůnová Marie	čp 12	Jelen Václav	čp 21
Gunt František	čp 12	Postýlek Karel	čp 25
Pavlovský Václav	čp 20	Pavlovská Ludmila	čp 20
Vach Václav	čp 27	Moravcová Anna	čp 29
Kučírová Anna	čp 1	Linhartová Marie	čp 40

Předsedenstvo JZD: ing Bohumil Pernička, Pavlovská Alena, Filip Bedřich, Kubáčková Jarmila, Kubová Alena, Kamírová Věra, Rus Václav, Babuška Václav a Špringl Jan.

V JZD se začalo také s vyplácením mzdy jiným způsobem než dříve, kdy se vyplácelo za jednotku založené a potom se dobíralo podle hospodaření a výnosu. Dnes se vyplácí plný plat za celou jednotku nejednou a jest to jistá odměna, která odpovídá odměňování dělníků v továrnách.

Na letošního prvního máje se členové SSM činili postavili si hned dvě mejdly, které si nakoupili v Lenoncích v lese. V noci si vyšli do sousedních obcí a tím získali ještě dalších dvě mejdly, takže v kopličky stálí celkem čtyři mejdly. Hlídat museli se dne i v noci aby jim je zase nezkradli. Na mejdlové zábavě je vydražili a ihned je mový majitel ponasil aby již nemusel hlídat, protože zájem byl stále veliký nesmyl mejdlu třebo již pozdravou.

Dne 15 května zemřela cestou z pracoviště náhlým infarktem paní Marie Šlikorá čj 43 ve věku 64 let. Dámě ji občané doprovodili již motorem a v Lounské obřadní síni jsme se s ní rozloučili. Na každé takovéto rozloučení jezdí autobus, který pozůstalí objednají aby mohli občané z bojného pořadu jeti.

Výstavba pracoviště se bohužel pozastavila, jelikož nebyli dodány střešní a stropní panely.

Letos se dělal na silnici nový asfaltový povlak, který byl zahrnut do celoročního programu. Byla nově položena silnice od „Kůže" až do vsi, přes náves a kolem humen. Též kolem kapličky, kde se otáčí autobus. Ještě se udělala, aby nová bezprašná silnice až ke hřbitovu, což bylo velmi nutné.

Dne 11 srpna zemřela nejstarší občanka (zde pohřbená) paní Jana Šaurková čj. 17 ve věku 90 let.

Dne 14 září měla naše dcera Jarmila Linhartová svatbu v Libochovicích v zámku ale hostina byla doma.

Podzimní práce letošního roku byly špatné. Dosti pršelo a řepu od kombajnu vozily traktory, které vyhnaly hodně bláta z pole na silnici, že potom musel umývat hrnčíř vůz aby bylo bezpečně sjízdné. Sklizeň řepy zajišťovalo pomocí armády Lounské posádky, též odvážely vojenskými nákladními auty.

Aby ne sních a při sklizni řepy měli dostatečně ulehčenou práci s vařením. Dovážel se do vsi oběd z Počedělic ze školy, který se prodělo 4 Kčs.

179

Dne 9 prosince vystoupila řeka Ohře ze svých břehů, že nebylo možno jíti ani do Radonic, neb bylo zatopeno dříve celé louky i celý les. Vystoupila znovu, proto i sousedé se mají mostovskými nechranickou přikazu půjčili dovsi i s orgány VB, kdy prosáknky, že se hladina vody ještě více zvedne asi o 1/2 metru. Tímto chtěli upozornit občany co bydlí blíže řeky Ohře, aby byli v případě nutnosti se vystěhovat. Autobus pravidelné linky musel dělat objíždku přes Levousy - Slověnín do Loun. Dolina voda ještě více stoupla a v Levouších teklo přes silnici, takže autobus musel objíždět zase jiným směrem. Ta přes Jiřetín a Nečichy do Loun. Rozlitá voda v polích se udržela dlouho vlivem podzimních dešťů bylo jaro znovu namočeno. Tento stav vody trval přes Nový rok, že ani řeka Ohře letošní zimu nezamrzla.

Po puvodní panice na povodňové práce se pokračují. Je již celá zakopaná a udělaná ochranná hráz.

Majitelé aut v naší obci:

Volkman Stanislav čp 47
Kubáč Václav čp 23
Jelen Václav čp 21
Pavlovská Alena čp 20
Kelich Milan čp 50
Linhart Jiří čp 54
Petrášek Josef čp. 34
Flik Jiří čp 43
Purchart Adolf čp. 15

1975

Letošní zima byla proti jiným rokům teplá, sněhu jen tak poprašek, který neměl dlouhého trvání.

Jak jsem již uváděla, že v JZD jsou sloučeny tři obce a to: Volenice, Orasice a Počedělice se nyní ještě JZD rozrostlo a to kooperačním sdružením vesnic a to jsou tyto vesnice: Volenice, Orasice, Počedělice, Koštice, Jiřeno, Chožov, Mnichův Týnec, Želevice, Vojnice a Vojničky tak že obhospodařují společně celkem 4.200 ha polí. Hlavním předsedou je soudruh Prchal z Koštic. Jezdí po všech JZD kooperačním autem (osobní Moskvič), které je stále k dispozici.

Dne 11 února se platilo, domovní daň, tu platí každý majitel domu = Národnímu výboru. Každý kdo má doma psa, také zaplatil za známku 3 Kčs, kterou je připevněna na obojku, aby se vědělo odkud pes pochází. Na této známce je totiž vyraženo číslo a jméno obce ze které pes je. 8.př. 9.př.

Dne 13 února se přistěhoval do družstevní bytovky po panu Pickovy pan Šťastný z Poděbrad a hned i se svou manželkou v JZD koupil v krávíně dobytek. Dne 17 února klesla teplota na 10°C pod nulou, ale moc trval jen několik dní.

Dne 17 ~~února~~ března konala se oslava MDŽ v Poříčkách v letošním roce se též oslavuje Mezinárodní rok ženy a u této příležitosti obdržela každá žena zaměstnaná v JZD 50,- Kčs (slovy padesát korun) aby si koupila nějaký dárek dle svého výběru.

Při letošní poměrně teplé zimě se mohlo jeti brzy do polí, připravovat půdu k setí obilí, řepky a podobně. Každý rok se půda hnojí. Hnojí se chlívskou mrvou a umělým hnojivem. Letos se chlívská mrva složí z celé fůry na jednu velkou kopku, až je takových kopek po celém honu. Potom se na tu kopku nasype hnojivo dá nádobě zapálí a odstřelí. Hnůj vyletí několik metrů do výšky. Jest to rychlejší, než s vidlemi rozhazovat, každý kousek hnoje. Umělá hnojiva se rozvážejí na přískovacích strojích, které tahal po polích traktor. Až letos dne 13 března ve Volenicích první v kooperačním sdružení se přískovalo letadlem.

Dne 21 března bylo krásné sluneční počasí a teplota 8° - 10°C teplo nad nulou. Druhý den 22 května bylo ráno bylo - 6° C pod nulou a sněžilo. Během dne sníh roztál. Jest to vzácný výkyv nebo rozmar přírody.

Dne 26 března se narodil v Roudnické porodnici Pavel Kelich čp. 50. Dnes se též konal zájezd do Prahy na výstavu květin. Tento zájezd pořádalo místní KSČ se všemi spojenými obcemi.

Dne 31 března o pondělí velikonoční padal déšť se sněhem. Staré přísloví říká: „Vánoce na ledě, velikonoce na blátě." Vy také na tom blátě byli.

Dne 4 dubna v naší obci v parku blíže čekárny na autobus byl postaven „květ republiky". Podobou je to květ v národních barvách, kdyže fouká vítr, tak horní polovina se točí. Před květem na zemi stojí tři římské desítky (XXX) též v národních barvách, jsou tři to, je to celkem třicet - třicet let co je naše země osvobozena Sovětskou armádou od německých vojsk. Je to jako pomníček, který stojí v každé obci. Tento květ postavili tito Volenští občané:

Petrželka	Jaroslav	čp 43
Jelen	Václav	čp 21
Douša,	Václav	čp. 50
Jaroš	Jaroslav	čp. 17

10. př.

Dne 10 dubna se konalo na počest osvobození 30 výročí role ve Volenicích na MNV slavnostní schůze. Zúčastnili se jí občané z Volenic, též soudruh přišel soudruh Zdeněk Hejsl z Pořídělic, který sem k nám přijel. Na této schůzi předsedal soudruh Jelen Václav z Volenic, který je předsedou občanského výboru. Zhodnotil co se za uplynulých třicet let v naší obci vybudovalo a zvelebilo. K tomuto třicátému výročí se upravila brigádnicky naves a její okolí. Opravilo se hasičská zbrojnice a nově obílila, novou barvou se natřela čekárna na autobus a upravilo prostranství 11. př.

před novou prodejnou. Celkem se odpracovalo 350 hodin. Občané i svoje rodinné domky opravily a plánují se i výsadba různých keřů v parku.

Dne 12 dubna začali před prodejnou kopat studnu. Studnu kopali: Vojtěch Ulik čp. 17
Jaroslav Jaroš čp. 17
Jaroslav Fridrich čp. 18
Jaroslav Petrželka, čp. 43
Jiří Linhart čp. 74 můj manžel

který první ve třech metrech hloubky přišel na vodu. Je celkem 4,5 m hluboká a za tři dny byla hotová i s vykrušením.

Na přelomu května, tak jako každým rokem se odjíždělo autobusem do Loun na závody a do přírodu.

Jako loni, tak i letos členové SSM postavili na 1 máje májku. Na 8 května připravili taneční zábavu na MNV s občerstvením a tombolou. Jako první cenu v tombole byla máj, kterou vyhrál jiří Ulih a prodal ji zase za lóher rumu Josefu Petrželkovi z Volenic.

V Počedělicích se konala veřejná slavnostní schůze občanů na počest 30 výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a vzniku 30 let národních výborů. Jako hosté se zúčastnili 14. pů.

soudruh Bělský za OV KSČ
-"- Brejla
-"- ing Perutka za JZD
-"- Jaroslav Petrželka za KSČ
-"- Hauer za Zemědělskou správu
-"- Zdeněk Hejzl za MNV

188

V roce 1945 dne 5 května, jako zakládající členové MNV byli tito občané.

Za obec Volenice: Petrášilka, Jaroslav čp. 36
Petrášilka, Josef čp. 50
Budinský František čp. 6
Franc Jan čp. 4
Linhart Antonín čp. 40

Za obec Orasice: Stehlík
Hnilica, Jaroslav
Prošek, Miroslav

Za obec Pořadělice: Kelner Josef
Ulrich František

V roce 1954 ve Volenicích byl prvním předsedou JZD Landa, Antonín. Ve Volenicích nebylo zavedena elektřina, která se zavádělo až v roce 19 do všech domovů. V roce 1960 bylo sloučeno MNV
V roce 1961 bylo sloučeno JZD

Pracovalo se všem poslancům MNV dobře a žádný nebyl z nich konsolidován.

Ve Volenicích byla zhotovena komunikace v hodnotě 110 tisíc korun. K 1. 8. 1975 má být otevřena prodejna v hodnotě 365 až 495 tisíc korun. Na této prodejně se již pracuje. Toto je menší schéma prací a událostí ve Volenicích.

U příležitosti založení MNV byli odměněni medojlí k tomuto účelu vydanou tito členové:

Za Volenice Linhart Antonín čp. 40
Jelen Václav čp. 21
Petrášilka Jaroslav čp 34

Za Počedělice: Červený
Uhlyrek František in memoriam
Kamýk Alois

Za Orosice: Hnilica Jaroslav
Krejčík Karel in memoriam

Na návrh KSČ byli odměněni medojlí:
Zdeněk Hejsl - Počedělice
Miroslav Prošek - Orosice
Uhlrich Václav - Počedělice

Čestné uznání předsedovi Zdeňkovi Hejslovi za MNV.
Diplom pro MNV k 30 výročí za příkladné plnění úkolů a politicko-výchovnou práci.
JZD byl udělen Čestný titul Slovenského národního povstání od vlády a ústředního svazu rolníků.
Diplom převzal za JZD předseda ing Benetka.
Po této slavnostní schůzi byla taneční zábava až do 4 hodin do rána. Z Volenic přijeli občané autobusem a celkem bylo v Počedělicích na této slavnosti 93 občanů.

Dne 16 května uspořádalo JZD pro své členy, kteří jsou již v důchodu, pracují ještě v JZD. JZD jim platí mzdu za vykonanou práci v JZD, ale ještě dostávají plat od státu, který jim přináší listonoška každý měsíc v roce. Tento důchod je změřen z celoživotní práce každého důchodce. Zájezd byl pro všechny zadarmo, vše platilo JZD. Prohlédli si Prahu, nakoupili nákupy a večer byli na divadelním představení v Karlíně.

Ještě musím dodati že dne 25 ledna 1975 se konal První dušitelní ples JZD „Ohře" se sídlem v Počedělicích. Na plese hrála hudba „Podlesanka". Ples se konal v Kulturním domě v Počedělicích vstupné bylo 10'- Kčs. Tančilo se a hudba vyhrávala až do 4 hodin do rána. Ples byl pouze pro zvané.

Počasí v máji jest studené a dosti ruší. Říká se studený máj - ve stodole ráj.
Dne 31 května SSM pořádal pro menší děti, dětské odpoledne. Děti závodily v pytlích v jízdě na kole, v hodu granátem a ti úplně nejmenší závodily se svými kočárky, což bylo nejvtipnější. Vítěz dostal čokoládového medvěda nebo čokoládu. Dětem se tato zábava líbila, neb bylo k jejich svátku mezinárodního dne dětí.

JZD se rozhodlo, že se znovu ve Volenicích postaví nová chmelnice. Také s výstavbou letos započali na žatecku jí pro letošek stojí 15 hektarů. Staví se novým způsobem, aby z jedné „babky" chmele to je z jednoho keře chmele se mohli rozdělit dvě a dvě pušiny. Ty se potom zavedou na natažené drátky, aby se pnuly do výše. Tímto zavádění chmele vyrůstají z jedné babky dva štoky, čímž se dosáhne větších výnosů chmele. V dohledné době je plánováno i s postavením nové sušičky chmele u nás ve Volenicích, má státi za naším domkem čp. 54 a pod kravínem.

Léto se přihlásilo s dosti teplým počasím. Dne 9 července v poledne na slunci bylo naměřeno +36° C. Dne 23 července pořádalo JZD pro svoje družstevníky zájezd. Jeli na Moravu do Rožnova pod Radhoštěm, Kinova, Valašského Meziříčí a ještě různá místa, kde byli celkem tři dny.

Obilí na poli je pěkné, vysoké při teplém letním počasí slibuje dobrou úrodu. V kříži je celý lán (hon) pšenice ve výměře 90 hektarů. Na sklizeň vyjelo pět kombajnů. Sklizeň šla pěkně a jezdilo se do hodně pozdních hodin večer. Hekt. výn. 44,25 q.

V soutěži kombajnérů a výkony z kooperace se zúčastnili tito kombajnéři: 16. pů.

Babuška – Kuchař
Koubek – Filip
Vildomec

a dosáhli od začátku žní nejlepších výsledků.

Kombajnéři ze SRV (Sjednocená rostlinná výroba)

Prosiec: František Smrž
Josef Zelenka
Fajfar
Josef Kotnar
Antonín Cíl
Karfík

V této skupině dosáhli od začátku žní do 4 srpna nejlepších výkonů.

Dne 11. 8. v krajském časopise „Průboj" jsme
se mohli dočíst, že za víkend padl více než 100 ha
lán pšenice. Jaké je to pravda, že za sobotu a
neděli byla pšenice kombajny sklizena. Sklidilo
se 3.982,50 qt. 17. pů.

V průboze jsme byli pochváleni vystižích se jmenovaného časopisu.
Jak se říká po dobré práci - dobrá zábava,
tak i družstevníci se podle toho zařídili. Dobrou
sklizeň oslavili dne 14 srpna na „Dožínkové veselici"
v Kulturním domě v Počedělicích.

Dne 16 srpna se ke kravínu sešlo dovážet
na stavbu sušárny chmele železná konstrukce a
strojní zařízení. Všechno toto zařízení bylo převezeno
z továrny „Dakona" Kinov okres Buntál vlakem
až do Kadaně. Z Kadaňského nádraží jsme náhladním
autem a traktory LTZ na stavbu do Vsenic.

Dne 23 srpna byli pozváni všichni kronikáři
z Lounska na zájezd. Jeli jsme do Prahy na výsta-
vu kronik, která byla v Národním muzeu. Sta-
věli jsme se na letišti v Praze a zpáteční cestě
v Národopisném muzeu ve Třebíži. Veškeré výdaje
hradilo okresní muzeum v Lounech. 18. pů

Při teplém počasí ještě 18 září stoupl teploměr
bylo na 30° C tepla.

Dne 1 října šel na vojnu na dva roky
můj syn Jiří Linhart. Narukoval do Olomouce,
aby splnil svoji vojenskou povinnost.

Dne 2 října navečer byl ranění mrtvicí pan František Moravec čp. 24. Všechny oživující pokusy byly marné a přivolaný lékař mohl jen konstatovat smrt. Byl to dlouholetý cestář a Volenský kronikář, již v důchodu a bylo mu 67 let. Rozloučení měl v obřadní síni v Lounech.

Ještě začátek října bylo krásné počasí. V JZD 9 října skončilo sklizeň cukrovky a druhý den ráno již bylo na nule. Cukrovka byla ve Volenicích zaseta na 44 hektarech.

Dne 21 října ráno byl mrazík -3° C. Jsou obavy aby nezačala brzy zima.

Práce na posledním nyní vede Václav Jelen čp. 21. S pomocí těchto občanů:

Malý Václav
Jarolím Jaroslav
Petržilka Jaroslav
Petržilka Josef
Moravec František
Kříženec Václav a celá řada Volenských občanů.

Vodoinstalace a klempířské práce kovodílna Jeperlice, rozvod topení a radiátorů obec Třešín
Holeman Václav, Smetana Antonín a Naiman Josef
Topenářské práce učňovské středisko Louny
Elektrikářské práce z elektrárny Louny.

Uvnitř jsou na podlaze dlaždice, vše se natírá barvou, okna výlohy. Prodejna se bude vytápět elektrickým topením, které je

Šelik Jiří
Šelik Vojtěch
Linhart Jiří
Kaše Antonín

po celé prodejně i ve skladech zavedeno. Topit se bude uhlím. Dne 20 listopadu přivezli z Jednoty z Podbořan zařízení do prodejny. Moderní regály na zboží, prodejní pulty a mrazící pult. Židle a stoly, to zase na zařízení pro vedoucí prodejny, aby měla, kde vést účetní knihy a doklady o prodeji.

Dne 23 listopadu byl hon na zajíce ve všech třech obcích Volenice, Orasice a Počedělice Ranní mráz byl -3°C, takže se v polích dobře chodilo. Na tomto honě zastřelili 170 zajíců a též jednoho lišáka.

Dne 11 prosince zemřel Josef Šourek čp 37 ve věku 90 let. Rozloučení s ním bylo v obřadní síni města Loun.

Dne 13 prosince oslavil své 90 narozeniny pan Josef Kučera čp. 3. Nyní po smrti Josefa Šourka je to nejstarší občan z Volenic.

Začíná zima, ale jen podle kalendáře, žádný sníh, ani žádné velké mrazy. Až teprve dne 19 prosince byl trošku větší mráz -12°C ale hned druhý den ráno pouze -2°C a zase bylo po mrazech.

Vánoční svátky byli jako ve znamení jara, a né zimy, jak mají správně být.

1976

Letošní rok začal ve znamení větru, lépe řečeno vichřice. Ze 3 ledna na 4 ledna v noci se přehnala přes naší vesnici větrná vichřice. Podle zpráv v novinách ve světě řádila rychlostí 120 km za hodinu. Nad kravínem je skok nařezané skály a ta byla nalétaná po celé vsi. Náš dvůr je nejblíže, to jsme měli skály nejvíce.

Aby měli rodiče, kteří pracují v JZD postaráno o své malé děti do věku 6 let a jsou zaměstnáni v JZD byla postavena v Košticích nová mateřská školka. Je pro 60 dětí, počítá se s tím, že do Koštic budou přijíždět děti autobusem z obcí kooperačního sdružení. To jest z obcí Volenice, Poředělice a Orosice. Je to krásný dar šesté pětiletky a naplňování XV. sjezdu Komunistické strany československa. Jsou tam stovky dětí z Volenic a moc se jim tam líbí. V Košticích je paní učitelka, odvede k autobusu, čeká až odjedou. Ve Volenicích zase na ně čekají rodiče. V přízemí přízemních plastech na slavnostní

oteření, který jsem objevila, až při skutečném počátku zakájení, jest-li se může říci vyučování ve školce a to bylo 4 ledna. Příl. č 19

Dne 5. ledna padal sníh s deštěm, teplota rána -6°C.

Dne 11. ledna, zdejší Myslivecká společnost měla odchyt živých zajíců. Zajíci posílali do Francie v dřevěných bednách. Do každé bedny se dalo seno a kuřgán, aby měl zajíc co chroupat.

Družstvo pro své družstevníky, má též rekreaci. Na tuto rekreaci se jezdí na jeden týden, nejlepší pracovníci družstva zdarma. Vše platí JZD i cestu vlakem nebo autobusem. Jezdí se do Prahy, Karlových Varů, Mariánských Lázní, do Tater na Slovensko, Luhačovic nebo Beskyd a ještě jiná místa naší krásné vlasti.

Příl.

Okolo 16 ledna se zvedla hladina Ohře. Voda se vylila i na „Podskalí" kde zůstalo velké louže. Dne 23. ledna byl pěkný mráz -15°C a na této louži si mohly děti zabruslit, neb řeka Ohře k tomuto účelu vůbec letos nechtěla zamrznout.

Dne 23 ledna v Kulturním domě v Počedělicích pořádalo JZD „Ohře" svůj II Družstevní ples. Hrálo, tam kapela T.J. Sokol Leneševice. Vstup 10-Kčs. Tančilo se až do 4 hodin do rána. Příl. č 20

Konečné úpravy a dekorace prodejny jsou v konci. Začalo se odvážet zboží ze stávající budovy co byla provizorně předělána ze sálu.

V tamto sále se prodávalo Žleb a u Franců čp 4 se prodávalo po mnoho let. Podle vyprávění pana Jana Franca obchod měl nejdříve Josef Heller po něm František Heller což bylo dvě pokolení. Jest to stále v rodě neb matka nynějšího Franca se svobodna se jmenovala Hellerová. Otec Jana Franca byl Antonín Franc který prodával od roku 1902 až do roku 1934. Po něm obchod převzal sám Jan Franc a prodávalo se u Franců čp 4 až do 6 února letošního roku. Všechny potraviny a zboží v prodejně působkovali za dva dny nynější vedoucí a prodavačka paní Jana Petříčková se svým manželem Josefem, za pomoci rodičů Jaroslava a Barbory Petříčkových. Zboží převáželi na dvoukolové káře. Další dva dny zboží vybalovali a rovnali do regálu. Vše vonělo ještě čerstvou omítkou a vápnem, ale vystavení zboží šlo na první kupce. Moc jsem se snažila, abych první nákup nakoupila já. Povedlo se. Dne 11. února ráno v 7 hodin, bez hudby a bez oslav se otevřely první dveře pro nakupující občany naší obce. Krásná, nová prodejna zahájila. První bylo prodáno zboží za 2,100,- Kčs. Výstavba prodejny započala s demolicí Navarovic stodoly dne 1.4.73 se samotnou výstavbou započato 14.7.1973 celkem se odpracovalo na výstavbě prodejny 10.026 hodin.

Příl č 21

O výstavbu prodejny se zasloužily: Jelen Václav čp 21 Malý Václav čp 53, Javůrek Jaroslav čp 17, Petrželka Jaroslav čp 34, Petrželka Josef čp 34, Linhart Jiří čp 54, Moravec František čp 2, Flek Jiří čp 43, Flek Vojtěch čp 17 Koše Antonín čp 22; Kučera Václav čp 31 a řada dalších občanů z místa.

Dále se na výstavbě podílelo OSP Louny elektroinstalace, vodoinstalace, a klempířské práce, kovodílna Teplice rozvod ústředního topení a zedníci z obce Kůsín Holeman Václav, Smetana Antonín Naiman Josef.

Stavba byla dokončena jako dar k 30 výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou.

Dne 4 března se začaly kopat základy k čásačce chmele, také se loni naplánovalo a letos se začíná stavět.

Dne 8 března se slaví MDŽ v Poděbradech. Ženy, které pracují ale i důchodkyně jsou pozvány. Hraje hudba i o občerstvení je postaráno. To zajišťují muži v bílých zástěrkách. Jako dárek každá žena obdržela 50,- Kčs.

Dne 18. března zemřel Josef Kučera čp. 3. Zemřel ve věku 91 let. V Lounské obřadní síni se s ním obřadní Polenice rozloučili. K tomuto účelu objednalo paní Kučerová autobus.

Příl. č 22

Již jsme si mysleli, že je se zimou konec, když je 19. březen a svátek Josefa. Jenže tento den sněžilo ráno sněžit, a sněžilo celý den velmi husté. Napadlo 11 cm sněhu. Sníh byl mokrý, ale do rána zmrzl, neb ještě 23 března byla ráno teplota −10°C.
V příloze se snažím na fotografii ukázat jak vypadaly stromy pod touto pozdní sněhovou přikrývkou.
V těchto dnech již družstevníci začínaly chystat půdu k setí obilovin.

Dne 1 dubna začali družstevníci stavět na „Zahrádkách" další kus chmelnice na rozloze 5,90 ha.

Dne 8. dubna se začalo stavět elektrická linka. Ta se napojí za vsí na hlavní linku. Již stavní sloupy. Vede okolo Kuchařovic čp 50 přes pole kolem čp 51 k nové sušárce chmele, kde bude stát transformátor pro přívod elektrického proudu pro sušárku a sušičku chmele.

Ještě s tou zimou není konec. Přiblížilo se dne 22. dubna ráno s mrazíkem −6°C. Takové počasí již chodí několik let, vždy když kvetou ovocné stromy. Letos to jsou meruňky a třešně. Uvidíme jak to s nimi bude když je počasí tak divné snad se zlepší neb přichází můj měsíc květů a všeho krásného.

Dne 12. dubna byl zahájen XV sjezd KSČ v Praze. Každý sledoval v televizi jeho průběh. U příležitosti sjezdu se uspořadalo veřejné

prostranství a kolem budov JZD aby i naše obec přispěla tou trochou práce na zvelebení obce a cestu XV sjezdu KSČ.

Na prvního máje jel autobus do Loun. Občané a pionýři jeli do průvodu oslavit letošní 1 máj a pozdravit slavné májové dny 5 a 9 květen den osvobození slavnou Sovětskou armádou uplynulo jednatřicet let. Co stačilo pouhých jednatřicet let aby náš lid pod vedením KSČ využil historické šance a přetvořil severočeský kraj k nepoznání. Kraj zkrásněl a zmohutněl. Stal se krajem práce a štěstí. Znovu se to může říci i o naší vesničce. Kolem teče řeka Ohře. V širších sítokách teče volně a tiše. Vesnice je položena na rovině a za vsí skýtá překrásný pohled na České středohoří. Je zde krásně v létě u vody. V pravém létě lidský pot pomáhá vzkvétat dobré úrodě a v pesnu chleba jako by bylo i kus srdce družstevníků.

To jaro před jednatřicati léty to si pospíšilo. Louky se zelenaly a u vody kvetly blatouchy. Skřivan zpíval vysoko nad polem. Celý ten překrásný kraj jako by se chystal na velký svátek. Něco se dělo a sílilo to dospělí nám neřekli. Nad krajem přelétávalo letadlo a v lesích zavládl činnost partyzánů. Hlupy fašistických vojáků roztroušených po lesích byli nebezpečné.

A potom přijeli. Na tancích, koních i povozech všeho druhu. Znavení bojem a cestou, zapůšení ve tváři, ale s úsměvy na tvářích.

Lidé jim dávali občerstvení a bytíci šeříku, padly do rukou mužů s pěticípou hvězdou. Všude slavnostní vzbání. Kvetli šeříky a jaro si pospíšilo a nezastavilo ani jejich vůni.

Tak asi to bylo před jednatřiceti lety, kdy mě bylo čtrnáct let.

Jakou vzácností byl 4 května kapr. Kterého chytil Douša Václav v řece Ohři, při jeho váze 7- kg a délce 76 cm. Příl. 23

Dne 8 května začali natírat konstrukci pro stavbu čásárky 2 bakyňkami ze Žatce. Jezdili sem autem a pracovali až do večerních hodin. Konstrukce pro čásárku je z továrny „Dakona" Kinov okres Buntál. Generální dodavatel chmelařství Žatec. Vnitřní zařízení vzduchotechniku vyrobil výrobce „Agrostroj" B Prostějov.

Letošní květen je teplý neb denní teploty dosahují až 27° C.

Dne 6 června pořádal SSM pro malé děti dětské odpoledne. Různé hry, běh v pytlích, jízda na kole, ale co nejpomaleji a pro nejmenší děvčátka závod s kočárkem a v něm svoji oblíbenou panenku. Za odměnu vítězům byla čokoláda, nebo lízátko. Déšť pokazil pěkné odpoledne, každý utíkal honem domů se schovat.

Dne 10. června si vzali manželé Jan a Jana Špinglovi čp. 7 domů dvojčátka, dva chlapci Petra a Pavla. Chlapci adoptovali, to jest vzali si je za vlastní syny. Doma již mají tohé adoptovaného syna Jana, takže mají již tři chlapci a které se pěkně starají.

Dne 15 června bylo teplota 30°C bylo.
Dne 19 června se vdávala Marie Vandušková čp 36 manžel jest z Loun.

Dne 24 června byli dušsteníci zájezdem na Slovensku, celkem 5 dní. Moc se jim zájezd líbil, neb v naší ČSSR je mnoho krásných míst.

Dne 5 července se začalo montovat česačku na chmel. Práce probíhaly velmi rychlým tempem, neb vedení JZD chtělo ještě letos zařít na této česačce chmel.

Léto je suché. Naposledy trochu pršelo 23. května. Vše usychá, louče krátká slámo, klasy obilí nevzkle a chudý klas. Vedra jsou přímo tropická dne 17 července v poledne na slunci ukazoval teploměr 38°C bylo. Druhý den nám 18 července v 1/2 hodině dosáhla stupň 30° nad nulou.

Stavbu česačky zvládali ještě než dozrály špičky na chmelnici. Na velké sucho chmel celkem pěkný. Dovážel se do Volenic na česačku traktory s Počedělic. Česačku obsluhovalo lidí, kteří dojíždělí z Loun do Volenic autobusem. Stejné zařízení jako je mazání a s pravý chod česačky

měl jako hlavní náplň své práce Jaroslav Jelen z Volenic. Načesaný chmel se v žocích (žok = velký pytel) odvážel traktorem na sušičku do Počedělic, na příští rok se bude již i u nás chmel sušit.

Ve Volenicích se letos první česal chmel ručně na chmelnici. Jak jsem již psala, že se nově postavilo chmelnice, tak se z ní první "bobulky" chmelu česaly do košů a nůší. Za načesaný věrtel chmele platilo JZD 4 Kčs a za chmel načesaný ručně v neděli 11 Kčs. Je to slušný výdělek a pilné ruce některé ženy načesaly denně 14–16 věrtelů. Žok chmele byl někdy jen do poloviny, neboť nad polovinu konstrukce chmelnice vysoký. Jen málo kterému se podařilo vyrůst až na horu, na chmelnicí síť.

S příchodem připravovaných voleb se již seznamovali občané v předvolebních schůzích.

Dne 24 září se konala v Počedělicích předvolební schůze. Schůzi zahájil s Ťock z Počedělic. Po úvodním přivítání všech kandidátů, hostí a občanů se rozezvučela hudba a zarecitovali básně členové skupiny "ÚDĚRKA" z Žlun. Potom předseda Zdeněk Hejzl zhodnotil práce za celé volební období 1972–1976. V prvé řadě dokončení provozovny v hodnotě 490 tisíc korun. Všem kteří se svou prací

přičinily o stavbu prostě veřejný dík. Jmenovitě z této schůze vrátit aby se někdo necítil urážen že nebyl veřejně jmenován a čten.

Nový volební program 1976 – 1981.
Příspěvek na životní úroveň našich lidí.
Zvyšovat účast voličů:
1) idově výchovná činnost
2) oblast politicko organizační činnost
3.) ekonomicko sociální výše
4.) úkoly v akci Z
5.) zvyšovat životní úroveň
6.) zlepšit vnější vzhled obce.
7.) 1976 – 1978 opravit MNV ve Volenicích.

Na této schůzi se představili kandidáti do MNV,
Též kandidát za, ONV Štýbr Josef, Kostice
– " – NF Ing Josef Pivo-
– " – Zemědělský návod Miroslav Kučera.

Kandidáti do MNV jsou:

Volenice:	Prosice:	Počátělice:
Antonín Kos	Bedřich Filip	Milada Hauptmanglová
Josef Petrášek	Jan Kovařík	Jana Fuková
Anna Puchartová	Miroslav Prošek	Zdeněk Flejšl
Václava Svobodová	Václav Šlik	Alois Kamýk
Václav Jelen	Bedřich Klimt	Lenka Kujová
		Stanislav Lukovský
		Václav Ulrich

Po skončení schůze byla taneční zábava až do 2 hodin v noci.

Volby se budou konat 22 a 23 října. K tomuto dni bylo mnoho přípravy. Každý chceme aby průběh voleb byl dobrý. Před volbami chodili dva občané do každého domu v obci a zvali všechny voliči, kdy se mají dostavit k volbám. V naší obci byla volební místnost v budově MNV. Na stole připravena urna a hlasovací lístky. V pozadí vlajková výzdoba a ani květina na stole nechyběla.

Volební místnost byla otevřena 22 října ve 14 hod. V prvních minutách otevření volební místnosti již začali chodit první voliči. Byli to hlavně kmeči a dojičky z krávína, měli zájem o zdárný průběh voleb a chtěli svoji občanskou povinnost vůči splnit. Když přijel autobus po 15 hodině bylo odvoleno na 60%. S příjezdem dalšího autobusu v 17,15 hodin bylo odvoleno na 98%. chyběli jen dva občané a ti přijeli v 19,30 znovu autobusem. V naší obci bylo nejdříve odvoleno na 100% z těch obcí co patří pod MNV. V naší obci 111 voličů a volilo 115 ostatní tři na volební průkaz. Nejmladší voliči byli členové SSM, hlavně děvčata, která přišla k volbám společně.

Volby proběhli ve velmi srdečném ovzduší. Někteří občané se sdružili delší čas aby si tu chvíli po sousedsku pobesedovali.

Urna musela, zůstat ve volební místnosti

nepovšimnuta a zablokována až do druhého dne, kdy se teprve otvírala a sčítali se lístky klasovací. Hlídala se celou noc, dvěma občany z Volnice Josefem Petráškem a Milanem Kelichem. Ráno se všechny volební lístky sčítaly a výsledek jednohlasně na 100 %.

Při průběhu voleb byla zvolena volební komise. V této komisi jsem zasedala i já. První volební komise bylo všem voličům dát volební lístky a seznámit je jak mají správně volit. Žádný u nás nepovažil možnosti jít do vedlejší místnosti a v klasovacím lístku přepisovat nebo škrtat. Byly to spíše volby veřejné než tajné.

V příloze přikládám nějaké fotografie.

Po přímo tropických vedrech se letos urodilo celostátně málo brambor. Na zimní uskladnění bylo jen omezené množství, aby se dostalo na všechny lidi našeho státu. Loňský rok stál 1 q 80'- Kčs a letošní rok 1 q stál 160'- Kčs.

Ještě volební komise:

Flek Vojtěch	předseda	čp 17
Jaroslav Kuchař	tajemník	čp 53
Jarmila Linhartová	místopředseda	čp 54
Frana Jan	} členové	čp 4
Josef Flek		čp 8

Večer nám, jako volební komisy, když jsme od 14 hod. do 10 hodin večer sedeli u volebních urn dal předseda MNV večeři. Přinesl pivky a housky. Ještě každý člen komise obdržel 25,- Kčs na obě dny. Za tyto peníze jsme koupili v Jednotě občerstvení.

Zápis z ustavujícího zasedání MNV Počedělice konané dne 17.11. o 19 hod večer v zasedací místnosti Počedělice.

Příloha 28

Přítomni: 16 poslanců MNV
57 občanů
1 zástupce ONV s. Postyňák Boh

omluven: 1 poslanec

Pořad: 1) Zahájení
2) Volba mandátové komise
3) Zpráva o zvolení poslanců
4) Složení slibu nově zvolených poslanců
5) Volba předsedy, tajemníka, rady a komisí
6) Projednání a schválení zásadních opatření k realizaci závěru XV sjezdu KSČ vyplývajícího z volebního programu.
7.) Schválení celoobecního závazku na počest 60 výročí VŘSR
8.) Diskuse
9.) Vystoupení zástupce ONV
10. Závěr.

K 1. bodu schůzi zahájil nejstarší poslanec MNV s. Miroslav Prošek. Seznámil s pořadem

jednání. K návrhu pořadu nebylo připomínek.
Ověřovateli zápisu stanovil s Šunkovského Stanislava
a Filipa Bedřicha.

K bodu 2.) mandátová komise: s Kamýk Alois
s. Filip Bedřich
s. Svobodová Václava

návrhová komise pro návrh na usnesení:
s. Šunkovský Stanislav
s. Korauík Jan
s Purchartová Anna.

K bodu 3.) mandátová komise přezkoušela a provedla
kontrolu volebních spisů podle § 47 zákona
č54/71 ze dne 7 července 1971 o volbách
do MNV. Všech 17 poslanců bylo řádně
a průkazně zvoleno.

Konečné výsledky voleb do MNV Pořádělice
ze dne 22 - 23 října 1976 jsou tyto.

Bedřich	Filip	100%	odevzdaných hlasů
Anna	Fričová	100%	— " —
Miluše	Hauzwegová	100%	— " —
Zdeněk	Hejzl	100%	— " —
Václav	Jelen	100%	— " —
Antonín	Kříž	100%	— " —
Alois	Kamík	100%	— " —
Bedřich	Klimt	100%	— " —
Lenka	Krejzová	100%	— " —
Jan	Korauík	100%	— " —
Josef	Petrželka	100%	— " —
Miroslav	Prošek	100%	— " —
Anna	Purchartová	100%	— " —

Stanislav Šunkovský 100 % odevzdaných hlasů
Václava Svobodová 100 % — " —
Václav Šlik 100 % — " —
Václav Ubdich 100 % — " —

Celkový počet zvolených poslanců : 17
z toho žen 5
dělníků 6
družstevních rolníků 6
inteligence —
ostatních 3
členů KSČ 10
bezpartijních 7
všech 17 poslanců české národnosti

Věkové složení – do 35 let 3
40 let 3
50 let 5
60 let a výše 6

K 4 bodu : Všichni poslanci složili ústavou předepsaný slib ve znění článku 88 odst. 4 ústavy ČSSR.

K 5 bodu : Volba orgánů

předseda MNV s. Zdeněk Hejsl
tajemník MNV s. Miroslav Prošek
člen rady s Bedřich Filip
s Václav Jelen
s Antonín Kaše
s Alois Kamír
s Šunkovský Stanislav

Komise ochrany veřejného pořádku:

s Jelen Václav předseda komise
s Uhlíček Václav člen
s Kovařík Jan "
s. Rus Václav "
s Kubáč Miroslav "

Komise zemědělská:

s Filip Bedřich předseda komise
s Petráško Josef člen
s Krejcará Lenka "
s Kofner Josef "

Komise finanční a výstavby:

s Šunkovský Stanislav předseda komise
s Šlik Václav člen
s Koši Antonín "
s Puchalová Anna "
s Šoch František st "
s Kamír Alois ml "

Komise sociální a kulturní:

s Kamír Alois st předseda komise
s Klimt Břetislav člen
s Tvrdá Soňa "
s Svobodová Václava "
s Uhlíček Jan "
s Šoch Petr "

K bodu 6). Přikládá se k zápisu

K bodu 7) — " — — " —

K bodu 8. v diskusi vystoupilo 5 poslanců, všichni

hovořili k nedostatkům dojíždění dětí do školky.
K bodu 9.) Zástupce MNV s Poskytík ve svém vystoupení
hovořil o průběhu voleb a úkolech nového
volebního období.

Usnesení:

1.) Plenární zasedání potvrzuje volbu všech 17
poslanců za okrsek.
2.) Plenární zasedání schvaluje volební program
na léta 1976 - 1980
3.) Plenární zasedání schvaluje všelidový závazek
na počest 60 výročí VŘSR.

Této schůze jsem se zúčastnila byla velmi slavnostní.
Soudruh Miroslav Prošek když schůzi zahajoval měl
při příležitosti slibu všech poslanců na kraji na
tribuně zavěšen ve stěnách barvách znak ČSSR
hudebního hnutí, kterému se říká Znak státní moci.
Poslanci skládali slib, že budou věrně pracovat pro
blaho lidu a naší socialistické vlasti. Po přečtení
slibu podal každý poslanec s Proškovi ruku se slovy
TO SLIBUJI a svůj slib zpečetil podpisem na
listinu kde byl ústavní volební slib natisknut.
Po složení slibu předal s Prošek znak státní moci
s Zdeňku Hejtlovi, ten schůzi potom ukončil
již jako nově zvolený předseda MNV v Pozděticích.

Heslo znělo:

" V jevné jednotě KSČ a lidu
za další úspěchy
při budování vyspělé
socialistické společnosti. "

Dne 23 listopadu napadal první poprašek sněhu s teplotou – 1° C a chladným větrem.
Dne 24 prosince byl napadlý sníh již spíše, ale vánoce byli jíce na sněhu. Ku konci prosince zamrzlo řeka Otě na jak dlouho bude to potrvá je tak rozmanité a nevyzpytatelné.

1977

Jak jsem již psala loňského roku, že čásačka na chmel již splnila svoji úlohu a očesali se první šišky chmele, tak letos i třeba v zimních měsících jako je leden a únor se pracuje na sušičce chmele. Jedná se o partu mužů - brigádníků - od žatce, kteří montují konstrukci sušičky. Vnitřní zařízení samotné sušičky a zasklívají stěny. Stěny sušičky tvoří díly. Tyto díly jsou kolem dokola celé sušičky a jsou vyplněny sklem ve kterém je dvojitá síť a proto se mu říká dvojité sklo. Hodnota této dodělané sušičky jest Kčs. Podle předběžných plánů bude se sušit chmel a letošní úrody.

Jako každý rok 8 března mají všechny ženy svátek tak to není jinak ani letošního roku. Pro Polenské ženy jej letos připravila místní organisace S S M.

Příloha 29

Na oslavu byly pozvány všechny ženy z obce. Paula se kávu ku které koupili členové SSM zákusky. Popřáli členové SSM ženám všeho dobrého na příštích, které obdržela každá žena. K obveselení hrál na harmoniku Jiří Svoboda čp. 16. a ženy si s chutí zazpívaly naše krásné písničky. Rozcházely jsme se v dobré pohodě. Něco příjemného, nás ženy čeká v srdci cestou do svých domovů po příjemně prožitém večeru.

Příloha 30

Dne 10 března též pro ženy, které pracují v JZD bylo v Počedělicích pořádáno taneční zábava s hudbou a občerstvením. Jako dárek bylo 50,- Kčs. To dostala každá družstevnice. Konec byl asi v 3 hodině ranní. Autobus přivezl ženy až domů do Volenic.

Dne 12 března měla svatbu Miroslava Kubáčová čp. 23 a bralo si za manžela Miroslava Aulického z Radonic. Po svatbě se za svým mužem odstěhovala do Radonic.

Ku konci měsíce března byl ještě ráno mráz - 10° C. Asi to bodně na ovocné stromy. Druhý den zrána zase krásně teplo a odpolední teplota vystoupila na 29° nad nulou.

Dne 2 dubna zemřela paní Blažena Vachová čp. 27 věk 69. Zemřela v Lounské nemocnici. Občané z Volenic se s ní rozloučili v obřadní síni města Loun v 10,30 hodin dopoledne a hned v 11 hodin byla rozloučení s Jaroslavem Petříčkou z Volenic čp. 34, který zemřel také 2 dubna. Soudruh Jaroslav Petříčka byl dlouholetým předsedou MNV ve Volenicích a takřka do konce svého života byl předsedou místní organisace Komunistické strany československa. Byli to smutné chvíle v Lounské obřadní síni pro občany z Volenic.

V polovině dubna ranní mrazíky trochu uškodili meruňkám. Višně měly květy ještě uzavřené, takže nebyla

nebezpečí pomrznutí. Ranní brambory mrazík trochu popálil.

Jako stará tradice na 1 května ve Volenicích je stavění máje. Této události se zúčastňují členové SSM a s nimi jejich otcové aby zkušeností a radou pomohli můj postavit. Kolem pobíhá ta malá Volenská generace a nosí stuhy na věnce. Všichni mají co dělat s 25 metrovou májkou. Ve dne v noci se musí hlídat, aby ji ze sousedních vesnic nikdo neunesl. Jsou letošní hlídoli také. Dne 7 května pořádali členové SSM taneční zábavu. Jako první cena v tombole byla máj. Muselo se hlídat i při zábavě, ale při tak bombaly hlídkotrochu oslabla a chlapci z Pořídlic jim ji mezi sebou podělili. Pro naše chlapci je to trochu ostuda, ale majku se nesmí, to není čestné. Ta se musí vytáhnouti celá ze země. Udělali jim to za loňský rok, kdy naši chlapci jim ji odvezli celou a postavili ve Volenicích.

Skoro každý den prší. Je to dobré na obilí, na pole, protože v květnu nemá ovsáček oschnout hlíl, potom je úroda.

Na počátku května se vykupovali klemýždi. Vozili se do Pořídlic panu Skřivánkovi. Za 1 kg klemýždů se platilo 6'- Kčs. Někteří občané jich nasbírali i kolem 60'- kg, což je slušný výdělek po pracovní době. Klemýždi se odvážejí do ciziny.

Dne 12 května se zasídlil na chmelnici chmel, který přijel zasídlit šesty z celé kooperace. Přijíždělý ráno v autobusovém vleku, který tahal traktor a odpoledne je zase odvezl domů.

Dne 16 května se zasívala kopat řepa a hned také

Příloha 31

jednodílí. Kopalo ji 35 žen ze Slovensko, které sem jezdí na brigádu. Přivážel a odvážel je také autobusový vlak. Kopaly ha lán řepy a řepa bylo vyjednocena za dní. Ženy kopaly ráno velmi brzy a večer dlouho do pozdních hodin. Celková výměra řepy ve Volenicích je ha. Jako práce na řepě bylo zvládnuto za dní.

Dne 1 června se manželům Jaroslavu a Ludmile Jelenovým narodilo v Podbořanské nemocnici dcera Kateřina Jelenová.

Dne 3 června bylo chladno, stupň teploměru ukazovalo -1° C.

Dne 4 června byl pořádán Mezinárodní den dětí. O jeho průběh se postarali členové SSM a peněžitým darem JZD. Z těchto peněz se zakoupily ceny pro vítěze ze soutěží a při hrách. Ceny byly vesměs sladké, jako čokoláda a lízátka.

Dne 8 června odpoledne na svátek Medarda se přihnala velká bouře. S bouří též i krupy, ve chvíli jich leželo na zemi bílá vrstva. Úrodě na polích neuškodily.

Počasí se oteplilo a teplota dosáhla + 31 stupňů, ale takové teploty většinou doprovází déšť a bouřky. Říká se „Medardova kápě, čtyřicet dní kape". Od Medarda, to je 8 června pršelo sice každý den, ale jen do 20 května a každý den bouřky, takže vláhy bude a je dosti.

Dne 20 června zašla pana sedmiků ze Slovenska, kolem polního máku ve Volenicích slavič s cikel svatý. Byli ubytováni v Košticích a k nám za nimi vozili a Košťic obědy i svačiny.

Dne 21 června se vdávala inženýrka Jiřina Linhartová z Volenic čp. 40 (titul inženýrka získala studiem vysoké

Příloha 32

školy ekonomické v Praze) manželem jejím se stal inženýr Jaroslav Herma ze Sedlčan, kam se po svatbě odstěhovali.

Dne 12 (čtvrtek) července ve středu odpoledne ve 3 hodiny se přihnal velký vítr s bouří. Vody málo, ale zato kroupy velké jako nehet na ruce u velkého palce. Všechno na polích to hodně bylo připlácané. Listy u lípy byly prodělavělé a přitisknuté k zemi. Všechen přístroj jak u telefonního vedení tak i elektrického vedení dráty. Též dráty elektrického vedení co vede přes řeku Ohři z Volenic na Rátku. Nebylo spojení ani telefonní aby přijelo z Lounské elektrárny pomoc opravit pohotovostní službu. Jeden přetržený drát z řeky Ohře byl vytažen jen na břeh. Žádný opravu nezajistil ani druhého dne, což přišlo den 14 července mělo tragický následek. Malé děti si hrály u řeky a šestiletý Dušan Rady se drátu dotkl rukou. Žádné oživovací metody jeho mladý život již nevrátily. Je pochován na hřbitově v Košticích.

Dne 25 července zemřel Jaroslav Jarý čp 17 ve věku 67 let. Byl zpopelněn v Lounské obřadní síni.

Dne 19 srpna se sešel časně na česačce chmel a na noži postavené sušiče sušit. Dováželi jej k nám vojáci z Koštic a Poběděnic. I Volenská chmelnice se všechen chmel česal hlas na česačce. Česačka i sušička se nezastavila od rána od 7 hodin až do večera do 21 hodin. Česalo se na dvě směny. Ženy u česačky si vydělaly různě. Podle toho kde dělali edo přibírali chmel neb na nízkovém pracovišti zaměřovaly šňůry chmele asi 800,- Kčs až 1.000,- Kčs za dobu ani ne jednoho měsíce. Obědy dostávaly jídlo na česačce.

Příloha 33

Příloha 34

Dne 16 září se vdávala Dagmar Volkmanová čp 47 jejím manželem byl ing Karel Havlíček z Oulavic. Jejich svatba se konala na hradě Karlštejně, kam jeli osobními auty.

Koncem září a počátkem srpna byli velké mlhy. Na shlíženě řepy bylo špatné počasí, samá mlha. Řepa se vozila vojenskými auty, samozřejmě řízenými vojenskými řidiči až do Postoloprt přímo do cukrovaru, na svoz přijely auta, traktory a celí kooperace. Nechyběli ani řepné kombajny. Jakáž na poli bylo špína a co dělat. Déšť a mlhy ohrozily i dopravu na silnici, jelikož vytahané blátu a poli se na silnici rozšachtalo na kaši.

Dne 24 října na silnici u Kříže sjel trambus s vlekem naložený písken do stoupy a převrátil se. V mlze bylo snížena viditelnost a ještě dvě osobní auta tam havarovala. Bylo to ráno o půl sedmé. Byl zastaven provoz na silnici, ani autobus co jel do Loun, nemohl odjet, protože se čekalo až přijde veřejná bezpečnost a o havárii sepíše protokol, než se případ vyřídil nashromáždilo se aut, takovou řadu že stálo až do Žiče k Otrocicům. Mlhy končily až na konci října a rozšlo se docela písek.

Dne 4 listopadu se slavilo Výjezd velké Říjnové revoluce v Počedělicích. Jeho oslavy se zúčastnili občané Volenic, Otrocic a Počedělic. Po slavnostní schůzi bylo volná zábava, při které hrálo, hudba a tančilo se.

Dne 26 listopadu při štípání dříví upadl a na místě skonal lesní mistr Antonín Linhart čp 40 ve věku 71 let. (Ranila jej mrtvice) Občané z Volenic se s ním rozloučili v lounské obřadní síni.

Prosinec začal s menšími přízemními mrazíky.

Někdy jen poprašek sněhu, který se na zemi neudržel ani den aby nezůstal.

Na štědrý den 24 prosince bylo jasně. Teploměr ukazoval 10°C nad nulou. Takováto teplota se v zimním měsíci málokdy zaznamená. Nakonec roku 31 prosince foukal dosti studený vítr.

Je leden. Začíná rok 1978 s takovým počasím, že si člověk myslí, že už přišlo jaro. Na jaro si ještě počkáme.

Dne 28 ledna se vdávala Marie Svobodová z Volenic čp. 16. a jejím manželem se stal Václav Grunt z Volenic čp. 2. Svatbu měli v Lounech na Městském národním výboru. Z Volenic se po svatbě odstěhovali do Ghouječe okr. Žatec.

Dne 4 února na členské schůzi J.Z.D v Poředělicích se mimo jiné také odměňovali členové J.Z.D již životních jubileích. Je znamená, kdo dovršil 50 let svého života a je členem J.Z.D. tak dostal darem velký dárkový koš, jeho obsahem bylo bonboniéra, kompoty, oplatky, různé olejové sýrečky a podobně.

Letošní Mezinárodní den žen se slavil v Košticích

v kulturním domě, oč byl letos slavnostnější, protože to byl i Mezinárodní rok ženy. Po zakájení a slavnostním proslovu nastala volná zábava, při které nebyla nouze o hudbu ani tanec. Všechny členky J.Ž.D dostaly darem 50,- Kčs. Občerstvení jako pivo, víno, dorty, která byla ženám přinášena muži členy J.Ž.D, aby ženy měly dobrý pocit, že jsou za svou práci pro J.Ž.D. uznávány a jejich práce pro společnou věc v J.Ž.D. jest dobře oceněna. Končilo se po půlnoci.

Počasí jest sychravé, nebo lépe řečeno sychravé. Dobré pro nemoci. Jako lidé onemocní chřipkou v těchto měsících a jako tak se i u nás v J.Ž.D. vyskytla nemoc u zvířat - tetanus. Jednu jalovici kterou postihl tetanus museli zastřelit, potom ji museli celou zasypat vápnem, aby z vytekle krve se nerozšiřovala nákaza, než pro ni přijel pohodný autem. Jako opatření proti nákaze se vysypalo vápno na zem před vraty, kde bylo, cesta do chlévů a do krmiva. Byly obavy, aby se nemoc tetanus nerozšířila do chlévů, kde jsou ustájeny dojící kusy hovězího dobytka. Po zásahu zvěrolékaře a pomoci zootechnika, se nemoc podařilo zlikvidovat.

Dne 6 dubna ještě v ranních hodinách bylo teplota -3° C a vál studený vítr. Druhého dne to jest 7 dubna opět -5° C v ranních hodinách, ale tyto mrazíky nesmí zastavit ani zvlhnutí jarní práce v zemědělství. Do letošního roku řeší chmelové provádějí řezy ručně. Měly na tuto práci nůž, zvaný žabka, jsou seřezávaly kořen chmele. Letos a tuto práci je připravil stroj, kterým již byl na chmelnici ve Volenicích uskutečněn.

Dne 14 dubna ještě padal sníh a foukal studený vítr, ale během dne sníh roztál. Toto počasí trvalo do 19 dubna, kdy ráno bylo ještě teplota -2°C pod nulou. V ten den byla teplota +20°C nad nulou, proto podle starých pranostik se říká o dubnu, že je v něm apríl počasí když zima, když ještě teplo.

1 máj svátek všech pracujících na celém světě. V tento den jsou od nás autobusy na oslavu 1 máje do Loun. Občané jdou do průvodu a někteří se pozdravili a zamávali slavnostnímu průvodu po hlavní třídě v Lounech.

Po nepříznivém měsíci dubnu přišlo velké vedro. Dne 13 května stoupla rtuť, že se nedalo projít lesem do Radonic. Zaplaven byl les i cesta od Radonic a cesta na pole kde se říká „v Ouském". Na lom není ještě dosti. Dne 22 května začalo pršet. Vydrželo pršet ve dne v noci po tři dny. Žem je hodně promočená. Doufejme, že slunečné dny ku konci měsíce května a začátkem dny měsíce června umožní aby byl přísun do polí a mohlo se na nich pracovat. Což lidé, ale traktory a všechno to mechanizace aby mohlo jet a nebořilo se.

V přírodním měsíci máji jak o něm praví básníci se dne 26 května mladým lidem, při dovršení 15 let slavnostně předávali občanské průkazy. Předávání se sice konalo v Základní devítileté škole v Černčicích za účasti ředitelky Hany Fikové členů ZO JSD a novin v přítomnosti při konci.

Příloha č.s 35

Dne 1 června je Mezinárodní den dětí. V tento den si děti hrají různé hry, pořádají se sportovní odpoledne a je radosti a jásotu všude.

Příloha č.s. 36

Dne 2 června se dělal asfaltový potok na silnici od Kříže do vsi při teplotě + 24°C ještě ve večerních hodinách.

Dne 8 června zemřela po delší nemoci paní Anna Kučerová z Volenic čp 3 ve věku 85 let. Rozloučení s paní Kučerovou se konalo v obřadní síni města Loun. Občané z Volenic přijeli autobusem se naposledy rozloučili a tím vzdali poslední poctu zemřelé.

Dne 17 června den před Volenskou poutí se vdávala Jitka Čiková z Volenic čp 43, manželem jejím se stal Jiří Rybář z Hýsly. Manželé Rybářovi zůstali bydlet ve Volenicích v čp. 43.

Dne 25 června bylo v Poděbřicích schůze, kterou svolal M. N. V. spolu s Z. Z. D. Vítězný únor pro důchodci (ještě musím podotknouti, že Z. Z. D nyní užívá nový název „Vítězný únor" a veškerá vedení družstva se přestěhovalo do školní budovy a do statku kde mají kanceláře. Jeho vše jest v Krasicích.) No, tomto setkání s důchodci se hovořilo o různých životních problémech a práci, kterou ještě někteří důchodci pro Z. Z. D vykonávají. Občerstvením a kulturním programem, který připravili pionýři z Poděbřic se svými básničkami a písničkami hezké odpoledne pro důchodce skončilo.

Příloha č 37

Měsíc červenec byl na teplý, ale horký se svými teplotami ovlhčí ku konci měsíce + 31°C – + 32°C. Nejvyšší teplota byla dosažena dne 30 července + 35°C. To jest už přímo tropické vedro na které nejsme zvyklí. Konečně dne 7 srpna přišlo velmi mírné a celý den, takže se konečně to vedro zmírnilo.

Dne 12 srpna u vsi při sklizni ječmene bylo možno napočítat 11 kombajnů. Krásně večer, ale pozdě sešesených za sebou v jedné řadě. Sjedou se z celé kooperace, vždy do jedné vesnice, kde je obilí zralé, připravené ke sklizni, nákladní auta na odvoz, tak i traktory s vleky a kolem toho všeho lidé. Letos i vojáci přišli pomoci. Obědy, svačiny to se rozvezou až přímo na pole, aby zase brzo se mohlo sklízet. Jezdí se do pozdních večerních hodin. Dokud počasí jest pěkné a sucho.

Dne 21 srpna začala sklizeň chmele. Rozjela se čásovka i sušička, ve dvousměnném provozu. Na česačku dojížděli učňové z Loun a doplnění některí občané z Volenic. Všechno práce šlo dobře a výsledkem byl naložený valník se traktorem velkých pytlů sušiného chmele odvážený do chmelárny do Loun.

Letošní rok ve Volenicích nebylo zaseto žádné řepo, pouze samé obilí. Hlavně ječmen a pšenice. Na silóž nebo na krmení se zelená - zelení krmivo pro dobytek hlavně hovězí se zaseje kukuřice. To se seká zelená a krávy po ní mají hodně mléka.

Dne 21 října se ženil můj syn Jiří Linhart z Volenic čp 54. Svatbu měl na Městském národním výboru v Lounech a hostinu ve Hradenicích v hospodě. Jeho ženou je Miloslava Nováková ze Hradenic, která se přistěhovala hned po svatbě k nám do Volenic.

Dne 6 listopadu se narodil manželům Jitce a Jiřímu Rybářovým v Lounské nemocnici syn - Michal.

Dne 22 listopadu zemřel pan František Grund z Volenic čp 12, ve věku 78 let. Zemřel v nemocnici v Mostě. Z pozůstalých byla v obřadní síni města Louny.

Po všech teplech a vedrech se začíná se svým průvem hlásit zima. Jeho již dne 7 prosince podal první sníh při teplotě – 11 °C pod bodem mrazu.

Dne 10 prosince ve sněhu stopovali Miloslav Filip z Orosic a Josef Petrášek čp 34 z Volenic lišku. Přes pole šla až do Loužku k řece. V řeky Ohře ji polom jeho škodnou zastřelili. Měla krásný rezavý kožíšek.

Dne 13 a 14 prosince konalo J. Z. D. Vítězný Únor zájezd na lední revue do Prahy aby se členové družstva po náročné práci dobře pobavili. Vánoční svátky jsou za námi. Každý se raduje z dárků, které dostal od svých blízkých a těší se zase na příští rok jaký bude a co nám přinese. Kolem vánoc byla teplé počasí teplota +10 °C.

Ještě než skončil letošní rok přinesl nám příkvapení v podobě ledového větru a 10 cm sněhu. Pršelo v poslední den roku o Silvestru, až do rána, kdy zavál první den roku 1979.

1979

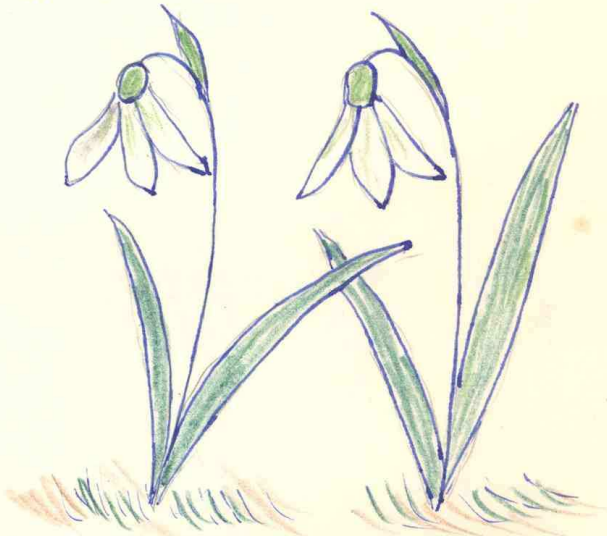
Na Nový rok, to jest 1 ledna do rána byl silný mrazivý vítr se sněhem. Teplota byla kolem – 15° C. Celý týden se tato teplota udržela, se sněhem i s větrem, taky. Způsobilo to, že nastala sněhová kalamita. Bylo málo dodávaného elektrického proudu. Muselo se šetřit jak elektřinou, tak uhlím. Vypínalo se půl noc veřejné osvětlení v celé vsi. Televizní program začínal až večer v ½ 9. Jiné dny začínají být vysílány programy v televizi již v 8 hodin ráno. Nedostatek uhlí, způsobil mráz a vše zapadlo se sněhem.

Dne 23 ledna, trvají ještě mrazy – 15° C. Děti ve škole nemají vyučování. Není čím topit, je nedostatek uhlí i pro školu. Tři týdny nechodí do školy nyní v zimě, ale musí je nahradit v létě. Budou mít zkrácený hlavní prázdniny, aby vše co učební osnovy obsahují se stačilo probrat a naučit.

Dne 10. února se vdávala Blanka Fridrichová z Volenic čp. 18 na Městském národním výboru v Lounech. Manželem jejím je Antonín Toman z Chraberc, kam se po svatbě odstěhovala.

Teplejší počasí přišlo až kolem 26 února a hvězdný týden. V tomto týdnu vzdal všechen sníh od nového roku a v únoru připadaný. Řeka Ohře se celou zimu nezamrzla.

Dne 6 března bylo sychravo s teplotou +2°C nad nulou. Takže na den 8 března, kdy se slaví na celém světě Mezinárodní den žen bylo již teplejší. Svátek MDŽ slavilo jednotné zemědělské družstvo letošní rok v kulturním domě v Košticích. Slavnostní zahájení, občerstvení a potom taneční zábava, která se protáhla do 3 hodin ráno. Každá družstevnice dostala od JZD dárek. Byly to 50'- Kčs. Za tyto peníze si mohla koupit dárek, který si sama vybere.

Dne 6 dubna zemřel po krátké nemoci pan Karel Pražský z Volenic čp. 2 ve věku 82 let. Ještě v zimních měsících chodil po vsi zabíjel prasata. Smuteční obřad se konal v obřadní síni města Loun. Autobusem přijeli občané se s ním naposledy rozloučit.

1 MAJ

Dne se vdávala Jaroslava Kučerová z Volenic čp. 53 v Lounech na Městském národním výboru, za manžela si vzala Miroslava Rosinďáka.

Dne 14 dubna zemřela v Ústí v nemocnici paní Bedřiška Špirochová z Volenic čp. 42 na rakovinu prsou ve věku 52 let.

Dne 15 dubna zemřela paní Anna Novorcová z Volenic čp. 24. Zemřela u své dcery Marie v Ústících po operaci žaludku ve věku 74 let. Obě dvě zemřelé ženy měly kremaci v Lounské obřadní síni půl hodiny za sebou. Rozloučili se jim jen v hojném počtu Voleničtí občané autobusem do Loun.

Nadešel 1 máj svátek všech pracujících. Př. 38
Jelo se autobusem do Loun. Občané, pionýři, Př. 39
členové SSM a členové Jednotného zemědělského družstva. Tyto letos šli s transparentem v prvomájovém průvodu. Začínalo takové hezké ráno, vykukovalo sluníčko z mraku na pestré davy lidí. Zahájení bylo naší a sovětskou hymnou. Nad celým shromaždištěm přelétávali letadla, která měla za sebou na laně tři praporečky. Proslovy měli zástupci MNV také KSČ a čestní hosté. Po projevu šel celý průvod kolem hlavní tribuny, hudba vyhrávala, všem do kroku. Přihnal se z ničeho nic tmavý mrak. Z něho se valil sypat sníh - kroupice s deštěm a vše pr-

kosil. Kdo nemůl deštník, jako jsem nemůla já, byl celý mokrý. Nic ale nemohlo zkazit prvomájovou náladu ani trochu toho sněhu a deště aby ještě nedokonkali jsou jsdí alegorické vozy a nová zemědělská technika. Průvod skončil v 11 hodin dopoledne. Odpoledne bylo v parku Klementa Gottwalda veselo. Různé atrakce pro děti, kolotoče, houpačky, střelnice, prodej ovoce a cukrovinek a hlavně párků s louzské masny. V areálu původního divadla, vystupovali prošlí umělci. Hrůla hudba zpívali různí zpěváci pro potěšení všem.

Dne 12 května se narodilo milosbaré a jiřímu Linhartovým z Volenic čp. 54 dcera. Dostala jméno Kateřina. Narodila se v Louzské nemocnici. Je to moje vnučka.

Dne 12 května byl pro veřejnost otevřen v Lounech Dům kultury ROH n. podniku Elektroporcelán Louny. Zde se pořádají různé zábavy, jako soutěže podniků mezi sebou. Soutěží Brigády socialistické práce z louzských továren. Tímto chci říci, že i občané z naší obce se pojedou podívat do toho pěkně vystaveného a rozšířeného kulturního střediska v našem okresním městě - městě Louny. Vždyť autobusové spojení do Louz je výhodné, nebo vlastním osobním automobilem. I ty v naší obci jsou. Takže možností jet se pobavit je dosti.

Př. 40

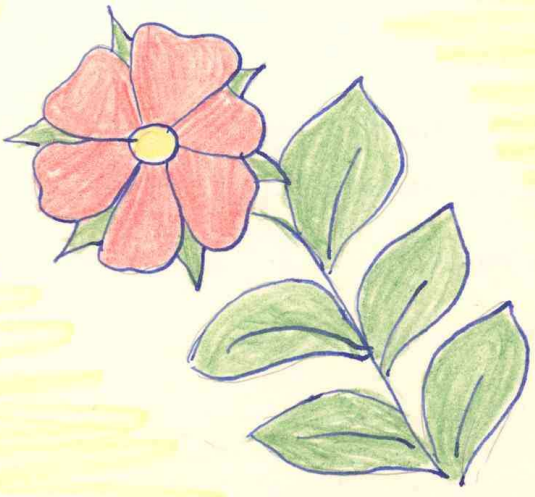
Dne 14 května se odstěhoval Jiří Seybal z čísla 43 do čísla 1.

Dne 15 května až 21 května bylo teplo veliké. Teplota dosahovala i ve stínu +31° C.

Dne 20 června uspořádalo J.Z.D. zájezd do Broku. Zájezd byl určen pro důchodce, kteří ještě pracují dle možnosti a podle zdravotního stavu v J.Z.D. Jeli do divadla. Zájezd za důchodce platilo J.Z.D.

V Československé republice se vyskytla nemoc infekční onemocnění jater u lidí. Ani občané v naší obci nebyli od této nemoci uchráněni. Začínalo nechutenstvím, zvracením a bolestí v krajině jaterní. Tuto nemoc nejvíce dostávali děti a mládežníci. Jako první případ byl: José Petržilka, stár 11 let
Jiří Šulgán -"- 14 let
Jana Šulgánová -"- 15 let
Lenka Kubáčová -"- 15 let
Martin Šťastný -"- 10 let
Jan Špringl -"- 8 let

Ihned po onemocnění byla v bytě nařízena desinfekce a kdo byl s nemocným ve společné domácnosti byl očkován proti šlourence (infekční onemocnění jater.) Nemocný ihned dovezen do nemocnice. Ty byli všude přeplněny. Nejhůře na tom byl Jiří Šulgán, celkem 10 neděl byl v nemocničním ošetření a propuštění, každý nemocný 1 rok přísnou dietu má dodržovati.

Při hnojení dusíkatými pod umělými hnojivy se provádělo letadlem AN 2. Toto letadlo řídil ruský pilot, kterých je v našem okrese více. Jsou tu na výpomoc ze Sovětského svazu.

Dne 5 července jsem byla v Lounském muzeu na vyhodnocování soutěže k 30 výročí Vítězného února. Do této soutěže jsem poslala též svoji soutěžní práci. V prvních místech jsem nebyla, ale mezi posledními také ne. Za odměnu na účasti jsem dostala obraz. Na této malé schůzi konané v Lounech jsem prožila pěkné posezení s přítomnými členy poroty: při odměňování z Lounského muzea tak i kronikáři z Lounska. Velmi pěkně se nám všem pospolu sedělo, povídalo, ale čas nás přinutil k rozloučení.

Dne 10 července jeli členové JZD na výlet. Jeli na Moravu, na tři dny a to z celé kooperace.

Dne 10 srpna zemřela paní Anna Šlikovská z Volenice čp. 2 ve věku 81 let. Byla, členkou J.Z.D. v důchodu, zemřela na sešlost věkem. Při smutečním obřadu v Lounské obřadní síni se s ní rozloučili její blízcí a občané z Volenice.

Dne 13 srpna se narodila Jana Rosinčáková v Lounské nemocnici. Jejími rodiči jsou Jaroslava a Miroslav Rosinčákovi z Volenice čp. 53.

Letošní sklizeň obilí proběhla příznivě. Na pole vyjeli, nebo lépe řečeno se sjely všechny kombajny z celé kooperace a sklizeň byla v plném

prosinec. Žeče se do večerních hodin a hektary obilí se rychle sklízí. Jsou vidět jen plná nákladní auta a vleky traktorů jak odvážejí od kombajnu obilí na mlýn, nebo do výkupního družstva do Lovčic. Zaseto byla ve Volenicích pouze pšenice a ječmen. Brambory nebo řepa v letošním roce zde zaseto nebylo. Tyto plodiny byli v jiné vesnici, která je součástí kooperačního družstva.

Den 28 října byl smutný pro Vlastu a Jaroslava Michalčíkovy z Volenic čp 1 kdy jim tragicky zahynul jejich syn Jaroušek ve věku 2 let. Šel s dětmi do kravína, kam chodili někteří sousedé. Při procházení u rozárku se šnekem se to přihodilo, že rozárek na něj spadl, jímž to srazilo, měl rozmačkaný hrudník a šnek mu vnikl ústy a nosem do těla a ihned poskytnutá pomoc jeho mladý život nezachránila. Pohřeb měl z Volenic. Pohřební auto jelo pomalu, za ním šli jeho příbuzní a mnoho občanů se s ním přišlo rozloučit. Pohřbený je v Košticích na hřbitově.

Nastal podzim a s ním se přiblížily i chladnější dny. Začátkem prosince létě s mrazíky a někdy i se sněhem.

Dne 29 prosince se odstěhoval z družstevní bytovky Zdeněk Šulgán do Mostu. Pracoval ve družstvu jako traktorista.

V tomto roce zemřelo celkem 5 osob
narodilo celkem 2 osoby
svatby celkem 2

1980

Radosti přináší letošní zima, neb je jaká má zima být. Mráz, sníh a led. Toho ledu přec jsme se v lednu dočkali. Zamrzla řeka Ohře, teprve za několik roků aby se dalo chodit na Pátečkou stranu. Hlavně děti aby mohly na řece si trochu zabruslit. Mrazy byly -15°C. Také sněhu dost.

Dne 9 února se na MNV v Lounech vdávala Ema Badyová z Volenic čp.1 za manžela si brala Milana Benešez Koštic. Svatební hostinu měli v Košticích v družstevní jídelně a do Koštic se odstěhovali.

Dne 28 února zemřela paní Marie Markorá z Volenic čp 22. ve věku 84 let. Zemřela u své dcery v Orasicích. Občané z Volenic se s ní přišli rozloučit do obřadní síně města Loun.

Dne 7 března připravilo JZD pro ženy oslavu MDŽ. Taneční zábava a pohoštění bylo v kulturním domě v Košticích. Dárek k MDŽ dostaly v hodnotě peněz. To je 50'-Kčs. Všem ženám se tam líbilo a končilo se ve 3 hodiny ráno.

Dne 8 března začal padat hustý mokrý sníh. Padal celý den a celou noc. Napadlo jej mnoho, ale jen 15cm vrstva se udržela. Zase jeden z mnoha rozmarů počasí, protože ta spousta sněhu během příštích dnů roztála. Bláta a vláhy bylo dost.

Dne 4 dubna se přistěhoval do Volenic Josef Novák s manželkou a 4 dětmi do družstevní bytovky. Přistěhovali se z Meziboří. Oba pracují v JZD, v krarině, on jako krmič ona dojí krávy.

Dne 12 dubna přišlo krásné jarní počasí. Teplota +17°C tato teplota vydržela až do 16 dubna. Najednou změna. Opět přišla chladná ráno s teplotou -4°C a studeným větrem. Studený vítr, déšť a někdy i se sněhem.

Dne 20 dubna ve chvíli jej napadlo 5 cm. Do večera rostál a zbylo z něho jen mokro a bláto. Je to pravé aprílové proměnlivé počasí.

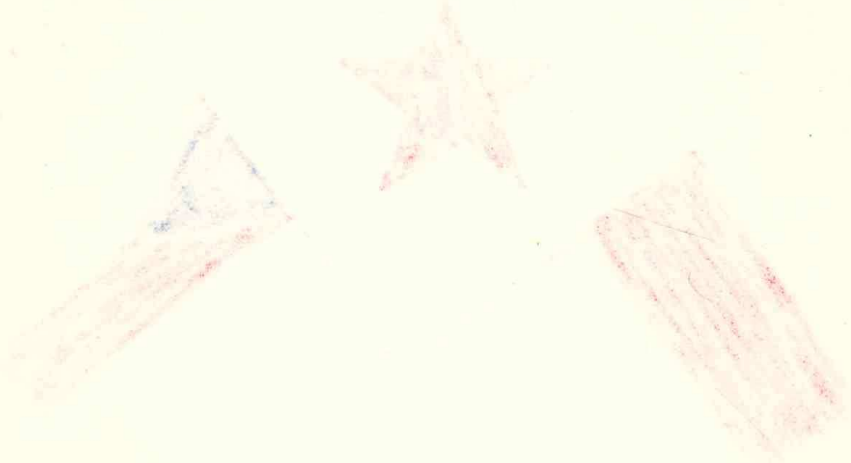
Přišel opět 1 máj, svátek všeho pracujícího lidu. Oslavuje se v Lounech. Občané z Volenic tam dojíždí autobusem. Odvoz je zdarma tam i domů. V Lounech se zúčastňují slavnostního průvodu, který prochází ulicemi Loun. Po vyslechnutí prvomájového projevu před tribunou pochodují občané celého lounska. Jsou to závody, školy, komunistické ženy, Československý svaz žen, Baráčníci z Loun. JZD a naše lidová armáda. Hudba hraje do kroku a všem se vesele vykračuje. Naposledy jedou ozdobené traktory, auta, kombajny. Těm se říká alegorické vozy. Po skončení průvodu je v Parku připravené občerstvení, teplé párky a jiné dobroty se dají zakoupit. Pro děti je tam kolotoč a houpačky. Také přijedou z Prahy zpěváci se svojí skupinou a ti vyplní program zpěvem i slovem po celé odpoledne.

Je máj. Je 9 květen a již 35 co nás osvobodila slavná Sovětská armada ze jha fašismu. Všichni s láskou po pětatřiceti letech vzpomínáme jako by to bylo včera, kdy jsme vítali sovětská vojáky a jak jsme se radovali, že nám přinesli svobodu. Za položené životy, za velkou obětavost v boji za naše osvobození letí z naší malé vesničky tam daleko přátelům a osvoboditelům do Sovětského svazu slova díků, která nelze vypovědět.

Dne 31 května na ukončení krásného měsíce května se konala v Lounech okresní spartakiáda. Cvičili muži, ženy, děti z mateřské školy s rodiči, žáci, žačky a včňové. Z naší obce cvičil Miroslav Kubáč čp. 38 jako 9letý žák základní devítileté školy v Černčicích. Bylo to krásné. Pestré úbory cvičenců, krásné teplé počasí a +25°C. Po této spartakiádě jel malý Mirek Kubáš cvičit i do Prahy na celostátní spartakiádu. Byl tam ubytován po celý týden.

Příl. č. 40

Nastala doba žní. Do naší obce přijely kombajny z celé kooperace, bylo jich celkem 11. Od časných ranních hodin se sekalo až pozdě do večera. Za 5 dní bylo u nás posečeno a sklizeno všechno obilí z polí. Odváželo se do Počedělic k čističce. Vyčištěné obilí se odváželo do Zásobovacího zemědělského družstva v Lounech. Obilí je odvezeno na státní nákup, sklízí se sláma, která je v řadách trousena po poli. Lisuje se do balíků a odváží do stohu ihned jak se sklidí traktorem sláma, oře jiný traktor pole aby zase vydalo příští rok bohatou úrodu. V naší obci v JZD se nesázely brambory ani řepa. Pouze na zahrádkách byl asi na 2 ha burgán.

Dne 17 července se přistavěla opět chmelnice. Již je celkem 21 hektarů, příští rok se ještě bude stavět další. To je naplánováno.

Po sklizni obilí přišla na řadu sklizeň chmele. Začalo se 21. srpna. Na česačku se dovážel chmel z Koštic z Počedělic a z naší chmelnice. Na česačce se pracuje ráno od 6 hodin do 14 hodin odpoledne jedna směna a druhá směna od 14 hodin do 22 hodin večer. Jednu směnu obsadili mladí chlapci učňové z Loun a druhou směnu družstevníci a brigádníci z naší obce. Chmel se ve chmelnici uřezává a přiváží traktorem k česačce. Obědy česáčům se dováží až na pracoviště. Strojník, traktorista a obsluha u sušičky dostanou teplé jídlo po celý den. Také do sklizně chmele pršelo a to je špatná práce.

Sklizeň trvala do 10 září a dne 12 září připravilo JZD v Lounech v Zastávky dočesnou. To je taneční zábava s občerstvením. Končilo se ve 4 hodiny ráno.

Dne 20 září měli svatbu Václav Ondo z Volenic čp 11 a Oba jsou národnosti slovenské. Přijelo sem do Volenic na oslavky mnoho hostí ze Slovenska Hudba hrála skoro celý týden ve dne v noci, až už to rušilo starší občany co bydlí blízko. Vše měli přichystané, ale nevěstě nebylo ještě 18 let. Soud ji nezplnoletil, tak je nemohli odati na MNV. Nic jim ale nezabránilo, aby nejedli a nepopili jako o svatbě. Chodili průvodem s hudbou i po celé vsi. Aby si mohli posedět, tak na dvoře postavili velký stan z folie, celý jej vyzdobili květy a stočeným krepovým papírem. V Lounech se dali vyfotografovat, tam se jelo auty. Svatbu měli, ale manželé nejsou.

Dne 27 září oslavili manželé

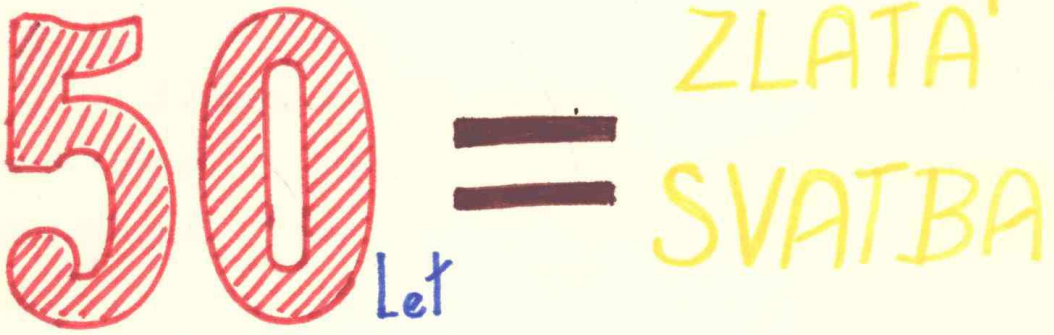
JOSEF a RŮŽENA KRICNEROVI z Volenic

svoji zlatou svatbu, to je 50 let společného života. Padesát let naplněného prací, starostmi, výchovou svých tří synů a jedné dcery. Soudruh Kricner pracoval dlouhá léta jako Volenský cestář. Byl předsedou Komunistické strany československé a předsedou Místního národního výboru po tři roky. Jeho žena Růžena Kricnerová pracovala v JZD v rostlinné výrobě. Svatbu oslavili v kruhu svých dětí, vnoučat a pravnoučat. Ti jim na památku darovali

pěkné dárky. Například transistorové radio, kávorou soupravu tři dárkové koše a vnučka z Mostu dorezla drou a tři poschodové dorty a jiné sladké dobroty. Paní Kricnerová nezapomněla ani na svatební koláče, ty upekla sama. Paní Kricnerové je 70 roků a panu Kricnerovy 74 roků. Těší se ještě pernému zdraví, jsou čilý a k tomu jim přejí ještě všechny spoluobčané z Volenic hodně dobré pohody a dlouhá léta a aby jim to vše dlouho, dlouho vydrželo.

Nevěsta: Kricnerová Růžena

ženich: Kricner Josef.

Děti chodí do prvé třídy do Obory a ti větší do Základní devítileté školy do Černčic. Jezdí jich celkem 11. Je to hrozně málo.

Dne 22. listopadu se ženil Petr Šlik z Volenic čp 17 a za manželku si bral Miluši Venzlikovou z Louň tam se i přiženil.

Dne 26 listopadu zemřel pan Václav Malý z Volenic čp. 53 ve věku 74 let. Zemřel po krátké nemoci. Smuteční obřad se konal v obřadní síni města Loun. Pro účastníky byl objednán pozůstalými autobus.

Na počátku prosince se přihlásila zima sněhem a mrazem.

Dne 23 prosince den před Štědrým dnem zemřel pan Alois Fišer z Volenic čp. 41 věku 72 let. Byl to zdejší mistr truhlářský. Ráno šel do Košlic k lékaři a když se vrátil domů upadl a ranila jej mrtvice. Na svůj věk byl velmi čilý. Smrt si nevybírá i když před několika měsíci si vybrala jeho dceru Miluši, zdejší rodačku, bydlící v Mostě, které bylo 45 roků. Zůstal po ní v Mostě 21 a 15 roků starý syn. Občané se s panem Fišerem rozloučili v obřadní síni Města Loun.

Dne 30 prosince se odstěhoval z Volenic čp 38 Miroslav Kubáč s manželkou a dětmi do Počedělic do svého domku, který si tam koupil. Dům ve kterém bydlel zde zůstal prázdný. Jeho matka paní Zdenka Kubáčová se odstěhovala do Slavětína ke svému druhému synovy Josefu Kubáči.

Tímto končí zase jeden rok života v míru ku spokojenosti všech občanů.

1981

Na počátku letošního roku napadlo 15 cm sněhu, mrazy kolem -4°C.
Dne 14 ledna připadlo dalších 6 cm sněhu. Dne 22 ledna ve večerních hodinách padla velká mlha a teplota klesla na -15 cm a tento stav počasí potrval do konce ledna. V únoru byla zima mírná. Řeka Ohře za celou zimu nezamrzla.

Dne 22 a 23 ~~Ledna~~ února byla v Domě kultury v Lounech konference KSČ. Mezi delegáty na konferenci byl i z naší obce delegát za KSČ soudruh Jiří Svoboda, který jest předseda KSČ ve Volemicích.

Dne 24 února v Lounské nemocnici narodil nový občánek obce Volenic Jiří Linhart. Jest to můj vnuk.

Dne 6 března jely členky JZD slavit svůj svátek MDŽ do Koštic. Dostaly občerstření a jako dar 50'-Kčs. K tanci jim hrála hudba až do tří hadin do rána.

Sníh začal roztávat, nastala oblera a to zapříčinilo, že se řeka Ohře rozvodnila. Dne 13 března byl ve večerních hodinách stav vody v řece největší. Občané chodili kolem vody s obavou aby se její stav více nezvyšoval, neb voda jen hučela.
Od Radonic se nedalo přijít k nám do Volenic,

neb byla i cesta kolem prasečníku zatopena, jak ukazuje v příloze č 42 fotografie. Na stavbu chmelnice byly přivezeny sloupy, ty voda také sebrala. Některé uplavaly po řece vůbec pryč a některé se podařilo zachránit. Na druhém obrázku jsou u potoka vyfotografované. Příloha č 42 č 43

Dne 14 března se ženil Jiří Svoboda z Volenic čp 16. Za manželku si vzal Martu Švecovou, kterou si přivedl ze Slovenska. Po svatbě se odstěhovali na Slovensko do města Levice.

Dne 21 března o první jarní den bylo překrásné jarní počasí. Teplota vystoupila na 29°C nad nulu. Příroda se probouzí velmi rychle ze zimního spánku, kvetou v lese Galky petrkliče, kohoutky a ladoňka lesní. Je slunno o teplo. Dne 27 března již krásně kvetou meruňky, ranné slivy a ranné třešně. Od prvního jarního dne až do 8 dubna bylo krásně, vše je v rozpuku, višně i jabloně kvetou. Nádherně samé něžné růžové květy, ale do rána byl mrazík -2°C. Byla obava aby nepomrzly.

Dne 6 dubna až do 10 dubna se konal XVI sjezd KSČ ve Sjezdovém paláci v Praze. Sjezd všestranně zhodnotil výsledky dosažené při uskutečňování programu XVI sjezdu KSČ ve všech oblastech společenského života. Jak řekl generální tajemník ÚV KSČ soudruh a president Gustav Husák „Sjezdového jednání se stalo bohatým a věrným obrazem mnohotvárného života v naší zemi, obětavé budovatelské práce našich dělníků, rolníků, příslušníků inteligence, žen, mládeže - všech vrstev pracujícího lidu. Tato slova velice výstižně charakterizují celkový duch a atmosféru jednání XVI sjezdu KSČ jeho význam i vysokou

odpovědnost s níž splnil svoji úlohu. Podal svědectví o úspěších již jsme dosáhli při uskutečňování závěru XV sjezdu KSČ. Vyznačovalo se zároveň i otevřeným náročným a kritickým pohledem na vše, co překáží co nás brzdí na cestě vpřed. Sjezd také otevřeně poukázal na složitost problémů, jež před stranou a celou naší společností vyrstávají v nadcházejícím období. Na tomto sjezdu v Praze se z naší obce nezúčastnil žádný člen KSČ pouze s velkou dychtivostí každý poslouchal a sledoral průběh sjezdu KSČ z obrazovky svého televizoru.

Dne 1 května na oslavu 1 máje odjížděli z Volenic dva autobusy. Jeden, co jezdí denně do Louň jako linkový s dělníky do práce. Druhý je majetkem družstva. Jel s družstevníky, jež jsou v kooperaci na seřadiště do Louň. Po projevu a přehlídce alegorických vozů, přivezl družstevníky opět domů.

Dne 4 května byl zahájen výkup hlemýždů. Hlemýžď musí míti průměr 3 cm a za 1 kg se platí 9'- Kčs. Jsou to slušné peníze a lehce vydělané. Což vítají hlavně děti, pro které to není těžká práce.

V letošním roce na MNV se prováděla adaptace úřadovny MNV. Zednické práce a vůbec všechny práce prováděné na přestavbě si vzali za úkol tito občané. Jsou to Jelen Václav kovář již v důchodu z Volenic čp 21 a jeho syn Jaroslav Jelen člen JZD. Tesař Jiří Linhart z Volenic čp 54 strojní zámečník Jiří Šlik z Volenic čp 43 a chatař Syka který má zde „v Loužku" postavenou chatu. Pracovat chodili ve svém volném čase, po práci, ve všední den a o sobotách a nedělích. Přestavbu dokončili před volbami. V čistě vybílené a vymalované úřadovně visely nové záclony, na stolech nescházela ani váza s květinami a nové ubrusy. Na stěně visely státní vlajky, na stole urna, datum 5 a 6 června a volby mohly začít.

Ve volební komisi byli tito členové:

Předseda volební komise: Jaroslav Kricner z Volenic čp 53

Místopředseda : Vojtěch Šlik z Volenic čp 17

Členové : Jarmila Linhartová z Volenic čp 54

: Jelen Jaroslav z Volenic čp 21

Franc Jan z Volenic čp 4

Svoboda Jiří z Volenic čp 16

Valilo se do MNV do ONV a KNV

Za obec Volenice byli navrženi tyto kandidáti:

Jelen Václav čp 21

Kaše Antonín čp 22

Svobodová Václava čp 16

Purchartová Anna čp 14

Volby začínaly ve 14 hodin to se otevírala volební místnost. Prvními voliči jsme byli členové volební komise. Potom začínali přicházet občané z Volenic. Počasí bylo překrásné, slunce nám svítilo a k této pohodě přijela zahrát kapela z Louň. Za pěkného pochodu přicházeli voliči do volební místnosti, ženy zlákalo posezení venku na lavičce při hudbě. Ani domů se jim jíti nechtělo. Za občany, kteří pro nemoc neb protože nohy stářím sešlé špatně slouží jsem jako člen volební komise a Vojtěch Šlik za nimi s urnou zašli. Při této příležitosti jsem jim předala od MNV malou pozornost - prostou fialovou kytičku na důkaz, že ani MNV na své přestárlé občany nezapomíná. I je to potěšilo, že i někde v koutku oka skrytá slza se zaleskla. Do večerních hodin bylo odvoleno na 98%. Pouze se čekalo na Vojtěcha Vondráčka a jeho ženu Gerta Vondráčkovou, kteří přišli až druhý den ráno splnit svoji občanskou povinnost. Jaký je průběh voleb, přijeli se podívat z MNV z Počedělic a volební komise z ONV z Louň. Moc se jim u nás líbilo a při příležitosti voleb u nás jsem vystavila ve volební místnosti i naší obecní kroniku. O nás jako členi volební komise i po stránce občerstření bylo postaráno, párek a černá káva.

Dne 7 června se odstěhoval z Volenic Jiří Linhart čp54 s celou rodinou do Loun.

Přišlo léto, může se říci horké přímo s tropickými teplotami 31 až 33°C nad nulou. Obilí bylo menší a řidší. Vše se sečе pouze kombajny na obilí. Žně začaly, ale začalo i pršet a to je pro kombajny špatné. V „Kříže" byl hon ječmene a co bylo obilí trochu v dolíku, už to muselo zůstat neposečené a v některých místech i zapadl kombajn a ten potom musel tahat pásový traktor.
Chmel se česal všechen česačkou ve Volenicích. Pracovníci na česačce pracovali ve dvousměnném provozu. Na jednu směnu dojížděli učňové z Louň a druhou směnu zase obsadili členové JZD a občané z Volenic. Sklizelo se za deště od 21 srpna až do 4 září.

Brambory a řepa u nás letošní rok nebyly sázeny. Pouze krmná řepa neboli řečeno burgán, byl zasázen „v Úzkým" jen na několika málo hektarech. Burgán se při sklizni nevyorává ten se dá lehce vytrhnout a hází se na hromady. Než se mohl ořezat a všechen odvézt z pole začalo pršet a řeka Ohře se rozvodnila. Nedalo se v potoka přejít v poli se to bořilo. Hluboké koleje jak se bořil traktor byli plné vody. Voda z řeky se vylila až na pole s burgánem, že byly vidět jen hromádky burgánů a hromádky okrajků jak vyčnívají z vody. Dalo to moc práce a námahy přivézt jej z pole do JZD.

Dne 2. prosince zemřel v Mostě v nemocnici člen JZD Štefan Vojtěch. Byl národnosti slovenské. Hlídal v JZD v kravíně. Žil sám. Zpopelněn byl až 20 prosince v mostecké krematoriu, na náklady JZD, neb z jeho sourozenců žádný na jeho zpopelnění neměl zájem aby také přispěl finančním obnosem.

Na počátku prosince se přihlásila zima. Začal padat sníh, ale neměl žádného dlouhého trvání.
Až na vánoční svátky bylo vše bílé. Klid a hlavně MÍR.

Tato kronika končí.
Novou společnou kroniku obcí Volenic, Orasic a Počedělic bude vésti úsekový kronikář.

Dnes po 18letech vedení
kroniky obce Volenic
se loučím
a přeji si aby naše vesnička
v míru a pohodě dále vzkvétala.

Kronikářka

Jarmila Linhartová.

ve Volenicích 1982.

Zápisy do této kroniky byly skončeny na základě usnesení rady MNV v Počedělicích ze dne 28. prosince 1982 dnem 31. prosince 1982.

Další zápisy z Valenické obce, jsou vedeny ve společné kronice obce Počedělice a osad Oratice a Valenice, na základě sloučení těchto obcí v jednu obec Počedělice.

Místní národní výbor
Počedělice
dne 1. ledna 1983

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR POČEDĚLICE - okr. Louny

Sovák
předseda MNV.

Volenice.

VOLENICE
141

září dne 26 ledna 1938.

Polární záře v Cechách

Vzácný úkaz jednou za mnoho let

Praha byla včera po 20. hodině vzrušena jasnou rudou září, prostupovanou modrými a zelenavými sloupy. Požár byl vyloučen a záře nebyla také z kladenských hutí, když vysypávají žhavou strusku.

Vysvětlení tohoto úkazu podala Lidová hvězdárna Štefánikova na Petříně, jež byla dotazována telefonicky též z Jánských Lázní, z Náchoda, z Humpolce a odjinud. Zjev byl zřejmě pozorován v celých Čechách a není vyloučeno, že v celé republice. Byla to polární zář, jež se šířila od západu k východu a dosahovala zenitu. Záření trvalo téměř celou hodinu.

Jde o vzácný úkaz, pozorovaný u nás jenom zřídka, zejména pak v takové intensitě, jako včera. Polární záření je obvyklé kolem magnetických pólů a zvláště tehdy, když je slunce rozbouřeno. Takové období prudkého kolísání sluneční teploty nastává přibližně jednou za jedenáct let. Letos je právě slunce silně rozbouřeno. Elektrony, částečky sluneční, zalétají až do naší atmosféry, bombardují ve výši 80 až 120 km molekuly našeho vzduchu a způsobují tak polární záření. Tak se stalo, že včera pozorovalo mnoho lidí s úžasem krásu polární záře ve střední Evropě.

v.

Okresní národní výbor
referát pro školství, osvětu a tělesnou výchovu v Lounech.

Zn.: 356-31/3-1952-IV/2. V Lounech dne 31.3.1952.

Radě místního národního výboru
v Želenicích

Jednodenní kronikářský kurs v Lounech.

Minulého roku konal se v Lounech dvoudenní kronikářský kurs pro činné i příští kronikáře obcí. Poněvadž některé obce nevyslaly svoje kronikáře do tohoto kursu, rozhodl se okresní národní výbor aby byl dne 8.4.1952 uspořádán dodatečný kurs pro kronikáře obcí kteří se minulého kursu nezúčastnili.

Vaše obec je mezi temi obcemi, které svého kronikáře do minulého kursu nevyslaly. Obracíme se proto na radu místního národního výboru aby zajistila účast tamního kronikáře v tomto kursu. Kurs bude jednodenní a zahájen bude o 8.hodině dne 8.4.1952 v malé zasedací síni místního národního výboru v Lounech, prvé poschodí č. 20. Náhradu za ušlou mzdu účastníků tohoto kursu platí podle usnesení ÚRO č.A68 z 6.12.1949 bod.5 a výnosu ministerstva pracovních sil /MPSP/ č.j.I.a-5211-14/11 49 zaměstnavatel. Cestovné uhradí okresní národní výbor, který jim též zajistí a uhradí oběd. K tomu jest však zapotřebí aby nejpozději do 4.4.1952 oznámili jste ONV ref.IV, že se kronikář tamní obce určitě dostaví a zda bude míti sebou potravinové lístky a zda oběd žádá. Kte rý z účastníků potravinové lístky míti nebude, bude mu oběd též zajištěn, ale sám uhradí rozdíl mezi cenou oběda na lístky a oběda volného.

Věříme, že tomuto oběžníku budete věnovati pozornost s ohledem na závažnost vedení obecních kronik právě v tomto období a uvědomíte si, že nevyškolený kronikář nemůže dobře kroniku vésti. Kroniky musí vésti dle zákona každá obec.

Vlastimil Šubrt
okresní knihovnický inspektor.

Josef Lajbl
referent.

Váš kronikář byl již vyškolen, můžete-li však, pošlete si ještě jednoho, jeho pomocníka.